

พงศักราชกษัตริย์ ฉบับที่สอง

กษัตริย์อาหัทสยาห์แห่ง
อิสราเอลไปถามบาอัลเซบูบ
หลังจากอาหัทสยาห์สิ้นพระชนม์
แล้ว เมืองโมอับก็กบฏต่อคน
อิสราเอล
2 ฝ่ายอาหัทสยาห์ทรงตกลงมา
จากช่องพระแกลตดาชายที่ห้อง
ชั้นบนของพระองค์ในกรุงสะ-
มาเรียและทรงประหาร จึงทรง
ใช้บรรดาผู้สื่อสารไป รับสั่งว่า
“จงไปถามบาอัลเซบูบ พระแห่ง
เอโครนว่า เราจะหายจากความ
เจ็บป่วยนี้หรือไม่”

เอลียาห์ตีเตียนกษัตริย์

แล้วได้รอด

จากมือทหาร

3 แต่ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์
พูดกับเอลียาห์ชาวทิชบีว่า “จง
ลุกขึ้นไปพบบรรดาผู้สื่อสารของ
กษัตริย์แห่งสะมาเรีย และจงพูด
กับเขาทั้งหลายว่า “เพราะไม่
มีพระเจ้าในอิสราเอลแล้วหรือ
ท่านจึงไปถามบาอัลเซบูบ พระ
แห่งเอโครน”

4 เพราะฉะนั้นบัดนี้ พระเยโฮ-
วาห์ตรัสตั้งนี้ว่า “เจ้าจะไม่ได้
ลงมาจากที่นอนซึ่งเจ้าขึ้นไปนั้น
แต่เจ้าจะต้องตายแน่” แล้ว
เอลียาห์ก็ไป

5 ผู้สื่อสารนั้นก็กลับมาเฝ้าพระ
องค์ พระองค์ตรัสถามเขาทั้ง

หลายว่า “ทำไมพวกเจ้าจึงพากัน
กลับมา”

6 และเขาทั้งหลายทูลพระองค์ว่า
“มีชายคนหนึ่งมาพบกับพวก
ข้าพระองค์ และพูดกับพวก
ข้าพระองค์ว่า “จงกลับไปหา
กษัตริย์ผู้ใช้ท่านมา และทูลพระ
องค์ว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า
เพราะไม่มีพระเจ้าในอิสราเอล
แล้วหรือ เจ้าจึงใช้คนไปถาม
บาอัลเซบูบพระแห่งเอโครน
เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่ได้ลง
มาจากที่นอนซึ่งเจ้าได้ขึ้นไปนั้น
แต่เจ้าจะต้องตายแน่”

7 พระองค์ตรัสถามเขาทั้งหลาย
ว่า “คนที่ได้มาพบเจ้าและบอก
สิ่งเหล่านี้แก่เจ้านั้นเป็นคนใน
ลักษณะใด”

8 เขาทั้งหลายทูลตอบพระองค์
ว่า “ท่านมีขนมากและมีหน้
คาดเอวของท่านไว้” และพระ
องค์ตรัสว่า “เป็นเอลียาห์ชาว
ทิชบี”

9 แล้วกษัตริย์ก็รับสั่งให้นายกอง
ของทหารห้าสิบคน พร้อมกับ
ทหารห้าสิบคนของเขาไปหาเอ-
ลียาห์ เขาได้ขึ้นไปหาท่าน ดู
เถิด ท่านนั่งอยู่บนยอดภูเขา
และนายกองห้าสิบคนนั้นกล่าว
แก่ท่านว่า “ข้าแต่คนแห่งพระ
เจ้า กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า “ลงมา”

(1) 2 ซมอ 8:2; 2 พกษ 3:5

(2) 1 ซมอ 5:10; 1 พกษ 22:40; 2 พกษ 1:3, 6, 16; มธ 10:25; มก 3:22

(8) 1 พกษ 18:7; ศคย 13:4; มธ 3:4; มก 1:6

10 แต่เอลียาห์ตอบนายกองห้าสิบคนว่า "ถ้าข้าเป็นคนแห่งพระเจ้า ก็ขอให้ไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์เผาผลาญเจ้าและคนทั้งห้าสิบของเจ้าเถิด" แล้วไฟก็ลงมาจากฟ้าสวรรค์และเผาผลาญเขากับคนทั้งห้าสิบของเขาเสีย

11 พระองค์ก็รับสั่งให้นายกองของทหารห้าสิบคน พร้อมกับทหารห้าสิบคนของเขากันหนึ่งไป และเขาก็กล่าวแก่ท่านว่า "โอ ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า 'ลงมาเร็วๆ'"

12 แต่เอลียาห์ตอบว่า "ถ้าข้าเป็นคนแห่งพระเจ้า ก็ขอให้ไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์เผาผลาญเจ้าและคนทั้งห้าสิบของเจ้าเถิด" และไฟของพระเจ้าลงมาจากฟ้าสวรรค์และเผาผลาญเขากับคนทั้งห้าสิบของเขาเสีย

13 และพระองค์รับสั่งให้นายกองของทหารห้าสิบคนพวกที่สามไปพร้อมกับทหารห้าสิบคนของเขา และนายกองคนที่สามของทหารห้าสิบคนนั้นก็ขึ้นไปและมาคุกเข่าลงต่อหน้าเอลียาห์และวิงวอนท่านว่า "โอ ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า ข้าพเจ้าขออ้อนวอนต่อท่าน ขอได้โปรดให้ชีวิตของข้าพเจ้าและชีวิตของผู้รับใช้ของท่านห้าสิบคนนี้เป็นสิ่งประ-

เสริฐในสายตาของท่าน

14 ดุเถิด ไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์ และได้เผาผลาญนายกองห้าสิบ ทั้งสองคนก่อนหน้านั้น เสีย พร้อมทั้งทหารห้าสิบคนของเขาด้วย แต่บัดนี้ขอให้ชีวิตของข้าพเจ้าเป็นสิ่งประเสริฐในสายตาของท่าน"

15 แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวแก่เอลียาห์ว่า "จงลงไปกับเขาเถิด อย่ากลัวเขาเลย" ท่านก็ลุกขึ้นลงไปกับเขาเข้าเฝ้ากษัตริย์

16 และทูลพระองค์ว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า 'เพราะเจ้าได้ส่งผู้สื่อสารไปยังบาอัลเซบูบ พระแห่งเอโครน เพราะไม่มีพระเจ้าในอิสราเอลที่จุทูลถามพระวจนะของพระองค์อย่างนั้น หรือ เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่ได้ลงมาจากที่นอนซึ่งเจ้าได้ขึ้นไปนั้น แต่เจ้าจะต้องตายแน่'"

อาหัทสยาห์สิ้นชีวิต

แล้วเยโฮรัมขึ้นครองแทน

17 พระองค์ก็สิ้นชีวิตตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งเอลียาห์กล่าวนั้น และเยโฮรัมก็ขึ้นครองแทน ในปีที่สองแห่งรัชกาลเยโฮรัมบุตรชายเยโฮชาฟัท กษัตริย์แห่งยูดาห์ เพราะพระองค์ห้ามโอรสไม่

18 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของ

(10) 1 พกษ 18:36-38; ลก 9:54

(13) 1 ซมอ 26:21; สดต 72:14

(17) 1 พกษ 22:50; มธ 1:8

อาหัสยาห์ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ

2 เอลียาห์ขึ้นไปสู่สวรรค์ และอยู่มาเมื่อถึงเวลาที่พระเยโฮวาห์จะทรงรับเอลียาห์ขึ้นไปสู่ สวรรค์ ด้วยลมหมุน เอลียาห์ และเอลีชากำลังเดินทางจากหมู่บ้านกิลกาล

2 และเอลียาห์พูดกับเอลีชาว่า "ขอท่านจงคอยอยู่ที่นี้ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงใช้ข้าพเจ้าไปถึงเบธเอล" แต่เอลีชาว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ และท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น" ดังนั้น ท่านทั้งสองก็ลงไปยังเบธเอล

3 และเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ผู้อยู่ในเบธเอลได้ออกมาหาเอลีชาและบอกท่านว่า "ท่านทราบไหมว่า วันนี้พระเยโฮวาห์จะทรงรับอาจารย์ของท่านไปจากเป็นหัวหน้าท่าน" ท่านตอบว่า "ครับ ข้าพเจ้าทราบแล้ว เจียบๆไว้"

4 เอลียาห์พูดกับท่านว่า "เอลีชา ขอท่านคอยอยู่ที่นี้เถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงใช้ข้าพเจ้าไปถึงเมืองเยรีโค" แต่ท่านตอบว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ และท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด

ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น" เพราะฉะนั้นท่านทั้งสองจึงมายังเมืองเยรีโค

5 และเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ผู้อาศัยอยู่ในเมืองเยรีโคได้เข้ามาใกล้เอลีชาและพูดกับท่านว่า "ท่านทราบไหมว่า วันนี้พระเยโฮวาห์จะทรงรับอาจารย์ของท่านไปจากเป็นหัวหน้าท่าน" ท่านตอบว่า "ครับ ข้าพเจ้าทราบแล้ว เจียบๆไว้"

6 แล้วเอลียาห์จึงพูดกับท่านว่า "ขอท่านจงคอยอยู่ที่นี้ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงใช้ข้าพเจ้าไปถึงแม่น้ำจอร์แดน" แต่ท่านว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ และท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น" แล้วท่านทั้งสองก็เดินต่อไป

7 คนห้าสิบคนของเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ก็ไปเหมือนกัน และยืนอยู่ตรงหน้าห่างจากท่านทั้งสอง ฝ่ายท่านทั้งสองยืนอยู่ที่แม่น้ำจอร์แดน

8 เอลียาห์ก็เอาเสื้อคลุมของท่านม้วนเข้าแล้วฟาดลงที่น้ำนั้น น้ำก็แยกออกไปสองข้าง ท่านทั้งสองจึงเดินข้ามไปได้บนดินแห้ง

9 และอยู่มาเมื่อท่านทั้งสองข้ามไปแล้ว เอลียาห์จึงพูดกับเอลีชาว่า "จงขอสิ่งที่ยากให้ข้าพเจ้า

(1) ปฐก 5:24; 1 พกษ 19:16-21; สบ 11:5 (2) นรธ 1:15; 1 ซมอ 1:26; 2 พกษ 2:4

(3) 1 พกษ 20:35; 2 พกษ 2:5, 7, 15; 4:1, 38; 9:1

(8) อพย 14:21-22; ยชว 3:16-17; 2 พกษ 2:14

ทำเพื่อท่านก่อนที่ข้าพเจ้าจะถูก
รับไปจากท่าน” และเอลีชาตอบ
ว่า “ขอให้ฤทธิ์เดชของท่านอยู่
กับข้าพเจ้าเป็นสองเท่าเดิม”

10 และท่านตอบว่า “ท่านขอสิ่ง
ที่ยากนัก แต่ถ้าท่านเห็นข้าพเจ้า
ถูกรับขึ้นไปจากท่าน ท่านก็จะ
ได้อย่างนั้น แต่ถ้าท่านไม่เห็น
ก็จะไม่เป็นแก่ท่านอย่างนั้น”

11 และอยู่มาเมื่อท่านทั้งสองยัง
เดินพูดกันต่อไป ดูเถิด รถเพลิง
คันหนึ่งและม้าเพลิงได้แยกท่าน
ทั้งสองออกจากกัน และเอลีชาห์
ได้ขึ้นไปโดยลมหมุนเข้าสวรรค์

ฤทธิ์เดชของเอลีชาห์

มาสวมทับเอลีชา

12 เอลีซาก็เห็น และท่านได้ร้อง
ว่า “คุณพ่อของข้าพเจ้า คุณพ่อ
ของข้าพเจ้า รถรบของอิสราเอล
และพลม้าประจำ” และท่านก็ไม่ได้
ได้เห็นเอลีชาห์อีกเลย แล้วท่าน
ก็จับเสื้อของตนฉีกออกเป็นสอง
ท่อน

13 แล้วท่านก็หยิบเสื้อคลุมของ
เอลีชาห์ที่ตกลงมาจากเอลีชาห์
นั้น และกลับไปยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำ
จอร์แดน

เอลีชามีฤทธิ์เดชของเอลีชาห์
14 แล้วท่านก็เอาเสื้อคลุมของ
เอลีชาห์ที่ตกลงมานั้นฟาดลงที่
น้ำกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งเอลีชาห์ทรงสถิตที่ใด”

และเมื่อท่านฟาดลงที่น้ำ น้ำก็
แยกออกไปสองข้าง และเอลีชา
ก็เดินข้ามไป

15 เมื่อเหล่าศิษย์แห่งผู้พยา-
กรณ์ที่อยู่ ณ เมืองเยรีโค แล
เห็นท่าน เขาทั้งหลายจึงว่า
“ฤทธิ์เดชของเอลีชาห์อยู่กับเอ-
ลีชา” และเขาทั้งหลายก็มาต้อนรับ
ท่าน แล้วชบหน้าลงถึงดินต่อ
หน้าท่าน

เหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์

ขาดความเชื่อ

16 เขาทั้งหลายกล่าวแก่ท่านว่า
“ดูเถิด มีห่าสิบคนที่ เป็นชาย
ฉกรรจ์อยู่กับผู้รับใช้ของท่าน
ขอจงไปเที่ยวหาอาจารย์ของ
ท่าน บางทีพระวิญญาณแห่ง
พระเยโฮวาห์ได้รับท่านไปแล้ว
เหวี่ยงท่านลงมาที่ภูเขาหรือหุบ
เขาแห่งหนึ่งแห่งใดบ้าง” และ
ท่านว่า “อย่าใช้เขาไปเลย”

17 แต่เมื่อเขาทั้งหลายชักชวน
ท่านจนท่านละอายแล้วท่านจึง
ว่า “ใช้ไปซิ” เพราะฉะนั้นเขาจึง
ใช้ห่าสิบคนไป เขาทั้งหลาย
แสวงหาเอลีชาห์อยู่สามวันก็ไม่
พบท่าน

18 เขาทั้งหลายก็กลับมาหาเอ-
ลีชา (ขณะเมื่อท่านพักอยู่ที่
เมืองเยรีโค) และท่านพูดกับเขา
ว่า “ข้ามิได้บอกท่านทั้งหลาย
แล้วหรือว่า อย่าไปเลย”

(11) ปฐก 5:24; 2 พกษ 6:17; สดต 104:4; ฮบ 11:5

(12) 1 พกษ 13:14 (14) 2 พกษ 2:8 (15) 2 พกษ 2:7

(16) 1 พกษ 18:12; อสค 8:3; กจ 8:39 (17) 2 พกษ 8:11

เอลีซารักษาน้ำพุให้หาย ที่เมืองเยรีโค

19 คนในเมืองพบกับเอลีซาว่า “ดูเถิด ทำเลเมืองนี้ก็ร่ำเริงดี ดั่งที่เจ้านายของข้าพเจ้าได้เห็นแล้ว แต่ทว่าน้ำไม่ดีและชาวแผ่นดินก็แห้งแล้ง”

20 ท่านพูดว่า “จงเอาขามใหม่ มาลูกหนึ่ง ใส่เกลือไว้ในนั้น” แล้วเขาทั้งหลายก็หามาให้

21 แล้วท่านก็ไปที่น้ำพุ โยเนเกลือลงในนั้น และกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เราได้กระทำน้ำนี้ให้ดีแล้ว ตั้งแต่นี้ไปจะไม่มีใครตายหรือการแห้งแล้งมาจากน้ำนี้อีก”

22 ฉะนั้นน้ำจึงดีมาจนถึงทุกวันนี้ จริงตามถ้อยคำซึ่งเอลีซาได้กล่าวนั้น

หมีทำโทษ

คนล้อเลียน

23 ท่านได้ขึ้นไปจากที่นั่นถึงเมืองเบธเอล และขณะเมื่อท่านขึ้นไปตามทางมีเด็กชายเล็กๆ บางคนออกมาจากเมืองล้อเลียนท่านว่า “เจ้าหัวล้าน จงขึ้นไปเถิด เจ้าหัวล้าน จงขึ้นไปเถิด”

24 ท่านก็เหลียวดู แล้วจึงแข่งเขาในพระนามพระเยโฮวาห์และหมีตัวเมียสองตัวออกมาจากป่า ฉีกเด็กชายพวกนั้นเสียสี่สิบสอง

คน

25 จากที่นั่นท่านก็ขึ้นไปถึงภูเขาคารเมล และจากที่นั่นท่านก็หันกลับมายังสะมาเรีย

เยโฮรัมครอบครอง

เหนืออิสราเอล

3 ในปีที่สิบแปดของรัชกาลเยโฮซาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโฮรัมโอรสของอาหับได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอล ณ กรุงสะมาเรีย และทรงครองอยู่สี่สิบสองปี

2 พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ แต่ไม่เหมือนราชาบิดาและราชมารดาของพระองค์ พระองค์ทรงทำลายเสาศักดิ์สิทธิ์แห่งพระบาอัล ซึ่งราชาบิดาของพระองค์ทรงสร้างนั้นเสีย

3 แม้กระนั้นพระองค์ยังทรงเกาะติดอยู่กับบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย พระองค์หาได้ทรงพราวจากบาปนั้นไม่

โมอับกบฏต่ออิสราเอล

4 ฝ่ายเมซา กษัตริย์แห่งโมอับ ทรงเป็นผู้ดำเนินกิจการเลี้ยวแคะ และพระองค์ต้องถวายลูกแคะหนึ่งแสนตัว และแคะผู้หนึ่งแสนตัวพร้อมกับชนของมโนให้แต่กษัตริย์อิสราเอล

(21) อพย 15:25-26; 2 พกษ 4:41; 6:6 (22) อสค 47:8-9 (24) พบญ 27:13-26

(25) 1 พกษ 18:19-20; 2 พกษ 4:25 (1) 2 พกษ 1:17

(2) 1 พกษ 16:31-32 (3) 1 พกษ 12:28-32 (4) 2 ซมอ 8:2; อสย 16:1-2

5 แต่อยู่ มาเมื่ออาหับสิ้นพระ
ชนม์แล้ว กษัตริย์แห่งโมอับก็
กบฏต่อกษัตริย์แห่งอิสราเอล
6 กษัตริย์เยโฮรัมจึงกรีธาทัพ
ออกจากสะมาเรียในครั้งนั้น
และทรงเกณฑ์คนอิสราเอลทั้ง
สิ้น

7 พระองค์ทรงส่งสารไปยังเย-
โฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า
“กษัตริย์แห่งโมอับได้กบฏต่อ
ข้าพเจ้า ท่านจะไปรบกับโมอับ
พร้อมกับข้าพเจ้าได้หรือไม่”
และท่านว่า “เราจะไป เราก็คือเป็น
ดังที่ท่านเป็น และประชาชนของ
เราก็คือดังประชาชนของท่าน
บรรดาม้าของเราก็คือดังม้า
ของท่าน”

8 แล้วท่านว่า “เราจะขึ้นไปทาง
ใด” เยโฮรัมทรงตอบไปว่า “ไป
ทางถิ่นทรกัณดารเมืองเอโดม”

9 กษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงเสด็จ
ไปพร้อมกับกษัตริย์แห่งยูดาห์
และกษัตริย์แห่งเอโดม และเมื่อ
ทั้งสามกษัตริย์เสด็จอ้อมไปได้
เจ็ดวันแล้ว ก็หาน้ำให้กองทัพ
และให้สัตว์ที่ติดตามมานั้นไม่
ได้

พระเจ้าทรงติเตียนพันธมิตร
ระหว่างเยโฮชาฟัทกับเยโฮรัม
10 แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึง
ตรัสว่า “อนิจจาเอ๋ย พระเยโฮ-
วาท์ทรงเรียกสามกษัตริย์นี้มา

เพื่อจะมอบไว้ในมือของโมอับ”
11 และเยโฮชาฟัทตรัสว่า “ที่นี่
ไม่มีผู้พยากรณ์ของพระเยโฮ-
วาท์ เพื่อเราจะให้ทูลถามพระ
เยโฮวาท์หรือ” แล้วข้าราชการ
คนหนึ่งของกษัตริย์อิสราเอลจึง
ทูลว่า “เอลีซาบุตรซาฟัทอยู่ที่นี้
พระเจ้าข้า เป็นผู้ที่เหมาะสม
เอลีซาห์”

12 และเยโฮชาฟัทตรัสว่า “พระ
วามณะแห่งพระเยโฮวาท์อยู่กับ
ท่าน” กษัตริย์แห่งอิสราเอลและ
เยโฮชาฟัทและกษัตริย์แห่งเอ-
โดมจึงเสด็จลงไปหาท่าน

13 และเอลีซาทูลกษัตริย์แห่ง
อิสราเอลว่า “ข้าพระองค์มีเรื่อง
อะไรก็ ขวข้องกับพระองค์
เสด็จไปหาผู้พยากรณ์ของเสด็จ
พ่อและผู้พยากรณ์ของเสด็จแม่
ของพระองค์เถิด” แต่กษัตริย์
แห่งอิสราเอลตรัสกับท่านว่า
“ห้ามได้ ด้วยพระเยโฮวาท์ทรง
เป็นผู้เรียกกษัตริย์ทั้งสามนี้มา
เพื่อมอบไว้ในมือของโมอับ”

14 และเอลีซาทูลว่า “พระเยโฮ-
วาท์จอมโยธา ซึ่งข้าพระองค์
ปรนนิบัติทรงพระชนม์อยู่แน่
ฉันใด ถ้าข้าพระองค์มิได้เคารพ
คารวะต่อพระพักตร์เยโฮชาฟัท
กษัตริย์แห่งยูดาห์แล้ว ข้าพระ
องค์จะไม่มองพระพักตร์พระ
องค์หรือดูแลพระองค์เลย

(5) 2 พกษ 1:1 (7) 1 พกษ 22:4 (11) 1 พกษ 19:21; 22:7; ยน 13:4-5, 13-14

(12) 2 พกษ 2:25 (13) วนฉ 10:14; นรธ 1:15; 1 พกษ 18:19; 22:6-11, 22-25

(14) 1 พกษ 17:1; 2 พกษ 5:16

15 ขอทรงนำผู้เล่นเครื่องสาย
มาให้ข้าพระองค์สักคนหนึ่ง”
และต่อมาเมื่อผู้เล่นเครื่องสาย
บรรเลงแล้ว พระหัตถ์ของพระ
เยโฮวาห์ก็มาเหนือท่าน

**พระเจ้าจะทรงประทาน
น้ำและการมีชัย**

16 และท่านทูลว่า “พระเยโฮ-
วาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ‘ทำหุบเขานี้ให้
เป็นสระทั่วไปหมด’

17 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้
ว่า ‘เจ้าทั้งหลายจะไม่เห็นลม
และจะไม่เห็นฝน ถึงอย่างไรก็ดี
หุบเขานี้จะมีน้ำเต็มไปหมด
เพื่อเจ้าจะได้ดื่ม ทั้งเจ้า ผงสัตว์
เลี้ยงและสัตว์ใช้งานของเจ้า’

18 เรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องเล็ก
น้อยในสายพระเนตรของพระ
เยโฮวาห์ พระองค์จะทรงมอบ
คนโมอับไว้ในมือของเจ้าด้วย

19 เจ้าจะโจมตีเมืองที่มีป้อมทุก
เมือง และเมืองเอกทุกเมืองและ
จะโค่นต้นไม้ลงทุกต้น และจะ
จุกน้ำพุทุกแห่งเสีย และทำไร
นาที่ดีทุกแปลงให้เสียด้วยหิน”

20 และอยู่มาพอรุ่งเช้าประมาณ
เวลาถวายเครื่องธัญญาบูชา ดู
เถิด มีน้ำมาจากทางเมืองเอโดม
จนแผ่นดินมีน้ำเต็มหมด

คนโมอับ

พ่ายแพ้

21 และเมื่อคนโมอับทั้งหลาย

ได้ยินว่าบรรดากษัตริย์ยกไปสู้
รบกับตน คนที่มีอายุสามเกรา
และสูงขึ้นไปถึงได้รวบรวมกันเข้า
และยกไปตั้งที่พรมแดน

22 เมื่อเขาตื่นขึ้นในตอนเช้า
และดวงอาทิตย์ส่องแสงอยู่บน
น้ำ คนโมอับเห็นน้ำที่อยู่ตรง
ข้ามกับตนแดงอย่างโลหิต

23 เขาทั้งหลายกล่าวว่า “นี่เป็น
โลหิต บรรดากษัตริย์ได้สู้รบกัน
เอง และฆ่ากันเอง เพราะฉะนั้น
บัดนี้ โมอับเอ๋ย มาริบเอาข้าว
ของของเขา”

24 แต่เมื่อเขามาถึงค่ายอิสรา-
เอล คนอิสราเอลก็ลุกขึ้นต่อสู้
กับคนโมอับจนเขาทั้งหลายหนี
ไป และเขาก็รุกหน้าเข้าไปใน
แผ่นดินฆ่าฟันคนโมอับ

25 เขาทั้งหลายได้ทำลายหัวเมือง
และต่างคนก็ต่างโยนหินเข้าไป
ในไร่นาที่ดีทุกแปลงจนเต็ม เขา
จุกน้ำพุเสียทุกแห่ง และโค่นต้นไม้
ดี ๆ เสียหมด จนในคิรีหะเร-
เซทมีแต่หินของเมืองเหลืออยู่
บรรดานักสลึงได้ล้อมเมืองไว้
และโจมตีได้

26 เมื่อกษัตริย์แห่งโมอับทรง
เห็นว่าจะสู้ไม่ได้ พระองค์ก็ทรง
พาพลดาบเจ็ดร้อยคนจะตีฝ่า
ออกมาทางด่านกษัตริย์เมือง
เอโดม แต่ออกมาไม่ได้

27 แล้วพระองค์ทรงนำโอรสหัว

(15) 1 ซมอ 10:5; 16:16, 23; 1 พศต 25:1

(16) 1 พกษ 4:3 (20) อพย 29:39-40 (25) อสย 16:7, 11; ยรม 48:31, 36

(27) พบญ 18:10; 2 พกษ 8:20; อมส 2:1; มคา 6:7

ปี ผู้ซึ่งควรจะขึ้นครองแทนนั้น
กลายเป็นเครื่องเผาบูชาเสียที่
บนกำแพง และมีพระพิโรธใหญ่
ยิ่งต่อพวกอิสราเอล เขาทั้ง
หลายก็ยกถอยไปจากพระองค์
และกลับบ้านเมืองของตน

น้ำมันหนึ่งไห

ของหญิงม่ายคนหนึ่ง

4 ภรรยาของคนหนึ่งในเหล่า
ศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ร้องต่อ
เอลีชาว่า “ผู้รับใช้ของท่าน คือ
สามีของดิฉันสิ้นชีวิตเสียแล้ว
และท่านก็ทราบอยู่แล้วว่าผู้รับ
ใช้ของท่านเกรงกลัวพระเยโฮ-
วาห์ แต่เจ้าหน้าที่มาเพื่อนำเอา
บุตรชายสองคนของดิฉันไปเป็น
ทาสของเขา”

2 และเอลีชาตอบนางว่า “บอก
ดิฉันมาซิว่าจะให้ฉันทำอะไรให้
เจ้ามีอะไรอยู่ในบ้านบ้าง” และ
นางตอบว่า “สาวใช้ของท่านไม่
มีอะไรในบ้านนอกจากน้ำมัน
หนึ่งไห”

3 แล้วท่านกล่าวว่า “จงออกไป
นอกบ้าน ขอขี้มภาชนะจาก
เพื่อนบ้านทุกคนของเจ้ามาเป็น
ภาชนะเปล่า อย่าให้น้อย

4 แล้วจงเข้าไปในเรือน ปิด
ประตูขังตัวเจ้าและบุตรชายของ
เจ้าไว้ และจงเทน้ำมันใส่ภาชนะ
ทั้งหมด เมื่อลูกหนึ่ง ๆ เต็มแล้ว
ก็ตั้งไว้ต่างหาก”

5 นางก็ลาไป และปิดประตูขัง
นางและบุตรชายของนางไว้
บุตรส่งภาชนะมาให้ และนางก็
เทน้ำมัน

6 และอยู่มาเมื่อภาชนะเต็มหมด
แล้วนางจึงบอกบุตรชายว่า “เอา
ภาชนะมาให้แม่อีกลูกหนึ่ง”
และเขาตอบนางว่า “ไม่มีอีก
แล้ว” แล้วน้ำมันก็หยุดไหล

7 นางก็ไปเรียนให้คนของพระ
เจ้าทราบและท่านบอกว่า “ไปซื้อ
ขายน้ำมันเสียเอาเงินชำระหนี้
ของเจ้า ที่เหลือนอกนั้นเจ้าและ
บุตรของเจ้าจงใช้เลี้ยงชีวิต”

หญิงมัจมีคนหนึ่ง

แห่งเมืองชูเนม

8 วันหนึ่งเอลีชาเดินต่อไปถึง
เมืองชูเนม เป็นที่ที่หญิง
มัจมีคนหนึ่งอาศัยอยู่ และนาง
ได้ชวนท่านให้รับประทานอาหาร-
หาร ฉะนั้นเมื่อท่านผ่านทางนั้น
ไปเมื่อไร ท่านก็แวะเข้าไปรับ
ประทานอาหารที่นั่น

9 และนางได้บอกสามีของนางว่า
“ดูเถิด ดิฉันเห็นว่าชายคนนี้เป็น
คนบริสุทธิ์ของพระเจ้า เดินผ่าน
บ้านเราอยู่เนือง ๆ

10 ขอให้เราทำห้องเล็กไว้บน
กำแพง วางเตียง โต๊ะ เก้าอี้และ
ตะเกียงไว้ให้ท่าน เพื่อว่าเมื่อ
ท่านมาหาเรา ท่านจะได้เข้าไป
พักในห้องนั้น”

(1) ลนต 25:39-41, 48; 1 ซมอ 22:2; 1 พกษ 20:35; 2 พกษ 2:3; นทม 5:2-5

(3) 2 พกษ 3:6

(8) ยชว 19:18

11 วันหนึ่งท่านก็มาที่นั่น และ
แหวะเข้าไปในห้องนั้น พักอยู่ที่
นั่น

12 ท่านจึงบอกเกหะซีคนใช้ของ
ท่านว่า "ไปเรียกหญิงชาวชูเนม
คนนั้นมา" เมื่อเขาเรียกนาง นาง
ก็มายืนอยู่ต่อหน้าท่าน

13 ท่านจึงบอกแก่เกหะซีว่า "จง
บอกนางว่า ดูเถิด เธอลำบาก
มากมายอย่างนี้เพื่อเรา จะให้
เราทำอะไรให้เธอบ้าง มีอะไรจะ
ให้ทุกษัตริย์เพื่อเธอหรือ หรือ
ให้พูดอะไรกับผู้บัญชาการกอง
ทัพ" นางตอบว่า "ดิฉันอยู่ใน
หมู่พวกพี่น้องของดิฉันค่ะ"

14 และท่านกล่าวว่า "ถ้าอย่าง
นั้นจะให้ทำอะไรเพื่อนาง" เก-
หะซีตอบว่า "แท้จริงนางไม่มี
บุตรและสามีของนางก็แก่แล้ว"

15 ท่านจึงบอกว่า "ไปเรียกเธอ
มา" และเมื่อเขาไปเรียกนาง
นางก็มายืนอยู่ที่ประตู

16 ท่านกล่าวว่า "ในฤดูนี้เมื่อ
ครบกำหนดอุ้มท้อง เจ้าจะได้
อุ้มบุตรชายคนหนึ่ง" และนาง
ตอบว่า "ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า
เจ้านายของดิฉัน ห้ามได้ อย่า
มุสาแก่สาวใช้ของท่านเลย"

17 แต่หญิงคนนั้นก็ตั้งครรรภ์
และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง ใน
ฤดูนั้นเมื่อครบกำหนดอุ้มท้อง
จริงตามที่เอลีซาบอกแก่นางไว้

บุตรชายของ หญิงชาวชูเนม ฟื้นขึ้นอีก

18 เมื่อเด็กนั้นโตขึ้น วันหนึ่ง
เขาออกไปหาบิดาของเขาในหมู่
คนเกี่ยวข้าว

19 เขาบอกบิดาของเขาว่า "โอย
หัวของฉัน หัวของฉัน" บิดาจึง
ส่งคนใช้ของเขาว่า "อุ้มเขาไป
หาแม่ไป"

20 และเมื่อเขาอุ้มมาให้มารดา
ของเด็ก เด็กนั้นก็นั่งอยู่บนตัก
มารดาจนเที่ยงวัน แล้วก็สิ้นชีวิต

21 นางจึงอุ้มขึ้นไปวางไว้บนที่
นอนของคนแห่งพระเจ้า และ
ปิดประตูเสียแล้วไปข้างนอก

22 นางก็ไปเรียกสามีของนาง
กล่าวว่า "ขอส่งคนใช้คนหนึ่งกับ
ลาตัวหนึ่งมาให้ฉัน เพื่อฉันจะ
ได้รับไปหาคนแห่งพระเจ้า และ
กลับมาอีก"

23 และเขาถามว่า "จะไปหาท่าน
ทำไมในวันนี้ ไม่ใช่วันขึ้นค่ำ
หรือวันสะบาโต" นางตอบว่า "ก็
ดีอยู่แล้ว"

24 นางก็ผูกอานลาและส่งคนใช้
ของนางว่า "จงเร่งลาไปเร็วๆ
อย่าให้ผีเท้าหย่อนลงไถ้นอก
จากฉันสั่ง"

25 แล้วนางก็ออกเดิน และมา
ถึงคนแห่งพระเจ้าที่ภูเขาคาร-
เมล อยู่มาเมื่อคนแห่งพระเจ้า

(12) 2 พกษ 4:29-31; 5:20-27; 8:4-5

(16) 2 พกษ 4:28 (23) กตว 10:10; 28:11; 1 พศต 23:31

(25) 2 พกษ 2:25

เห็นนางมาแต่ไกล ท่านก็พูดกับ เกหะซีคนใช้ของท่านว่า “ดูเถิด หญิงชาวชูเนมมาข้างโน้น 26 จงวิ่งไปรับนางทันที และ กล่าวแก่นางว่า ‘นางสบายดี หรือ สามีสบายดีหรือ เด็กสบาย ดีหรือ’” และนางได้ตอบว่า “สบายดีค่ะ” 27 และเมื่อนางมายังภูเขาดัง คนแห่งพระเจ้าแล้ว นางก็เข้าไป กอดเท้าของท่าน เกหะซีจึงเข้ามา จะจับนางออกไป แต่คนแห่ง พระเจ้าบอกว่า “ปล่อยเขาเถอะ เพราะนางมีใจทุกข์หนัก และ พระเยโฮวาห์ทรงซ่อนเรื่องนี้ จากฉัน หาได้ตรัสสำแดงแก่ฉัน ไม่” 28 แล้วนางจึงเรียนว่า “ดิฉันขอ บุตรชายจากเจ้านายของดิฉัน หรือคะ ดิฉันไม่ได้เรียนหรือว่า อย่าลวงดิฉันเลย” 29 ท่านจึงสั่งเกหะซีว่า “คาด เหวของเจ้าเข้า และถือไม้เท้า ของเรา และไปเถอะ ถ้าเจ้าพบ ใคร อย่าสวัสดีกับเขา และถ้า ใครสวัสดีกับเจ้าก็อย่าตอบ และ จงวางไม้เท้าของเรากับหน้าของเด็กนั้น” 30 แล้วมารดาของเด็กนั้นเรียน ว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์ อยู่และตัวท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ ฉะนั้นดิฉันจะไม่พรางจากท่าน

ไป” ดังนั้นท่านจึงลุกขึ้นตาม นางไป 31 เกหะซีได้ล่องหน้าไปก่อน และวางไม้เท้าบนหน้าของเด็ก นั้น แต่ไม่มีเสียงหรืออาการเป็น เขาจึงกลับมาพบท่านและเรียน ท่านว่า “เด็กนั้นยังไม่ตื่น” 32 เมื่อเอลีซาเข้ามาในเรือน ดู เถิด ท่านเห็นเด็กนอนตายอยู่ บนเตียงของท่าน 33 ท่านจึงเข้าไปข้างในปิดประตู ให้ทั้งสองอยู่ข้างในและได้ อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ 34 แล้วท่านขึ้นไปนอนทับเด็ก ให้ปากทับปาก ตาทับตา และ มือทับมือ และเมื่อท่านเหยียด ตัวของท่านบนเด็ก เนื้อของเด็ก นั้นก็อ่อนขึ้นมา 35 แล้วท่านก็ลุกขึ้นอีกเดินไป เดินมาในเรือนนั้น ครั้งหนึ่ง แล้วขึ้นไปเหยียดตัวของท่านบน เขา เด็กนั้นก็จามเจ็ดครั้ง และ เด็กนั้นก็ลืมตาของตน 36 แล้วท่านก็เรียกเกหะซีมาสั่ง ว่า “ไปเรียกหญิงชาวชูเนมคนนี้ มา” เขาจึงไปเรียกนาง และเมื่อนางมาถึงท่านแล้วท่านว่า “จง อุ้มบุตรชายของเจ้าขึ้นเถิด” 37 นางจึงเข้ามาชบหน้าลงที่เท้า ของท่านกราบลงถึงดิน แล้วนาง ก็อุ้มบุตรชายของนางขึ้นออกไป ข้างนอก

(28) 2 พกษ 4:16 (29) อพย 7:19; 14:16; 1 พกษ 18:46; 2 พกษ 2:8, 14; 9:1

(30) 2 พกษ 2:2, 4 (33) 1 พกษ 17:20; 2 พกษ 4:4 (34) 1 พกษ 17:21-23

(35) 1 พกษ 17:21; 2 พกษ 8:1 (37) 1 พกษ 17:23

เอลีซาชำระอาหารที่มีพิษ

38 เอลีซามาถึงกิลกาลอีก เมื่อแผ่นดินเกิดกันดารอาหาร และเมื่อเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์นั่งอยู่ต่อหน้าท่าน ท่านก็บอกกับคนใช้ของท่านว่า “จงตั้งหม้อลูกใหญ่และต้มข้าวให้แก่เหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์”

39 คนหนึ่งในพรรคออกไปเก็บผักที่ในทุ่งนา และพบไม้เถาป่าเถาหนึ่ง เขาเก็บได้นำเต้าป๋างจนเต็มตัก กลับมาหั่นใส่ในหม้อข้าวต้มโดยไม่รู้ว่าเป็นผลอะไร

40 เขาก็เทออกให้คนเหล่านั้นรับประทาน ต่อมาขณะที่เขากำลังรับประทานข้าวต้มอยู่นั้น เขาร้องขึ้นว่า “โอ ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า มีความตายอยู่ในหม้อนี้” และเขาก็รับประทานกันไม่ได้

41 ท่านก็ว่า “จงเอาแป้งมา” ท่านก็ใส่แป้งลงในหม้อ และบอกว่า “จงเทออกให้คนเหล่านั้นรับประทาน” และไม่มีอันตรายอยู่ในหม้อนั้น

เอลีซาเลี้ยงหนึ่งร้อยคน**อย่างอัศจรรย์**

42 มีชายคนหนึ่งมาจากบ้านบาอัลซาลิซาห์นำของมาให้คนแห่งพระเจ้า มีขนมปังเป็นผลแรกคือ ขนมข้าวบาร์เลย์ยี่สิบ

ก้อนและรวงข้าวใหม่ใส่กระสอบของเขามาและเอลีซาว่า “จงให้แก่คนเหล่านั้นรับประทาน”

43 แต่ คนใช้ คนนี้ ตอบว่า “ข้าพเจ้าจะตั้งอาหารเท่านั้นให้คนหนึ่งร้อยรับประทานได้อย่างไร” ท่านจึงสั่งข้าว่า “จงให้คนเหล่านั้นรับประทานเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งดังนี้ว่า ‘เขาทั้งหลายจะได้รับประทานและยังเหลืออีก’”

44 เขาจึงตั้งอาหารไว้ต่อหน้าเขาทั้งหลาย เขาทั้งหลายก็รับประทาน และยังเหลืออยู่จริงตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์

นาอามานชาวซีเรีย**ได้รับการรักษาให้หาย**

5 นาอามานผู้บัญชาการกองทัพอของกษัตริย์ประเทศซีเรีย เป็นคนสำคัญมากของกษัตริย์ เป็นคนมีเกียรติ เพราะว่า พระเยโฮวาห์ทรงนำชัยชนะมายังซีเรียโดยท่านนี้ ท่านเป็นวีรบุรุษด้วย แต่ท่านเป็นโรคเรื้อน

2 ฝ่ายคนซีเรียยกพวกไปปล้นครั้งหนึ่งนั้น ได้จับเด็กหญิงคนหนึ่งมาจากแผ่นดินอิสราเอลมาเป็นเชลย และเธอมาปรนนิบัติภรรยาของนาอามาน

3 เธอได้เรียนนายผู้หญิงของเธอว่า “อยากให้เจ้านายของดิฉันไป

(38) 2 พกษ 2:1, 3; 8:1 (40) อพย 10:17 (41) อพย 15:25; 2 พกษ 2:21; 5:10

(42) 1 ซมอ 9:4, 7; 1 คร 9:11; กท 6:6 (43) ลก 9:13, 17; ยน 6:9, 11

(44) มธ 14:20; 15:37; ยน 6:13 (1) อพย 11:3; ลก 4:27 (2) 2 พกษ 6:23; 13:20

อยู่กับผู้พยากรณ์ผู้ซึ่งอยู่ในสะ-
มาเรีย ท่านจะได้รับการไคร่เรือน
ของเจ้านายเสียให้หาย”

4 นาอามานจึงไปทูลกษัตริย์เจ้า
นายของท่านว่า “สาวใช้จาก
แผ่นดินอิสราเอลพูดว่าอย่าง
นั้นๆ”

5 กษัตริย์แห่งซีเรียตรัสว่า “จง
ไปเถิด เราจะส่งสารไปยัง
กษัตริย์แห่งอิสราเอล” แล้วท่าน
ก็ไป นำเงินหนักสิบตะลันต์
ทองคำหนักหกพันเซเชล และ
เสื้อสิบชุดไปด้วย

6 และท่านก็นำสารไปยังกษัตริย์
แห่งอิสราเอลใจความว่า “เมื่อ
สารนี้มาถึงท่าน ดูเถิด ข้าพเจ้า
ได้ส่งนาอามานข้าราชการของ
ข้าพเจ้ามา เพื่อขอให้ท่านรักษา
เขาให้หายจากโรคเรื้อน”

7 และอยู่ มาเมื่อ กษัตริย์แห่ง
อิสราเอลทรงอ่านสารนั้นแล้ว
พระองค์ก็ทรงฉีกฉลองพระองค์
ตรัสว่า “เราเป็นพระเจ้าซึ่งจะให้
ตายและให้มีชีวิตหรือ ชายคนนี้
จึงส่งสารมาให้เรารักษาคนหนึ่ง
ที่เป็นโรคเรื้อน ขอใคร่ครวญดู
เถิดว่า เขาแสวงหาเหตุพิพาท
กับเราอย่างไร”

8 แต่เมื่อเอลีชาคนแห่งพระเจ้า
ได้ยินว่ากษัตริย์แห่งอิสราเอล
ได้ทรงฉีกฉลองพระองค์ จึงใช้
คนไปทูลกษัตริย์ว่า “ไฉนพระ

องค์จึงทรงฉีกฉลองพระองค์
ของพระองค์เสีย ขอให้เขามาหา
ข้าพระองค์เถิด เพื่อเขาจะได้
ทราบว่ามีผู้พยากรณ์คนหนึ่ง
ในอิสราเอล”

9 นาอามานจึงมาพร้อมกับบรร-
ดาฆ่าและรถรบของท่าน มา
หยุดอยู่ที่ประตูเรือนของเอลีชา
10 เอลีชาก็ส่งผู้สื่อสารมาเรียน
ท่านว่า “ขอจงไปชำระตัวในแม่น้ำ
จอร์แดนเจ็ดครั้ง และเนื้อ
ของท่านจะกลับคืนเป็นอย่าง
เดิม และท่านจะสะอาด”

11 แต่นาอามานก็โกรธและไป
เสีย บ่นว่า “ดูเถิด ข้าคิดว่าเขา
จะออกมากำล้างเป็นแน่ และมา
ยืนอยู่และออกพระนามของพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของเขา แล้ว
โบกมือเหนือที่นั่นให้โรคเรื้อน
หาย

12 อาบานาและฟารปาร์แม่น้ำ
เมืองดามัสกัสไม่ดีกว่าบรรดา
ลำน้ำแห่งอิสราเอลดอกหรือ ข้า
จะชำระตัวในแม่น้ำเหล่านั้นและ
จะสะอาดไม่ได้หรือ” ท่านจึงหัน
ตัวแล้วไปเสียด้วยความเดือด
ดาล

13 แต่พวกข้าราชการของท่าน
เข้ามาใกล้และเรียนท่านว่า “คุณ
พ่อของข้าพเจ้า ถ้าท่านผู้
พยากรณ์จะสั่งให้ท่านกระทำการ
ใหญ่โตประการหนึ่ง ท่านจะไม่

(5) 1 ซมอ 9:8; 2 พกษ 8:8-9

(7) ปฐก 30:2; พบญ 32:39; 1 ซมอ 2:6

(10) 2 พกษ 4:41; ยน 9:7 (13) 1 ซมอ 28:23

กระทำหรือ ถ้าเช่นนั้นเมื่อท่านผู้พยากรณ์กล่าวแก่ท่านว่า ‘จงไปล้างและสะอาดเถิด’ ควรท่านจะทำยิ่งขึ้นเท่าใด”

14 ท่านจึงลงไปจุ่มตัวเจ็ดครั้งในแม่น้ำจอร์แดนตามถ้อยคำของคนแห่งพระเจ้า และเนื้อของท่านก็กลับคืนเป็นอย่างเนื้อเด็กเล็ก ๆ และท่านก็สะอาด

15 แล้วท่านจึงกลับไปยังคนแห่งพระเจ้า ทั้งตัวท่านและพรรคพวกของท่าน และท่านมายืนอยู่ข้างหน้าเอลีซาและท่านกล่าวว่า “ดูเถิด บัดนี้ข้าพเจ้าทราบแล้วว่าไม่มีพระเจ้าทั่วไปในโลกนอกจากที่ในอิสราเอล เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอท่านรับของกำนัลสักอย่างหนึ่งจากผู้รับใช้ของท่านเถิด”

16 แต่ท่านตอบว่า “พระเยโฮวาห์ซึ่งข้าพเจ้าปรนนิบัติทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่รับสิ่งใดเลยฉันนั้น” และท่านก็ได้ชักชวนให้รับไว้แต่เอลีซาได้ปฏิเสธ

17 แล้วนาอามานจึงกล่าวว่า “มิฉะนั้นขอท่านได้โปรดให้ดินบรรทุกล้อสักรองตัวให้แก่ผู้รับใช้ของท่านเถิด เพราะตั้งแต่นี้ไปผู้รับใช้ของท่านจะไม่ถวายเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องสัตวบูชาแก่พระอื่น แต่จะถวายแต่

พระเยโฮวาห์เท่านั้น

18 ในเรื่องนี้ ขอพระเยโฮวาห์ทรงโปรดให้อภัยแก่ผู้รับใช้ของท่าน ในเมื่อนายของข้าพเจ้าไปในนิเวศของพระริมโมนเพื่อจะนมัสการที่นั่น ทรงพึงอยู่ที่มือของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะต้องโน้มค่านับในนิเวศของพระริมโมน เมื่อข้าพเจ้าโน้มตัวลงในนิเวศของพระริมโมนนั้น ขอพระเยโฮวาห์ทรงให้อภัยแก่ผู้รับใช้ของท่านในกรณีนี้”

19 เอลีซาจึงตอบท่านว่า “จงไปโดยสันติภาพเถิด” แต่เมื่อนาอามานออกไปได้ไม่ไกลนัก

ความบาปและการทำโทษ

ของเกหะซี

20 เกหะซีคนใช้ของเอลีซาคนแห่งพระเจ้าคิดว่า “ดูเถิด นายของข้าพเจ้าไม่ยอมรับจากมือของนาอามานคนซีเรียซึ่งของท่านนำมา พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะวิ่งตามไปเอามาจากเขาบ้าง”

21 เกหะซีจึงตามนาอามานไป และเมื่อนาอามานแลเห็นว่ามีคนวิ่งตามท่านมา ท่านก็ลงจากรถรับต้อนรับเขาพูดว่า “ทุกอย่างเรียบร้อยดีหรือ”

22 เขาตอบว่า “เรียบร้อยดี นายของข้าพเจ้าใช้ข้าพเจ้ามา กล่าวว่า ‘ดูเถิด มีชายหนุ่มสองคนใน

(14) 2 พกษ 5:10; โยบ 33:25; ลก 4:27 (15) ปฐก 33:11; อสร 1:3; ดนล 2:47; 3:29

(16) ปฐก 14:22-23; 2 พกษ 3:14; 5:20, 26; มธ 10:8; กจ 8:18:20

(18) 2 พกษ 7:2, 17 (20) 2 พกษ 4:12; 8:4-5 (22) 2 พกษ 4:26

เหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ มาจากแดนเทือกเขาเอเฟราอิม ขอท่านโปรดให้เงินแก่เขาทั้งหลายสักหนึ่งตะลันต์และเสื้อสักสองชุด”

23 และนาอามากล่าวว่า “ขอโปรดรับไปสองตะลันต์เถิด” ท่านก็เชิญชวนเขา และเอาเงินสองตะลันต์ใส่กระสอบผูกไว้พร้อมกับเสื้อสองตัว ให้คนใช้สองคนแบกไป เขาก็แบกเดินขึ้นหน้าเกหะซีมา

24 เมื่อเขามาถึงภูเขากะซีก็รับมาจากมือของเขาทั้งสอง เอาไปเก็บไว้ในเรือและให้คนเหล่านั้นกลับ เขาทั้งสองก็จากไป

25 เกหะซีก็เข้าไปยืนอยู่ต่อหน้า นายของตน และเอลีชาถามเขาว่า “เกหะซี เจ้าไปไหนมา” เขาตอบว่า “ผู้รับใช้ของท่านไม่ได้ไปไหน”

26 แต่ท่านกล่าวแก่เขาว่า “เมื่อชายคนนั้นหันมาจากรถรบด้อนรับเจ้านั้น จิตใจของเรามีได้ไปกับเจ้าดอกหรือ นั่นเป็นเวลาควรที่จะรับเงิน รับเสื้อผ้า สวนต้นมะกอกเทศ และสวนองุ่น แกะและวัว และคนใช้ชายหญิง หรือ

27 ฉะนั้นโรคเรื้อนของนาอามานจะติดอยู่ที่เจ้าและที่เชื้อ

สายของเจ้าเป็นนิത്യ” เขาก็ออกไปจากหน้าท่านเป็นโรคเรื้อนชาวอย่างหิมะ

เอลีซาเอาหัวขวาน

กลับคืน

6 ฝ่ายเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์กล่าวกับเอลีชาว่า “ดูเถิด สถานที่ซึ่งข้าพเจ้าทั้งหลายอยู่ใต้ความดูแลของท่านนั้นก็เล็กเกินไป ไม่พอแก่พวกเรา

2 ขอให้เราไปที่แม่น้ำจอร์แดนต่างคนต่างเอาไม้ท่อนหนึ่งมาสร้างที่อาศัยของเราที่นั่น” และท่านตอบว่า “ไปเถอะ”

3 แล้วคนหนึ่งกล่าวว่า “ขอท่านโปรดไปกับผู้รับใช้ของท่านด้วย” และท่านก็ตอบว่า “ข้าจะไป”

4 ท่านก็ไปกับเขาทั้งหลาย และเมื่อเขามาถึงแม่น้ำจอร์แดนเขาก็โค่นต้นไม้

5 ขณะที่คนหนึ่งฟันไม้อยู่ หัวขวานของเขาตกลงไปในน้ำ และเขาร้องขึ้นว่า “อนิจจา นายครีบ ขวานนั้นผมขอยืมเขามา”

6 แล้วคนแห่งพระเจ้าถามว่า “ขวานนั้นตกที่ไหน” เมื่อเขาชี้ที่ให้ท่านแล้ว ท่านก็ตัดไม้อันหนึ่งทิ้งลงไปที่นั่น ทำให้ขวานเหล็กนั้นลอยขึ้นมา

7 และท่านบอกว่า “หยิบขึ้นมาซิ” เขาก็เอื้อมมือไปหยิบขึ้นมา

(26) ปญจ 3:1, 6 (27) อพย 4:6; กตว 12:10; 2 พกษ 15:5; 1 ทธ 6:10

(1) 2 พกษ 4:38 (3) 2 พกษ 5:23

(5) อพย 22:14 (6) อพย 15:25; 2 พกษ 2:21; 4:41

**เอลีซาให้
กษัตริย์แห่งอิสราเอล
ทราบถึงแผนการ
ของเบนฮาดัด**

8 ฝ่ายกษัตริย์แห่งซีเรียรบพุ่งกับอิสราเอล พระองค์ปรึกษากับข้าราชการของพระองค์ว่า "เราจะตั้งค่ายของเราที่นั่น ๆ"

9 แต่คนแห่งพระเจ้าส่งข่าวไปยังกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า "ขอพระองค์ทรงระวังอย่าผ่านมาทางนั้น เพราะคนซีเรียกำลังยกกลงไปที่นั่น"

10 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงใช้ให้ไปยังสถานที่ซึ่งคนแห่งพระเจ้าบอกและเตือนให้พระองค์จึงทรงระวังตัวได้ที่นั่น มิใช่เพียงครั้งสองครั้ง

11 กษัตริย์แห่งซีเรียก็ไม่สบายพระทัยมากเพราะเรื่องนี้ พระองค์จึงทรงเรียกข้าราชการมาตรัสว่า "พวกท่านจะไม่บอกเราหรือว่า คนใดในพวกเราที่อยู่ฝ่ายกษัตริย์แห่งอิสราเอล"

12 ข้าราชการคนหนึ่งของพระองค์ทูลว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ ไม่มีผู้ใดพระเจ้าข้า แต่เอลีซาผู้พยากรณ์ซึ่งอยู่ในอิสราเอลทูลบรรดาถ้อยคำซึ่งพระองค์ตรัสในห้องบรรทมของพระองค์ให้แก่กษัตริย์แห่งอิสราเอล"

เอลีซาอยู่ในโดธาน

13 พระองค์จึงตรัสว่า "จงไปหาดูว่า เขาอยู่ที่ไหน เพื่อเราจะใช้คนไปจับเขามา" มีคนทูลพระองค์ว่า "ดูเถิด เขาอยู่ในโดธาน"

14 พระองค์จึงทรงส่งม้า รถรบ และกองทัพใหญ่ เขาไปกันากลางคืนและล้อมเมืองนั้นไว้

15 เมื่อคนใช้ของคนแห่งพระเจ้าตื่นขึ้นเวลาเช้าตรู่และออกไป ดูเถิด กองทัพพร้อมกับม้า และรถรบก็ล้อมเมืองไว้ และคนใช้นั้นบอกท่านว่า "อนิจจา นายของข้าพเจ้า เราจะทำอย่างไรดี"

16 ท่านตอบว่า "อย่ากลัวเลย เพราะฝ่ายเรามีมากกว่าฝ่ายเขา"

17 แล้วเอลีซาก็อธิษฐานว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเบิกตาของเขาเพื่อเขาจะได้เห็น" และพระเยโฮวาห์ทรงเบิกตาของชายหนุ่มคนนั้น และเขาก็ได้เห็น และดูเถิด ที่ภูเขาก็เต็มไปด้วยม้า และรถรบเพลิงอยู่รอบเอลีซา

**เอลีซานำทหารซีเรียที่ตาบอด
ไปยังกรุงสะมาเรีย**

18 และเมื่อคนซีเรียลงมาพบกับท่าน เอลีซาก็อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า "ขอทรงโปรดให้คนเหล่านี้ตาบอดไปเสีย" พระองค์จึงทรงให้เขาทั้งหลายตาบอดไปตามคำของเอลีซา

(8) 2 พกษ 8:28-29 (13) ปฐก 37:17 (16) อพย 14:13; 1 พกษ 17:13; 2 พศต 32:7 (17) กตว 22:31; 2 พกษ 2:11; สดต 34:7; 68:17; ศคย 1:8; 6:1-7; ลก 24:31 (18) ปฐก 19:11; กจ 13:11

19 และเอลีซาบอกคนเหล่านั้นว่า "ไม่ใช่ทางนี้ และไม่ใช่เมืองนี้ จงตามข้ามา และข้าจะพาไปยังคนนั้นซึ่งเจ้าแสวงหา" และท่านก็พาเขาไปกรุงสะมาเรีย

20 และอยู่มาพอเข้าไปในกรุงสะมาเรีย เอลีซาก็ทูลว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเบิกตาของคนเหล่านี้ เพื่อเขาจะเห็นได้" พระเยโฮวาห์จึงทรงเบิกตาของเขาทั้งหลายและเขาทั้งหลายก็เห็น และดูเถิด เขามาอยู่กลางกรุงสะมาเรีย

21 และเมื่อกษัตริย์แห่งอิสราเอลเห็นเขาเข้า จึงตรัสแก่เอลีซาว่า "บิดาของข้าพเจ้า จะให้ข้าพเจ้าฆ่าเขาเสียหรือ จะให้ข้าพเจ้าฆ่าเขาเสียหรือ"

22 ท่านก็ทูลตอบว่า "ขอพระองค์อย่าทรงประหารเขาเสีย พระองค์จะประหารคนที่จับมาเป็นเชลยเสียด้วยดาบและด้วยธนูของพระองค์หรือ ขอทรงโปรดจัดอาหารและน้ำต่อหน้าเขา เพื่อให้เขารับประทานและดื่ม แล้วปล่อยให้เขาไปหาเจ้านายของเขาเถิด"

23 พระองค์จึงทรงจัดการเลี้ยงใหญ่ให้เขา และเมื่อเขาได้กินและดื่มแล้วก็ทรงปล่อยให้เขาไป และเขาทั้งหลายได้กลับไปหาเจ้านายของตน และพวกซีเรียมิ

ได้มาปล้นในแผ่นดินอิสราเอลอีกเลย

กองทัพซีเรีย

ล้อมกรุงสะมาเรีย

24 และอยู่มาภายหลังเบนฮาดัด กษัตริย์แห่งซีเรียทรงจัดกองทัพทั้งสิ้นของพระองค์แล้วได้เสด็จขึ้นไปล้อมกรุงสะมาเรีย

25 มีการกันดารอาหารอย่างหนักในสะมาเรีย และดูเถิด พวกเขาล้อมอยู่จนหัวลาตัวหนึ่ง เขาขายกันเป็นเงินแปดสิบบเชเซล และมูลนกเขาครึ่งลิตรเป็นเงินห้าเชเซล

26 ขณะที่กษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงผ่านไปบนกำแพง มีผู้หญิงคนหนึ่งร้องทูลพระองค์ว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์ เจ้านายของข้าพระองค์ ขอทรงช่วย"

27 พระองค์ตรัสว่า "ถ้าพระเยโฮวาห์มิได้ทรงช่วยเจ้า เราจะช่วยเจ้าได้จากไหน จากลานนวดข้าวหรือจากบ่อย่ำองุ่นหรือ"

28 และกษัตริย์ทรงถามนางว่า "เจ้าเป็นอะไรไป" นางทูลตอบว่า "หญิงคนนั้นบอกข้าพระองค์ว่า 'เอาลูกชายของเจ้ามาให้เรากินเสียวันนี้เถิด และเราจะกินลูกชายของฉันทันวันพรุ่งนี้'

29 เราจึงต้มลูกชายของข้าพระองค์และกิน และรุ่งขึ้นข้าพระองค์ก็พูดกับนางว่า 'เอาลูกชาย

(21) 2 พกษ 2:12; 5:13; 8:9 (22) รม 12:20 (23) 2 พกษ 5:2; 6:8-9

(24) 1 พกษ 20:1 (25) 2 พกษ 4:38; 8:1

(29) ลนต 26:27-29; พบญ 28:52-57; ยก 4:10

ของเจ้ามา เพื่อเราจะกินเสีย' และนางก็ช้อนลูกชายของนางเสีย"

30 และต่อมาเมื่อกษัตริย์ทรงได้ยินถ้อยคำของหญิงนั้น พระองค์ก็ฉีกฉลองพระองค์ พระองค์กำลังดำเนินอยู่บนกำแพง ประชาชนก็มองดู ดูเถิด พระองค์ทรงฉลองพระองค์ผ้ากระสอบอยู่แบบนั้น

31 และพระองค์ตรัสว่า "ถ้าศิระษะของเอลีชาบุตรซาฟท์ยังอยู่บนเขาในวันนี้ ก็ขอพระเจ้าทรงลงโทษแก่เราและให้หนักยิ่งกว่า"

เยโฮรั่มหาโอกาส

ฆ่าเอลีชา

32 แต่เอลีชานั่งอยู่ในบ้านของท่าน และพวกผู้ใหญ่ก็นั่งอยู่ด้วย กษัตริย์ทรงใช้คนมาจากต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ แต่ก่อนที่ผู้สื่อสารจะมาถึง เอลีชาก็พูดกับพวกผู้ใหญ่ว่า "ท่านทั้งหลายเห็นหรือไม่แล้ว ที่บุตรชายของฆาตกรคนนี้ ใช้คนมาเอาศิระษะของข้าพเจ้า ดูเถิด เมื่อผู้สื่อสารมา จงปิดประตูและยึดประตูให้แน่นกันเขาไว้ เสียงเท้าของนายของเขาตามเขามามีใช่หรือ"

33 ขณะที่ท่านยังพูดกับเขาทั้งหลายอยู่ ดูเถิด ผู้สื่อสารลงมา

หาท่าน และบอกว่า "ดูเถิด เหตุร้ายนี้มาจากพระเยโฮวาห์ ข้าพเจ้าจะรอดอวยพระเยโฮวาห์อีกทำไม"

เอลีชาพยากรณ์ว่า

จะมีอาหารพอ

7 แต่เอลีชาบอกว่า "ขอฟังพระวาทะของพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า พรุ่งนี้ประมาณเวลานี้อยอดแบ่งถึงหนึ่ง เขาจะขายกันหนึ่งเซเซล และข้าวบาร์เลย์สองถึงเซเซล ที่ประตูเมืองสะมาเรีย"

2 แล้วนายทหารคนสนิทของกษัตริย์ตอบคนแห่งพระเจ้าว่า "ดูเถิด ถ้าแม้พระเยโฮวาห์ทรงสร้างหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้หรือ" แต่ท่านบอกว่า "ดูเถิด ท่านจะเห็นกับตาของท่านเอง แต่จะไม่ได้กิน"

3 มีคนโรคเรื้อนสี่คนอยู่ที่ทางเข้าประตูเมือง เขาพูดกันว่า "เราจะนั่งที่นี่จนตายทำไมเล่า"

4 ถ้าเราว่า 'ให้เราเข้าไปในเมือง' การกั้นดารอาหารก็อยู่ในเมือง และเราก็จะตายที่นั่น และถ้าเรานั่งที่นี่เราก็ตายเหมือนกัน ฉะนั้นบัดนี้จึงมาเถิด ให้เราเข้าไปในกองทัพของคนซีเรีย ถ้าเขาไว้ชีวิตของเรา เราก็จะรอดตาย ถ้าเขาฆ่าเรา ก็ได้แต่ตายเท่านั้นเอง"

(30) 1 พกษ 21:27 (31) นรธ 1:17; 1 พกษ 19:2 (32) 1 พกษ 18:4, 13-14; 21:10

(33) โยบ 2:9 (1) 2 พกษ 7:18-19 (2) ปฐก 7:11; 2 พกษ 5:18; 7:17, 19-20

(3) สดต 13:45-46; กตว 5:2-4 (4) 2 พกษ 6:24

**พระเจ้าทรงทำให้คนซีเรีย
ตกใจแล้วหนีไป**

5 ดังนั้นเขาจึงลุกขึ้นในเวลาโพล์เพล้เพื่อจะไปยั้งค่ายของคนซีเรีย แต่เมื่อเขามาถึงริมค่ายของคนซีเรียแล้ว ดูเถิด ไม่มีใครที่นั่นสักคน

6 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกระทำให้กองทัพของคนซีเรียได้ยินเสียงรถรบ เสียงม้า และเสียงกองทัพใหญ่ เขาจึงพูดกันและกันว่า "ดูเถิด กษัตริย์แห่งอิสราเอลได้จ้างบรรดากษัตริย์แห่งคนฮิตไทต์ และบรรดากษัตริย์แห่งอียิปต์มารบเราแล้ว"

7 เขาจึงลุกขึ้นหนีไปในเวลาโพล์เพล้ และทิ้งเต็นท์ ม้าและลาของเขา ทิ้งค่ายไว้อย่างนั้นเอง และหนีไปเอาชีวิตรอด

8 และเมื่อคนโรดเรื่อนเหล่านี้มาถึงที่ริมค่าย เขาก็เข้าไปในเต็นท์หนึ่งกินและดื่ม และขนเงินทองค่าและเสื้อผ้าเอาไปซ่อนไว้ แล้วเขาก็กลับมาเข้าไปในอีกเต็นท์หนึ่งขนเอาข้าวของออกไปจากที่นั่นด้วยเอาไปซ่อนไว้

9 แล้วเขาพูดกันและกันว่า "เราทำไม่ถูกเสียแล้ว วันนี้เป็นวันข่าวดี ถ้าเรานิ่งอยู่และคอยจนแสงอรุณขึ้นโทษจะตกอยู่กับเรา เพราะฉะนั้นบัดนี้มาเถิด ให้เรา

ไปบอกยังสำนักพระราชวัง"

10 เขาจึงมาเรียกนายประตูเมือง และบอกเรื่องราวแก่เขาว่า "เรมายังค่ายของคนซีเรียและดูเถิด เราไม่เห็นใครและไม่ได้ยินเสียงผู้ใดที่นั่น มีแต่ม้าผูกอยู่ และลาผูกอยู่ และเต็นท์ตั้งอยู่อย่างนั้นเอง"

11 แล้วเขาบอกแก่เหล่านายประตู และพวกเขาก็บอกกันไปถึงสำนักพระราชวัง

12 กษัตริย์ก็ทรงตื่นบรรทมในกลางคืน และตรัสกับข้าราชการว่า "เราจะบอกให้ว่าคนซีเรียเตรียมสู้รบเราอย่างไร เขาทั้งหลายรู้ที่อยู่เราหิว เขาจึงออกไปซ่อนตัวอยู่นอกค่ายที่กลางทุ่งคิดว่า `เมื่อเขาออกมาจากในเมืองเราจะจับเขาทั้งเป็น แล้วจะเข้าไปในเมือง`"

13 และข้าราชการคนหนึ่งทูลว่า "ขอรับสั่งให้คนเอาม้าที่เหลืออยู่ในเมืองสักห้าตัว (ดูเถิด บางที่ม้าเหล่านั้นจะยังเป็นอยู่อย่างคนอิสราเอลที่เหลืออยู่ในเมือง หรือดูเถิด จะเป็นอย่างคนอิสราเอลที่ได้พินาศแล้วก็ข้างเถิด) ขอให้เราส่งคนไปดู"

14 เขาจึงเอาม้าก็รถรบสองคัน และกษัตริย์ทรงส่งให้ไปติดตามกองทัพของคนซีเรีย ตรัสว่า "จงไปดู"

(6) 2 ซมอ 5:24; 1 พกษ 10:29

(7) สดต 48:4-6; สกษ 28:1

(12) 2 พกษ 6:24-29

15 เขาทั้งหลายจึงติดตามไปจนถึงแม่น้ำจอร์แดน และดูเถิดตลอดทางมีเสื้อผ้าและเครื่องใช้ซึ่งคนซีเรียทิ้งเมื่อเขาหนีไป ผู้สื่อสารก็กลับมาทูลกษัตริย์

คำพยากรณ์เรื่อง

อาหารสำเร็จ

16 แล้วประชาชนก็ยกออกไปปล้นเต็นท์ทั้งหลายของคนซีเรีย ยอดแบ่งจึงขายกันถึงละเซเชล และข้าวบาร์เลย์สองถึงเซเชลตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์

17 ฝ่ายกษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายทหารคนสนิทให้เป็นนายประตู และประชาชนก็เหยียบไปบนเขาตรงประตู เขาจึงลี้ชีวิตตามซึ่งคนแห่งพระเจ้าได้กล่าวไว้ในวันเมื่อกษัตริย์เสด็จลงมาหาท่าน

18 และเป็นไปตามที่ คนแห่งพระเจ้าได้ทูลกษัตริย์ว่า "ข้าวบาร์เลย์สองถึงชายหนึ่งเซเชล และยอดแบ่งหนึ่งถึงหนึ่งเซเชล ประมาณเวลานี้ ในวันพรุ่งนี้ที่ประตูเมืองสะมาเรีย"

19 และนายทหารคนสนิทก็ได้ตอบคนแห่งพระเจ้าว่า "ดูเถิด ถ้าแม่พระเยโฮวาห์ทรงสร้างหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้หรือ" และท่านได้ตอบว่า "ดูเถิด ท่านจะเห็นกับตาของท่านเองแต่จะไม่ได้กิน"

20 และอยู่มา ก็บังเกิดเป็นดัง

นั้นแก่เขา เพราะประชาชนเหยียบไปบนเขาที่ประตูเมือง และเขาก็ได้ลี้ชีวิต

เอลีชาพยากรณ์ถึง

การกัณดารอาหาร

เจ็ดปี

8 ฝ่ายเอลีชาได้บอกหญิงคนหนึ่งที่ท่านได้ให้บุตรชายของนางกลับคืนชีวิตมาว่า "จงลุกขึ้นและออกไปทักครัวเรือนของเจ้าไปอาศัยอยู่ที่ใดซึ่งเจ้าจะอาศัยอยู่ได้ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเรียกให้เกิดการกัณดารอาหาร และจะเป็นแก่แผ่นดินนี้เจ็ดปี"

2 หญิงคนนั้นก็ลุกขึ้นกระทำตามถ้อยคำของคนแห่งพระเจ้านางยกออกไปทักครัวเรือนของนาง ไปอาศัยอยู่ในแผ่นดินฟิลิสเตียเจ็ดปี

3 และอยู่มาเมื่อสิ้นเจ็ดปีแล้ว หญิงคนนั้นก็กลับมาจากแผ่นดินฟิลิสเตีย และได้ออกไปทูลอุทธรณ์ต่อกษัตริย์เพื่อขอบ้านและที่ดินของนางคืน

4 ฝ่ายกษัตริย์กำลังตรัสกับเกหะซีคนใช้ของคนแห่งพระเจ้าอยู่ว่า "จงบอกเราถึงบรรดามหกิจที่เอลีชาได้กระทำ"

5 และอยู่มา เมื่อเขากำลังทูลกษัตริย์ถึงเรื่องที่เอลีชาได้เรียกชีวิตของศพคนหนึ่งกลับคืนมา ดูเถิด ผู้หญิงคนที่ท่านได้ให้

(16) 2 พกษ 7:1 (17) 2 พกษ 6:32; 7:2 (18) 2 พกษ 7:1

(1) 2 ซมอ 21:1; 1 พกษ 18:2; 2 พกษ 4:18, 31-35, 38; 6:25; สดต 105:16

(4) 2 พกษ 4:12; 5:20-27 (5) 2 พกษ 4:35

บุตรชายกลับคืนชีวิตมาได้อุท-
 ธรณ์ต่อกษัตริย์เพื่อขอบ้านและ
 ที่ดินของนางคิน และเกหะซีทูล
 ว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์ เจ้านาย
 ของข้าพระองค์ นี่เป็นนางคน
 นั้น และคนนั้นแหละเป็นบุตรชาย
 ของนางซึ่งเอลีซาได้ให้กลับคืน
 ชีวิตมา"

6 และเมื่อกษัตริย์ตรัสถามหญิง
 คนนั้น นางก็ทูลเรื่องถวายพระ
 องค์ กษัตริย์จึงทรงตั้งเจ้าหน้าที่
 คนหนึ่งให้แก่นางรับสั่งว่า "จง
 จัดการคืนทุกสิ่งที่เป็นของของ
 นาง พร้อมทั้งพืชผลของนางนั้น
 ตั้งแต่วันที่นางออกจากแผ่นดิน
 มาจนถึงบัดนี้"

เอลีซาพยากรณ์ถึง การครอบครองของ ฮาซาเอลเหนือซีเรีย

7 ฝ่ายเอลี ซามายังตามัสกัส
 เบนฮาดัดกษัตริย์แห่งซีเรียทรง
 ประชวร และเมื่อมีคนทูลว่า
 "คนแห่งพระเจ้ามาที่นี่"

8 กษัตริย์ตรัสกับฮาซาเอลว่า
 "จงนำของกำนัลไปพบคนแห่ง
 พระเจ้า ให้ทูลถามพระเยโฮวาห์
 โดยท่านว่า 'ข้าพเจ้าจะหายป่วย
 ไหม'"

9 ฮาซาเอลจึงไปพบท่านนำของ
 กำนัลไปด้วย คือสินค้าย่างดี
 ทุกอย่างของเมืองตามัสกัสจำ-
 นวนเท่าอูฐสี่ลี้บตัวบรรทุกได้

และเขามายืนอยู่ต่อหน้าท่าน
 กล่าวว่า "บุตรของท่านคือเบน-
 ฮาดัด กษัตริย์แห่งซีเรีย ได้ทรง
 ใช้ข้าพเจ้ามาหาท่าน กล่าวว่า
 'ข้าพเจ้าจะหายป่วยหรือ'"

10 และเอลีซาตอบเขาว่า "จงไป
 ทูลพระองค์ว่า 'พระองค์จะทรง
 หายประชวรแน่' แต่พระเยโฮ-
 วาห์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า
 พระองค์จะสิ้นพระชนม์แน่"

11 และท่านก็เพ่งหน้าจ้องมอง
 เขาแน่นิ่งจนเขาอาย และคน
 แห่งพระเจ้าก็ร้องไห้

12 และฮาซาเอลถามว่า "เหตุใด
 เจ้านายของข้าพเจ้าจึงร้องไห้"

ท่านตอบว่า "เพราะข้าพเจ้า
 ทราบถึงเหตุร้ายซึ่งท่านจะกระ-
 ทำต่อประชาชนอิสราเอล ท่าน
 จะเอาไฟเผาป้อมปราการของ
 เขาเสีย และท่านจะสังหารคน
 หนุ่มๆ เสียด้วยดาบ และจับ
 เด็กๆ โยนลง และฝ่าท้องหญิง
 ที่มีครรภ์เสีย"

13 และฮาซาเอลตอบว่า "ผู้รับ
 ใช้ของท่านผู้เป็นแต่เพียงสุนัข
 เป็นใครเล่า ซึ่งจะกระทำสิ่งใหญ่
 ไฉน" เอลีซาตอบว่า "พระเยโฮ-
 วาห์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า
 ท่านจะเป็นกษัตริย์ครอบครอง
 ประเทศซีเรีย"

14 และเขาก็ไปจากเอลีซามายัง
 นายของตน ผู้ซึ่งถามเขาว่า

(7) 2 พกษ 6:24 (8) 1 ซมอ 9:7; 1 พกษ 14:3; 19:15; 2 พกษ 1:2

(9) 1 พกษ 19:15 (10) 2 พกษ 8:15 (11) 2 พกษ 2:17; ลก 19:14

(12) นทม 3:10; 2 พกษ 10:32; 12:17 (13) 1 ซมอ 17:43; 2 ซมอ 9:8; 1 พกษ 19:15

“เอลีชาว่าอย่างไรกับเจ้าบ้าง” และเขาทูลตอบว่า “เขาบอกว่า พระองค์จะหายประชวรแน่” 15 และอยู่มาในวันรุ่งขึ้น เขาก็เอาผ้าหนาที่บิดจุ่มน้ำคลุมพระพักตร์พระองค์ไว้ จนพระองค์ ลื่นพระชนม์ และฮาซาเอลก็ขึ้นครองแทน

**เยโฮรัมกับเยโฮชาฟัท
ครอบครองเหนือยูดาห์
พร้อมกัน**

(2 พศต 21:5)

16 ในปีที่ทำแห่งโยรัมโฮรสอา- หับกษัตริย์ของอิสราเอล เมื่อเยโฮชาฟัทยังเป็นกษัตริย์ของยูดาห์อยู่ เยโฮรัมโฮรสเยโฮชา- ฟัทกษัตริย์ของยูดาห์ได้ทรงเริ่มครอบครอง

17 เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้นมี พระชนมายุสามสิบสองพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มแปดปี

18 และพระองค์ทรงดำเนินตามมรรคาของบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล ตามอย่างที่ราชวงศ์อาหับกระทำ เพราะว่าธิดาของอาหับเป็นนมเหสีของพระองค์ และพระองค์ทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ 19 อย่างไรก็ตามพระเยโฮวาห์จะไม่ทรงทำลายยูดาห์ เพราะทรงเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของพระ

องค์ เหตุที่พระองค์ได้ตรัสสัญญาว่า จะทรงประทานประทีปแก่ดาวิด และแก่ราชโอรสของพระองค์เป็นนิตย์

20 ในรัชกาลของพระองค์ เอโดมได้กบฏออกห่างจากการปกครองของยูดาห์ และตั้งกษัตริย์ขึ้นเหนือตน

21 แล้วโยรัมก็เสด็จพร้อมกับบรรดารถรบของพระองค์ผ่านไปถึงศาคีร์ พกกลางคืนพระองค์ก็ลุกขึ้นโจมตีคนเอโดมซึ่งมาล้อมพระองค์นั้น พร้อมกับผู้บัญชาการรถรบ แล้วกองทัพได้หนีกลับเต็นท์เสีย

22 เอโดมจึงได้กบฏออกห่างจากการปกครองของยูดาห์จนทุกวันนี้ แล้วลิบนาห์ก็ได้กบฏในคราวเดียวกัน

23 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยรัม และบรรดาลิงซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ

เยโฮรัมสิ้นพระชนม์

(2 พศต 21:19-20)

24 โยรัมจึงทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และอาหัทสยาห์โอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองแทน

(16) 2 พกษ 1:17; 3:1; 2 พศต 21:3 (17) 2 พศต 21:5-10 (18) 2 พกษ 8:26-27

(19) 2 ซมอ 7:13; 1 พกษ 11:36 (20) ปฐก 27:40; 1 พกษ 22:47; 2 พกษ 3:27

(22) ยชว 21:13; 2 พกษ 19:8; 2 พศต 21:10 (24) 2 พศต 22:1, 7

25 ในปี ที่สิบสองแห่งรัชกาล โยรัมโอรสของอาหับกษัตริย์ แห่งอิสราเอล อาหับสหายโอรส เยโฮรัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ ทรงเริ่มครอบครอง

26 เมื่ออาหับสหายทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุยี่สิบสอง พรรษา และทรงครอบครองใน เยรูซาเล็มหนึ่งปี พระมารดา ของพระองค์ทรงพระนามอาธา- ลียาห์ พระนางเป็นธิดาของอมรี กษัตริย์แห่งอิสราเอล

27 พระองค์ทรงดำเนินตาม มรรคาราชวงศ์ของอาหับด้วย และทรงกระทำชั่วในสายพระ เนตรของพระเยโฮวาห์ ดั่งที่ ราชวงศ์ของอาหับได้กระทำ เพราะทรงเป็นราชบุตรเขยใน ราชวงศ์ของอาหับ

**อาหับสหายร่วมกับเยโฮรัม
ในการสู้รบที่ราโมทกิเลอาด
(2 พศต 22:5)**

28 พระองค์เสด็จกับโยรัมโอรส ของอาหับ เพื่อทำสงครามกับ ฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรียที่รา- โมทกิเลอาด และคนซีเรียกระทำ ให้โยรัมบาดเจ็บ

**อาหับสหายเสด็จไปเยี่ยม
เยโฮรัมที่ยิสเรเอล
(2 พศต 22:6)**

29 และกษัตริย์โยรัมได้กลับมา รักษาพระองค์ที่ยิสเรเอลให้หาย

บาดเจ็บจากที่คนซีเรียได้กระทำ แก่พระองค์ที่รามัท เมื่อ พระองค์ทรงสู้กับฮาซาเอล กษัตริย์แห่งซีเรีย และอาหับส- ยาทโอรสของเยโฮรัมกษัตริย์ แห่งยูดาห์ได้เสด็จลงไปหาโยรัม โอรสของอาหับในยิสเรเอล

เพราะว่าพระองค์ทรงประจวบ **เยโฮรัมได้รับการเจิมตั้งให้เป็น
กษัตริย์เหนืออิสราเอล**

9 แล้วเอลีชาผู้ พยากรณ์ได้ เรียกเหล่าศิษย์แห่งผู้พยา- กรณ์มาคนหนึ่ง และพูดกับเขา ว่า "จงคาดเอวของเจ้าไว้ ถือน้ำมันขวดนี้ไปที่ราโมทกิเลอาด 2 และเมื่อเจ้าไปถึงแล้ว จงมอง ดูเยชูบุตรเยโฮซาฟัทบุตรนิมซี จงเข้าไปหาเขา ให้ลุกขึ้นจากหมู่ พวกที่นั่ง และนำเขาเข้าไปใน ห้องชั้นใน

3 แล้วจงเอาน้ำมันในขวดเทลง บนศีรษะของเขา และกล่าวว่า 'พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งฉันว่า เรา เจิมตั้งเจ้าให้เป็นกษัตริย์เหนือ อิสราเอล' แล้วจงเปิดประตูออก หนีไป อย่ารอช้าอยู่"

4 คนหนุ่มนั้นคือคนหนุ่มที่เป็น ผู้พยากรณ์จึงไปยังราโมทกิเล- อาด

5 และเมื่อเขามาถึง ดูเถิด บรร- ดาผู้ บังคับบัญชาทหารกำลัง ประชุมกันอยู่ และเขากล่าวว่า

(26) 2 พศต 22:2 (27) 2 พศต 22:3-4 (28) 1 พกษ 22:3, 29; 2 พศต 22:5

(29) 2 พกษ 9:15-16; 2 พศต 22:6-7 (1) 1 พกษ 20:35; 2 พกษ 4:29; 8:28-29

(2) 2 พกษ 9:5, 11 (3) 1 พกษ 19:16

“โอ ข้าแต่ท่านผู้บัญชาการ ข้าพเจ้ามีธุระด่วนมาถึงท่าน” และเยชูพูดว่า “มาหาคนใดในพวกเรา” และเขาว่า “โอ ข้าแต่ท่านผู้บัญชาการ มาหาท่าน” 6 ท่านก็ลุกขึ้นเข้าไปในเรือน และคนหนุ่มนั้นก็เทน้ำมันบนศีรษะของท่าน กล่าววว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า เราเจิมตั้งเจ้าไว้เป็นกษัตริย์เหนือประชาชนของพระเยโฮวาห์คือเหนืออิสราเอล 7 และเจ้าจงโค่นราชวงศ์ของอาหับนายของเจ้า เพื่อเราจะได้จัดการสนองเยเซเบลเพราะโลหิตของบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของเรา และเพราะโลหิตของบรรดาผู้รับใช้ทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์ 8 เพราะว่าราชวงศ์อาหับทั้งหมดจะต้องพินาศ และเราจะตัดคนที่บัสสวาระดก่าแพงได้ออกเสียจากอาหับ ทั้งคนที่ยังอยู่และเหลืออยู่ในอิสราเอล 9 และเราจะกระทำราชวงศ์ของอาหับให้เหมือนราชวงศ์ของเยโรโบอัมบุตรเนบัท และเหมือนราชวงศ์ของบาอาซาบุตรอาหิยาห์ 10 และสุนัขจะกินเยเซเบลในที่ดินส่วนพระองค์ ณ ยิสเรเอล และจะไม่มีผู้ใดฝังศพพระนาง”

แล้วเขาก็เปิดประตูหนีไป

ทหารอิสราเอล

ยอมรับ

เยชูเป็นกษัตริย์

11 เมื่อเยชูออกมาสู่ พวกข้าราชการของเจ้านายของท่าน คนหนึ่งพูดกับท่านว่า “ทุกอย่างเรียบร้อยดีหรือ ทำไมคนบ้าคนนี้จึงมาหาท่าน” ท่านพูดกับเขาทั้งหลายว่า “ท่านทั้งหลายรู้จักชายคนนั้นและทราบว่าเขาพูดอะไรแล้ว”

12 และเขาทั้งหลายว่า “นั่นไม่เป็นความจริง ขอบอกเรามาเถิด” และท่านว่า “เขาพูดอย่างนี้กับข้าพเจ้าว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เราเจิมตั้งเจ้าไว้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล’”

13 แล้วทุกคนก็รีบเปลื้องเสื้อผ้าของตนออกวางไว้รองท่านที่ชั้นบันไดซึ่งเปล่าอยู่ และเขาทั้งหลายเป่าแตร และป่าวร้องว่า “เยชูเป็นกษัตริย์”

เยชูฆ่าโยรัม

14 ดังนั้นแหละ เยชูบุตรชายเยโฮซาฟัทบุตรชายนิมซีได้ร่วมกันคิดกบฏต่อโยรัม (ฝ่ายโยรัมพร้อม กับอิสราเอลทั้งปวงยังระวังป้องกันราโมทกิเลอาดอยู่ เพราะเหตุฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย

15 แต่กษัตริย์โยรัมทรงกลับไป

(6) 1 ซมอ 2:7-8; 1 พกษ 19:16 (7) พบญ 32:35 (8) พบญ 32:36; 1 ซมอ 25:22 (9) 1 พกษ 14:10; 15:29; 16:3 (10) 1 พกษ 21:23 (11) ยรม 29:26; ฮชย 9:7 (13) มธ 21:7-8; มก 11:7-8 (14) 1 พกษ 22:3; 2 พกษ 8:28 (15) 2 พกษ 8:29

รักษาพระองค์ที่ยิสเรเอล เพราะบาดแผลซึ่งชนซีเรียได้กระทำแก่พระองค์ เมื่อพระองค์ทรงสู้รบกับฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย) เยชูจึงตรัสว่า "ถ้านี้เป็นความประสงค์ของท่านทั้งหลายก็ขออย่าให้คนหนึ่งคนใดเล็ดลอดออกไปจากเมืองเพื่อบอกข่าวที่ยิสเรเอล"

16 แล้วเยชูก็เสด็จทรงรถรบและเสด็จไปยังยิสเรเอล เพราะโยรัมบรรมที่นั่น และอาหัทสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เสด็จลงมาเยี่ยมโยรัม

17 ฝ่ายทหารยามยืนอยู่บนหอคอยที่ยิสเรเอล เขามองเห็นพวกของเยชูมาจึงว่า "ข้าพเจ้าเห็นคนพวกหนึ่ง" โยรัมตรัสว่า "จงใช้ให้พลม้าคนหนึ่งไปพบเขาให้ถามเขาว่า `มาอย่างสันติหรือ'"

18 คนนั้นจึงขึ้นมาไปพบท่านและพูดว่า "กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า `มาอย่างสันติหรือ'" และเยชูตอบว่า "ท่านเกี่ยวข้องอะไรกับสันติ จงเลี้ยวกลับตามเรามา" และทหารยามก็รายงานมาว่า "ผู้สื่อสารไปถึงเขาแล้ว แต่เขาไม่กลับมา"

19 พระองค์จึงรับสั่งใช้พลม้าคนที่สองออกไป ผู้นั้นมาถึงเขาแล้วก็พูดว่า "กษัตริย์ตรัสตั้งนี้

ว่า `มาอย่างสันติหรือ'" และเยชูตอบว่า "ท่านเกี่ยวข้องอะไรกับสันติ จงเลี้ยวกลับตามเรามา"

20 ทหารยามก็รายงานมาว่า "เขาไปถึงแล้วแต่เขาไม่กลับมา และการขับรถนั้นก็เหมือนกับการขับรถของเยชูบุตรนิมซี เพราะเขาขับรวดเร็วกว่า"

21 โยรัมตรัสว่า "จงเตรียมพร้อม" และเขาก็จัดรถรบของพระองค์ให้พร้อมไว้ แล้วโยรัมกษัตริย์แห่งอิสราเอลและอาหัทสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ก็เสด็จออกไป ต่างก็ทรงรถรบของพระองค์เอง ทรงออกไปปะทะกับเยชู มาพบกันเข้า ณ ที่ดินแปลงของนาโบทชาวยิสเรเอล

22 และอยู่มาเมื่อโยรัมเห็นเยชูแล้วจึงตรัสว่า "เยชูมาอย่างสันติหรือ" เยชูตอบว่า "จะสันติอย่างไรได้ เมื่อการเล่นชู้และวิทยาคมของเยเซเบลมารดาของท่านยังมีอยู่มากเช่นนี้"

23 แล้วโยรัมทรงชักบังเหียนหันกลับหนีไปพลางรับสั่งกับอาหัทสยาห์ว่า "โอ ข้าแต่อาหัทสยาห์ เขาร่วมกันคิดกบฏ"

24 และเยชูก็โก่งธนูด้วยสุดกำลัง ยิงถูกเยโฮรัมระหว่างพระอึ่งสาทั้งสอง ลูกธนูจึงแทงทะลุพระหทัยของพระองค์ พระองค์

(16) 2 พกษ 8:29

(21) 1 พกษ 19:17; 21:1-14; 2 พศต 22:7

ก็ทรงล้มลงในรถรบของพระองค์

25 เยชูตรัสกับบิดค่านายทหารของพระองค์ว่า "จงยกศพเขาขึ้นและโยนทิ้งลงไปในที่ดินแปลงของนาโบทชาวอิสเรเอลจำไว้เถอะ เมื่อฉันและท่านขึ้นมาเคียงกันมาตามอาหับบิดาของเขาไป พระเยโฮวาห์ทรงกล่าวโทษเขาดังนี้

26 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราได้เห็นโลหิตของนาโบทและโลหิตของลูกหลานของเขาเมื่อวานนี้" พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "แน่ทีเดียวเราจะสนองเจ้าบนที่ดินแปลงนี้แหละ" ฉะนั้นบัดนี้จงยกเขาขึ้นทิ้งไว้บนที่ดินแปลงนี้แหละตามพระวามะของพระเยโฮวาห์"

**อาหัทสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์
ถูกฆ่าเสีย**

(2 พศต 22:9)

27 เมื่ออาหัทสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์เห็นดังนั้น พระองค์ทรงหนีไปทางบ้านในสวน และเยชูก็ติดตามพระองค์ไปตรัสว่า "จงยิงท่านในรถรบด้วย" และเขาทั้งหลายได้ยิงพระองค์ตรงทางข้ามเขาตำบลกูร์ซึ่งอยู่ใกล้อิบเลอัม และพระองค์ทรงหนีไปถึงเมืองเมกิดโด และสิ้นพระชนม์ที่นั่น

28 ข้าราชการของพระองค์ก็บรรทุกพระศพใส่รถรบไปยัง

เยรูซาเล็ม และฝังไว้ในอุโมงค์ของพระองค์กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด

29 ในปีทีลิบเอ็ดแห่งรัชกาลโยรัมโอรสของอาหับ อาหัทสยาห์เริ่มครอบครองเหนือยูดาห์
**เยเซเบลสิ้นพระชนม์
ตามคำพยากรณ์**

30 เมื่อเยชูมาถึงเมืองอิสเรเอลเยเซเบลทรงได้ยินเรื่องนั้น พระนางก็ทรงเขียนตาและแต่งพระเศียรและทรงมองออกไปทางพระแกล

31 และเมื่อเยชูผ่านเข้าประตูวังมา พระนางมีพระเสาวนีย์ว่า "คิมรีผู้ฆ่านายของเขามีสันติหรือ"

32 แล้วเยชูแหงนพระพักตร์ทอดพระเนตรที่พระแกลตรัสว่า "ใครอยู่ฝ่ายเรา ใครบ้าง" มีชั้นที่สองสามคนชะงักหน้าต่างออกมาดูพระองค์

33 พระองค์ตรัสว่า "โยนนางลงมา" เขาจึงโยนพระนางลงมาและโลหิตของพระนางก็กระเด็นติดผนังกำแพงและติดม้า และพระองค์ทรงม้าย่ำไปบนพระนาง

34 แล้วพระองค์เสด็จเข้าไปเสวยและทรงดื่ม และพระองค์ตรัสว่า "จัดการกับหญิงที่ถูกสาปคนนี้ เอาไปฝังเสีย เพราะ

(25) 1 พกษ 21:19, 24-29; อสย 13:1 (26) 1 พกษ 21:13, 19

(27) 2 พศต 22:7, 9 (30) ยรม 4:30; อสค 23:40

(31) 1 พกษ 16:9-20; 2 พกษ 9:18-22 (34) 1 พกษ 16:31

เธอเป็นธิดาของกษัตริย์”

35 แต่เมื่อเขาจะไปฝั่งศพระนาง เขาก็พบแต่กะโหลกพระเศียร พระบาทและฝ่าพระหัตถ์ของพระนาง

36 เมื่อเขากลับมาทูลพระองค์ พระองค์ตรัสว่า “นี่เป็นไปตามพระวาทะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ตรัสทางเอลียาห์ชาวทิชบี ผู้รับใช้ของพระองค์ว่า ‘สุนัขจะกินเนื้อของเยเซเบลในเขตแดนยิสเรเอล’

37 และศพของเยเซเบลจะเป็นเหมือนมูลสัตว์บนพื้นทุ่งในเขตแดนยิสเรเอล เพื่อว่าจะไม่มีใครกล่าวว่า ‘นี่คือเยเซเบล’”

การพิพากษา

ราชวงศ์ของอาหับ

10 ฝ่ายอาหับมีโอรสเจ็ดสิบองค์ในสะมาเรีย เยชูจึงทรงพระอักษรส่งไปยังสะมาเรียถึงบรรดาผู้ปกครองเมืองยิสเรเอลนั้น ถึงพวกผู้ใหญ่ และถึงบรรดาพี่เลี้ยงแห่งโอรสของอาหับว่า

2 “เพราะบรรดาโอรสของนายของท่านอยู่กับท่าน และท่านมีรถรบและม้า และเมืองที่มีป้อมด้วยและอาวุธ พอจดหมายนี้มาถึงท่าน

3 จงคัดเลือกโอรสนายของท่านองค์ที่ดีที่สุด และเหมาะสมที่

สุด จงตั้งท่านไว้บนพระที่นั่งของพระชนกของท่าน และจงสู้รบเพื่อราชวงศ์นายของท่าน”

4 แต่เขาทั้งหลายกลัวอย่างที่สุด และพูดว่า “ดูเถิด กษัตริย์สององค์ยังต้านทานพระองค์ไม่ได้แล้ว เราจะต่อสู้พระองค์ได้อย่างไร”

5 ฉะนั้นผู้ที่ปกครองดูแลพระราชวัง และผู้ที่ปกครองดูแลบ้านเมือง พร้อมทั้งพวกผู้ใหญ่ และพวกพี่เลี้ยงของราชโอรส ก็ใช้คนให้ไปทูลเยชูว่า “ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และข้าพระองค์จะกระทำทุกอย่างที่พระองค์ตรัสสั่งแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะไม่ตั้งกษัตริย์ผู้หนึ่งผู้ใด ขอทรงกระทำตามที่ชอบพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์เถิด”

6 แล้วพระองค์ทรงมีลายพระหัตถ์ไปถึงเขาฉบับที่สองว่า “ถ้าท่านทั้งหลายอยู่ฝ่ายเรา และถ้าท่านพร้อมที่จะเชื่อฟังเสียงของเรา จงนำศีรษะของบรรดาโอรสนายของท่านมาหาเราที่ยิสเรเอลพรุ่งนี้เวลานี้” ฝ่ายโอรสของกษัตริย์เจ็ดสิบองค์ด้วยกันอยู่กับคนใหญ่คนโตในเมือง ผู้ซึ่งได้ชูปี่เลี้ยงท่านทั้งหลายมา

7 และอยู่มาเมื่อลายพระหัตถ์มาถึงเขาทั้งหลาย เขาก็จับโอรส

(36) 1 พกษ 21:23

(37) สดต 83:10

(4) 2 พกษ 9:24, 27 (7) 1 พกษ 21:21

ของกษัตริย์ฆ่าเสียเจ็ดสิบองค์ด้วยกัน เอาศีรษะใส่ตะกร้าส่งไปยังพระองค์ที่ยิสเรเอล

8 เมื่อผู้สื่อสารมาทูลพระองค์ว่า "เขานำศีรษะโอรสของกษัตริย์มาแล้วพระเจ้าข้า" พระองค์ตรัสว่า "จงกองไว้เป็นสองกองตรงทางเข้าประตูเมืองจนถึงรุ่งเช้า"

9 อยู่มาพอรุ่งเช้าพระองค์เสด็จออกไปประทับยืน ตรัสกับประชาชนทั้งปวงว่า "ท่านทั้งหลายเป็นผู้ชอบธรรม ดุเถิด ส่วนเราได้กบฏต่อนายของเราและประหารพระองค์เสีย แต่ผู้ใดเล่าที่ฆ่าบรรดาคนเหล่านี้"

10 จงทราบเถิดว่าพระวณะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับราชวงศ์ของอาหับจะไม่ ตกดิน แต่อย่างไรเลย เพราะพระเยโฮวาห์ทรงกระทำตามที่พระองค์ตรัสโดยเอลียาห์ผู้รับใช้ของพระองค์"

11 เยสุทรงประหารราชวงศ์ของอาหับที่เหลืออยู่ในยิสเรเอลทั้งสิ้น คนใหญ่คนโตทุกคนของพระองค์ และญาติพี่น้องของพระองค์ และปุโรหิตของพระองค์ ดังนั้นแหละไม่เหลือไว้สักคนเดียวเลย

12 แล้วพระองค์ก็ทรงลุกขึ้นเสด็จออกไปยังสะมาเรีย เมื่อพระองค์ประทับที่โรงตัดขนแกะ

ตามทางที่เสด็จ

13 เยสุทรงพบพระญาติของอาหัทสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ และพระองค์ตรัสถามว่า "ท่านทั้งหลายคือใคร" และเขาทั้งหลายทูลตอบว่า "ข้าพเจ้าทั้งหลายคือญาติของอาหัทสยาห์ และข้าพเจ้าทั้งหลายลงมาเยี่ยมบรรดาโอรสของกษัตริย์และโอรสของราชมารดา"

14 พระองค์รับสั่งว่า "จับเขาทั้งเป็น" เขาทั้งหลายก็จับเขาทั้งเป็นและประหารเขาเสียที่บ่อโรงตัดขนแกะสี่สิบสองคนด้วยกัน ไม่เหลือไว้สักคนเดียว

เยสุไว้ชีวิตของเยโฮนาตบ

15 และเมื่อพระองค์เสด็จจากที่นั่นก็ทรงพบเยโฮนาตบบุตรชายเรคาบมาหาพระองค์ พระองค์ทรงต้อนรับเขาและตรัสกับเขาว่า "จิตใจของท่านชื่อตรงต่อจิตใจของฉัน อย่างจิตใจของฉันตรงต่อจิตใจของท่านหรือ" และเยโฮนาตบทูลว่า "ตรง พระเจ้าข้า" เยสุตรัสว่า "ถ้าตรงก็ยื่นมือมาให้เรา" เขาจึงยื่นมือของเขาและเยสุก็จับเขาขึ้นมาบนรถรบ

16 พระองค์ตรัสว่า "มากับเราเถิด และดูความร้อนรนของเราเพื่อพระเยโฮวาห์" พระองค์จึงให้เขานั่งรถรบของพระองค์ไป 17 และเมื่อพระองค์มาถึงสะ-

(9) 2 พกษ 9:14-24 (10) 1 ซมอ 3:19; 1 พกษ 8:56; 21:17-24, 29; ยรม 44:28

(13) 2 พกษ 8:24, 29; 2 พศต 21:17 (14) 2 พศต 22:8 (15) 1 พศต 2:55

(16) 1 พกษ 19:10 (17) 1 พกษ 21:21; 2 พกษ 9:8; 2 พศต 22:8

มาเรีย พระองค์ทรงประหารคน
ทั้งปวงที่เป็นราชวงศ์ของอาหับ
ที่เหลืออยู่ในสะมาเรียเสีย จน
พระองค์ทรงทำลายอาหับเสีย
สิ้น ตามพระวาทะของพระเย-
โฮวาห์ซึ่งพระองค์ตรัสกับเอลี-
ยาห์

18 แล้วเยชูทรงประชุมบรร-
ดาประชาชนทั้งสิ้น และตรัส
กับเขาทั้งหลายว่า "อาหับปรน-
นิบัติพระบาอัลแต่เล็กน้อย แต่
เยชูจะปรนนิบัติพระองค์มาก

**เยชูทำลายการนับถือ
พระบาอัลในอิสราเอล**

19 ฉะนั้นบัดนี้จงเรียกผู้พยา-
กรณ์ของพระบาอัลมาให้หมด
ทั้งบรรดาผู้รับใช้และปุโรหิต
ของท่าน อย่าให้ผู้ใดขาดไปเลย
เพราะเราจะมีสัตว์บูชาอย่าง
ใหญ่โตที่จะถวายแก่พระบาอัล
ผู้ใดขาดจะมีชีวิตอยู่ไม่ได้" แต่
เยชูทรงกระทำเป็นอุบายเพื่อจะ
ทำลายผู้นับถือพระบาอัล

20 และเยชูตรัสสั่งว่า "จงจัด
ประชุมอันศักดิ์สิทธิ์สำหรับพระ
บาอัล" เขาก็ป่าวร้องเรียกประ-
ชุมเช่นนั้น

21 และเยชูทรงใช้ให้ไปทั่วอิส-
ราเอล และผู้นับถือพระบาอัลก็
มาทั้งหมดจึงไม่มีเหลือสักคน
หนึ่งที่ไม่ได้มา และเขาทั้งหลาย
ก็เข้าไปในนิเวศของพระบาอัล

และนิเวศของพระบาอัลก็เต็ม
แน่น

22 พระองค์ตรัสสั่งผู้ที่ดูแลดู
เสื่อว่า "จงเอาเสื่อสำหรับบรรดา
ผู้นับถือพระบาอัลออกมา" เขาก็
เอาเสื่อออกมาให้เขาทั้งหลาย
23 แล้วเยชูเสด็จเข้าไปในนิเวศ
ของพระบาอัล พร้อมกับเยโฮ-
นาตัมบุตรชายเรคาบ พระองค์
ตรัสกับผู้นับถือพระบาอัลว่า
"จงคันดู ดูให้ดีว่าไม่มีผู้รับใช้
ของพระเยโฮวาห์อยู่ในหมู่พวก
ท่าน ให้มีแต่ผู้นับถือพระบาอัล
เท่านั้น"

24 แล้วเขาทั้งหลายเข้าไปถวาย
เครื่องสัตวบูชาและเครื่องเผา
บูชา เยชูทรงวางคนแปดสิบคน
ไว้ภายนอก และตรัสว่า "ชายคน
ใดที่ปล่อยให้คนหนึ่งคนใดซึ่ง
เรามอบไว้ในมือเจ้าหน้าที่
ได้ เขาต้องเสียชีวิตของเขา
แทน"

25 และอยู่มาเมื่อพระองค์เสร็จ
การถวายเครื่องเผาบูชา เยชูรับ
สั่งแก่ทหารรักษาพระองค์และ
พวกนายทหารว่า "จงเข้าไปฆ่า
เขาเสีย อย่าให้รอดสักคนเดียว"
เมื่อเขามาเขาทั้งหลายเสียชีวิตด้วย
คมดาบแล้ว ทหารรักษาพระ
องค์และพวกนายทหารก็โยน
ศพเขาทั้งหลายออกไปข้างนอก
แล้วก็ไปที่เมืองแห่งนิเวศของ

(18) 1 พกษ 16:31-32 (19) 1 พกษ 18:19; 22:6

(21) 1 พกษ 16:32; 2 พกษ 11:18

(24) 1 พกษ 20:39

พระบาอัล
 26 เขานำเอาเสาศักดิ์สิทธิ์ซึ่งอยู่ใน
 ในนิเวศของพระบาอัลออกมา
 เผาเสีย
 27 และเขาทั้งหลายทำลายเสาศักดิ์
 ศาสตร์แห่งพระบาอัล และทำลาย
 นิเวศของพระบาอัลและกระทำให้
 เป็นส้วมจนทุกวันนี้
 28 เยชูทรงกวาดล้างพระบาอัลจาก
 อิสราเอลตั้งนี้แหละ
 29 แต่เยชูมิได้ทรงหันจากบาป
 ทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชาย
 เนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอล
 ทำบาปด้วย คือวัวทองคำซึ่งอยู่ใน
 เมืองเบธเอลและในเมืองดาน

**พระสัญญาสำหรับ
 ชั่วอายุที่สี่ของเยชู**

30 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับเยชู
 ว่า "เพราะเจ้าได้ทำดีในการที่กระทำ
 สิ่งที่ถูกต้องในสายตาของเรา
 และได้กระทำต่อราชวงศ์อาหับตาม
 ทุกอย่างที่อยู่ในใจของเรา ลูกหลาน
 ของเจ้าชั่วอายุที่สี่จะได้นั่งบนบัลลังก์แห่ง
 อิสราเอล"
 31 แต่เยชูมิได้ทรงระมัดระวังที่จะ
 ดำเนินตามพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์
 พระเจ้าแห่งอิสราเอลด้วยสิ้นสุดพระทัย
 ของพระองค์ พระองค์มิได้ทรงหันเสีย
 จากบาปทั้งหลายของเยโร-

โบอัม ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอล
 ทำบาปด้วย
 32 ในสมัยนั้นพระเยโฮวาห์ทรงเริ่ม
 ตัดส่วนของอิสราเอลออก ฮาซาเอล
 ได้รบชนะตามบรรดาพรมแดน
 อิสราเอล
 33 ตั้งแต่แม่น้ำจอร์แดนปากตะวันออก
 ทั่วแผ่นดินกิเลอาด คนกาต
 คนรูเบนและคนมนัสเสห์ ตั้งแต่
 อาโรเออร์ ซึ่งอยู่ข้างที่ลุ่มแม่น้ำ
 อารโนน คือกิเลอาดและบาชาน

เยชูสิ้นพระชนม์

เยโฮอาหาสครอบครองแทน

34 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยชู
 และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ
 และยุทธพลั้งทั้งสิ้นของพระองค์
 มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดาร
 แห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ
 35 เยชูจึงทรงลี้ภัยไปอยู่กับบรรพบุรุษ
 ของพระองค์ และเขาก็ฝังไว้ใน
 กรุงสะมาเรีย และเยโฮอาหาส
 โอรสของพระองค์ได้เสวยราชย์แทน
 พระองค์
 36 เวลาที่เยชูทรงครอบครองเห็น
 อิสราเอลในสะมาเรียนน เป็นยี่สิบแปดปี

**เชื้อพระวงศ์ของยูดาห์ถูกทำลาย
 เสียสิ้น เว้นแต่โยอาช**

11 เมื่ออาธาเลียห์ พระมารดาของอาหัสยาห์

(26) พบญ 7:5, 25; 1 พกษ 14:23 (27) อสร 6:11; ดนล 2:5 (29) 1 พกษ 12:28-30 (30) 2 พกษ 9:6-7; 11:35; 13:1, 10 (31) 1 พกษ 14:16 (32) 1 พกษ 19:17 (33) พบญ 2:36; อมส 1:3-5 (35) 2 พกษ 13:1 (1) 2 พกษ 8:26; 2 พศด 22:10

ทรงเห็นว่าโอรสของพระนางสิ้นพระชนม์ พระนางก็ลุกขึ้นทรงทำลายเชื้อพระวงศ์เสียสิ้น

2 แต่เยโฮเซบาธิดาของกษัตริย์โยรัม พระน้องนางของอาหัทสยาห์ ได้นำโยอาชโอรสของอาหัทสยาห์และลอบลักเธอไปจากท่ามกลางโอรสของกษัตริย์ ผู้ซึ่งจะถูกประหารชีวิต และพระนางเก็บเธอและพี่เลี้ยงของเธอไว้ในห้องบรรทมเพื่อซ่อนเธอเสียจากอาธาลิยาห์ ดังนี้แหละ เธอจึงมิได้ถูกประหารชีวิต

3 และเธออยู่กับพระนางหกปี ซ่อนอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และอาธาลิยาห์ก็ครอบครองแผ่นดิน

โยอาชรับตำแหน่ง

เป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์

(2 พศต 23:1-11)

4 แต่ในปีที่เจ็ดเยโฮยาดาได้ใช้ให้บรรดานายทัพนายกอง ผู้บังคับบัญชากองและพวกทหารรักษาพระองค์ ให้เขาทั้งหลายมาหาท่านที่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และท่านได้ทำพันธสัญญากับเขาทั้งหลาย และให้เขาปฏิญาณในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และท่านได้นำโอรสของกษัตริย์มาให้เขาเห็น

5 และท่านบัญชาเขาทั้งหลายว่า "นี่ เป็นสิ่งที่ท่านทั้งหลายพึง

กระทำ คือหนึ่งในสามของพวกท่าน ผู้เข้าเวรวันสะบาโต ให้เฝ้าพระราชวัง

6 ฝ่ายอีกหนึ่งในสามประจำอยู่ที่ประตูสุร และอีกหนึ่งในสามประจำอยู่ที่ประตูข้างหลังทหารรักษาพระองค์ ให้เฝ้าพระราชวังเพื่อป้องกันไว้

7 ส่วนท่านทั้งหลายอีกสองพวกคือผู้ที่ออกเวรวันสะบาโต ให้เฝ้าพระนิเวศของพระเยโฮวาห์รอบกษัตริย์

8 ท่านทั้งหลายจงล้อมกษัตริย์ไว้รอบ ทุกคนถืออาวุธของตนไว้ ผู้ที่เข้ามาใกล้แล้วให้ประหารชีวิตเสีย จงอยู่กับกษัตริย์เมื่อพระองค์เสด็จออกและเสด็จเข้า"

9 นายทัพนายกองก็ได้กระทำตามที่เยโฮยาดาปุโรหิตสั่งทุกประการ ต่างก็นำคนของตนที่จะเข้าเวรวันสะบาโต พร้อมกับคนที่ จะออกเวรวันสะบาโตนั้น มาหาเยโฮยาดาปุโรหิต

10 และปุโรหิตก็มอบหอกและโล่ซึ่งอยู่ในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ อันเป็นของกษัตริย์ดาวิดแก่นายทัพนายกอง

11 และทหารรักษาพระองค์ถืออาวุธทุกคนยืนประจำอยู่ตั้งแต่พระวิหารด้านขวาไปถึงพระวิหารด้านซ้าย รอบแท่นบูชาและ

(2) 2 พกษ 8:25; 2 พศต 22:11

(4) 2 พกษ 12:2; 2 พศต 23:1 (5) 1 พศต 9:25

(9) 2 พศต 23:8 (10) 2 ซมอ 8:7; 1 พศต 18:7

พระวิหารอยู่รอบกษัตริย์
12 แล้วท่านก็นำโอรสของ
กษัตริย์ออกมาสวมมงกุฎให้
และมอบพระโอวาทให้ และเขา
ทั้งหลายตั้งท่านไว้เป็นกษัตริย์
และได้เจิมท่าน และเขาทั้งหลาย
ก็ถ่มมือ พูดว่า “ขอ
กษัตริย์ทรงพระเจริญ”

อาธาลิยาห์ถูกประหารชีวิต

(2 พศต 23:12-15)

13 เมื่ออาธาลิยาห์ทรงสดับ
เสียงทหารรักษาพระองค์และ
เสียงประชาชน พระนางก็เสด็จ
เข้าไปหาประชาชนที่พระวิหาร
ของพระเยโฮวาห์

14 และเมื่อพระนางทอดพระ
เนตร ดูเถิด กษัตริย์ประทับยืน
อยู่ที่ข้างเสาตามธรรมเนียม
ประเพณี มีนายทัพนายกองและ
พลแตรอยู่ข้างกษัตริย์ และ
ประชาชนแห่งแผ่นดินทั้งสิ้นก็
ร้อง และเป่าแตร พระนาง
อาธาลิยาห์ก็ฉีกฉลองพระองค์
ทรงร้องว่า “กบฏ กบฏ”

15 แล้วเยโฮยาดาปุโรหิตก็บัญชา
นายทัพนายกองทั้งปวง ผู้ที่
ได้ตั้งให้ควบคุมกองทัพว่า “จง
คุมพระนางออกมาระหว่างแถว
ทหาร ผู้ใดติดตามพระนางไปก็
จงประหารเสียด้วยดาบ” เพราะ
ปุโรหิตกล่าวว่า “อย่าให้พระนาง
ถูกประหารในพระนิเวศของพระ

เยโฮวาห์”

16 เขาทั้งหลายจึงจับพระนาง
และพระนางก็ไปตามทางที่ม้า
เข้าพระราชวัง และถูกประหาร
เสียที่นั่น

การฟื้นฟูมาโดยเยโฮยาดา

(2 พศต 23:16-21)

17 และเยโฮยาดาได้กระทำ
พันธสัญญาระหว่างพระเยโฮ
วาห์และกษัตริย์และประชาชน
ว่า ให้เขาเป็นประชาชนของพระ
เยโฮวาห์ และระหว่างกษัตริย์
กับประชาชนด้วย

18 แล้วประชาชนทั้งสิ้นแห่ง
แผ่นดินก็เข้าไปในนิเวศของพระ
บaal และพังนิเวศเสีย เขาทำ
ลายแท่นบูชาและรูปเคารพของ
พระบaal เสียเป็นชิ้น ๆ และ
ได้ประหารชีวิตมัทธานปุโรหิต
ของพระบaal เสียที่หน้าแท่น
บูชาและปุโรหิตที่วางยามไว้ดูแล
พระนิเวศของพระเยโฮวาห์

19 และท่านได้นำนายทัพนาย
กอง ผู้บังคับบัญชา กอง ทหาร
รักษาพระองค์ และประชาชนทั้ง
สิ้นแห่งแผ่นดิน และเขาทั้ง
หลายได้นำกษัตริย์ลงมาจาก
พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ไป
ตามทางประตูทหารรักษาพระ
องค์ไปถึงพระราชวัง และพระ
องค์เสด็จประทับบนพระที่นั่ง
ของกษัตริย์

(12) อพย 25:16; 31:18; 1 ซมอ 10:24 (13) 2 พกษ 8:26; 2 พศต 23:12

(14) 2 พกษ 23:3; 2 พศต 34:31 (17) ยชว 24:24-25; 1 ซมอ 10:25; 2 ซมอ 5:3

(18) พบญ 12:3; 1 พกษ 18:40; 2 พกษ 10:11, 26-27; 2 พศต 23:18

20 ประชาชนทุกคนแห่งแผ่นดินจึงร่าเริง และบ้านเมืองก็สงบเงียบ และอาถาเลียห์ทรงถูกประหารด้วยดาบแล้วที่พระราชวัง

21 เมื่อเยโฮอาชได้เริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุเจ็ดพรรษา

การครอบครองของเยโฮอาช

(2 พศต 24:2)

12 ในปีที่เจ็ดแห่งรัชกาลเยชู เยโฮอาชได้เริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงปกครองในกรุงเยรูซาเล็มสี่สิบปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่าคิเบียห์ชาวเบเออร์เซบา 2 และเยโฮอาชทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตลอดรัชสมัยของพระองค์ตามที่เยโฮยาตาปุโรหิตได้สั่งสอนพระองค์

3 ถึงกระนั้นเขาก็ยังมีได้รื้อปูชนียสถานสูงเอาไป ประชาชนยังคงถวายสัตวบูชา และเผาเครื่องหอมในปูชนียสถานสูงเหล่านั้น

พวกปุโรหิตที่ไม่สัตย์ซื่อ

(2 พศต 24:4-5)

4 เยโฮอาชตรัสกับพวกปุโรหิตว่า "เงินอันเป็นของถวายที่บริสุทธิ์ทั้งนี้ซึ่งเขานำมาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เงินที่เรียกจากรายบุคคล คือเงินที่

กำหนดให้เสียตามรายบุคคล และบรรดาเงินซึ่งประชาชนถวายด้วยความสมัครใจที่จะนำมาไว้ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

5 ให้ปุโรหิตรับเงินนั้นจากหมู่คนที่รู้จักกัน ให้เขาซ่อมพระนิเวศตรงที่ที่เขาเห็นว่าต้องการซ่อมแซม"

6 แต่เมื่อถึงปีที่สี่สิบสามแห่งรัชกาลกษัตริย์เยโฮอาชปรากฏว่า ปุโรหิตมิได้ทำการซ่อมแซมพระนิเวศ

7 เพราะฉะนั้นกษัตริย์เยโฮอาชจึงตรัสเรียกเยโฮยาตาปุโรหิตและปุโรหิตอื่น ๆ และตรัสกับเขาว่า "ไฉนท่านจึงมิได้ซ่อมแซมพระนิเวศ เพราะฉะนั้นบัดนี้อย่าเก็บเงินจากคนที่ท่านรู้จักอีกต่อไปเลย แต่ให้ส่งไปเพื่อการซ่อมแซมพระนิเวศ"

8 ปุโรหิตจึงตกลงว่าจะไม่รับเงินจากประชาชนอีก และเขาไม่ต้องทำการซ่อมแซมพระนิเวศ

การซ่อมแซมพระวิหาร

(2 พศต 24:8-14)

9 แล้วเยโฮยาตาปุโรหิตนำหีบมาใบหนึ่ง เจาะรู ๆ หนึ่งที่ฝาหีบนั้น และตั้งไว้ที่ข้าง ๆ แทนบูชาด้านขวาเมื่อเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และพวกปุโรหิตผู้ที่เฝ้าอยู่ที่ธรณีประตูก็นำเงินทั้ง

(21) 2 พศต 24:1-14 (1) 2 พศต 24:1 (2) 2 พกษ 11:4

(3) 1 พกษ 15:14; 22:43; 2 พกษ 14:4 (4) อพย 30:13-16; 35:5

(6) 2 พศต 24:5 (7) 2 พศต 24:6 (9) 2 พศต 23:1; 24:8; มก 12:41

หมดซึ่งเขานำมาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ใส่ไว้ในหีบนั้น 10 และเมื่อเขาเห็นว่าเงินในหีบมากแล้ว ราชอาณาจักรและมหาปุโรหิตมานับเงิน และเอาเงินที่เขาพบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์นั้นใส่ถุงมัดไว้

11 แล้วเขาจะมอบเงินที่ซึ่งออกแล้วนั้นใส่มือของคนงานผู้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ แล้วเขาจะจ่ายต่อให้แก่ช่างไม้และช่างก่อสร้าง ผู้ทำงานพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

12 และให้แก่ช่างก่อ และช่างสกัดหิน ทั้งจ่ายซื้อตัวไม้ และหินสกัด ที่ใช้ในการซ่อมแซมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และเพื่อค่าใช้จ่ายทั้งหมดในงานซ่อมแซมพระนิเวศนั้น

13 แต่ว่าเงินที่นำมาถวายในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์นั้นมิได้นำไปใช้ในการทำอ่างเงิน ตะกรัดดใส่ตะเกียง ชาม แตร หรือภาชนะทองคำใดๆ หรือภาชนะเงิน

14 เพราะเงินนั้นเขาให้แก่คนงานซึ่งทำงานซ่อมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

15 และเขามีได้ขอบัญชีจากคนที่เขามอบเงินใส่ในมือให้เอาไปจ่ายแก่คนงาน เพราะว่าเขาปฏิบัติ

บัดนี้ด้วยความสัตย์ซื่อ 16 เงินที่ได้จากการไถ่การละเมิด และเงินที่ได้จากการไถ่บาป มิได้นำมาไว้ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เงินนั้นเป็นของปุโรหิต

ทหารซีเรียได้ยึดเมืองกัท แต่เยโฮอาซทรงไถ่

กรุงเยรูซาเล็มไว้

17 แล้วคราวนั้นฮาซาเอล กษัตริย์แห่งซีเรียได้ยกขึ้นไปสู้รบกับเมืองกัทและยึดเมืองนั้นได้ แต่เมื่อฮาซาเอลมุ่งพระพักตร์จะไปตีกรุงเยรูซาเล็ม

18 เยโฮอาซกษัตริย์แห่งยูดาห์ ทรงนำเอาส่วนศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดที่เยโฮอาซฟัท และเยโฮรัม และอาหัสยาห์บรรพบุรุษของพระองค์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ถวายไว้ นั้น และส่วนศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์เอง และทองคำทั้งหมดที่พบในคลังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และของสำนักพระราชวัง และส่งสิ่งเหล่านี้ไปกำนันฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย แล้วฮาซาเอลก็ถอยทัพจากกรุงเยรูซาเล็ม

โยอาซสิ้นพระชนม์

อามาซียาห์ครอบครองแทน

(2 พศต 24:25-27)

19 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยอาซ และบรรดาสิ่งซึ่งพระ

(10) 2 ซมอ 8:17; 2 พกษ 19:2 (12) 2 พกษ 22:5-6 (13) 2 พศต 24:14

(15) 2 พกษ 22:7; 1 คร 4:2; 2 คร 8:20 (16) ลนต 5:15, 18; 7:7; กตว 18:9

(17) 2 พกษ 8:12; 2 พศต 24:23 (18) 1 พกษ 14:20; 15:18; 2 พกษ 16:8; 18:15

องค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ 20 ข้าราชการของพระองค์ลุกขึ้นกระทำการทรยศและประหารโยอาชเสียในวังมิลโลตามทางที่ลงไปยังลิลลา

21 คือโยซาคาร์บุตรชายซิเมอัท และเยโฮซาบาคบุตรชายไซเมอร์ ข้าราชการของพระองค์ได้ประหารพระองค์ พระองค์จึงสิ้นพระชนม์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และอามาซียาห์โอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองแทน

เยโฮอาหาสครอบครอง

เหนืออิสราเอล

13 ในปีที่ยี่สิบสามแห่งรัชกาลโยอาชโอรสของอาหัทสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโฮอาหาสโอรสของเยชูได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรีย และทรงครอบครองอยู่สิบเจ็ดปี

2 พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วช้าในสายพระเนตรของพระเยโฮสวาห์ และกระทำตามบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย พระองค์หาได้พรากจากสิ่งเหล่านั้นไม่

3 และพระพิโรธของพระเยโฮสวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล และพระองค์ทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย และในมือของเบนฮาดัดโอรสของฮาซาเอลเนื่องๆ

เยโฮอาหาสแสวงหา

พระเยโฮสวาห์

4 แล้วเยโฮอาหาสได้วิงวอนพระเยโฮสวาห์ และพระเยโฮสวาห์ทรงสดับท่าน เพราะพระองค์ทรงเห็นการบีบบังคับอิสราเอล คือที่กษัตริย์แห่งซีเรียบีบบังคับเขาอย่างไร

5 (เพราะฉะนั้นพระเยโฮสวาห์ทรงประทานผู้ช่วยผู้หนึ่งแก่อิสราเอล เขาจึงรอดพ้นจากมือคนซีเรีย และประชาชนอิสราเอลก็อาศัยอยู่ในเดิณฑ์เขาอย่างเดิม

6 ถึงกระนั้นเขาก็มิได้พรากจากบาปทั้งหลายของราชวงศ์เยโรโบอัม ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำด้วย แต่ทรงดำเนินในบาปนั้น และเสารูปเคารพก็ยังคงอยู่ในสะมาเรียด้วย)

7 เพราะมิได้เหลือกองทัพไว้ให้เยโฮอาหาสเกินกว่าทหารม้าห้าสิบคน และรถรบสิบคัน และทหารราบหนึ่งหมื่นคน เพราะกษัตริย์แห่งซีเรียได้ทำลายเขาทั้งหลายเสีย ทำให้เหมือนละ-

(20) 2 พกษ 14:5; 2 พศต 24:25 (21) 2 พศต 24:26-27 (1) 2 พกษ 10:35; 12:1 (2) 2 พกษ 12:26-33 (3) วนฉ 2:14; 2 พกษ 8:12 (4) อพย 3:7, 9; วนฉ 2:18 (5) 2 พกษ 13:25; 14:25; นหม 9:27 (6) 1 พกษ 16:33 (7) 2 พกษ 10:32; อมส 1:3

องเวลานวดข้าว

เยโฮอาหาสสิ้นพระชนม์

8 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮอาหาส และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และยุทธพลังของพระองค์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ 9 และเยโฮอาหาสทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้ในสระมาเรีย และโยอาชโอรสของพระองค์ขึ้นครองแทนพระองค์

10 ในปีที่สามสิบเจ็ดแห่งรัชกาลโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโฮอาชโอรสเยโฮอาหาสได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลในสระมาเรีย และพระองค์ทรงครอบครองสิบหกปี

11 พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้พรากจากบรรดาบาปของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำด้วย แต่พระองค์ทรงดำเนินในบาปนั้น

**เยโฮอาช
สิ้นพระชนม์**

(2 พกษ 14:15-16)

12 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยอาช และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และยุทธพลังซึ่ง

พระองค์ทรงสู้รบกับอามาซียากษัตริย์แห่งยูดาห์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ 13 โยอาชจึงทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเยโรโบอัมทรงประทับบนบัลลังก์ของพระองค์ และเขาฝังพระศพโยอาชไว้ในสระมาเรียกับกษัตริย์แห่งอิสราเอล

14 เมื่อเอลีชาล้มป่วยด้วยโรคที่ท่านจะต้องสิ้นชีวิต โยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้เสด็จลงไปหาท่าน และก้มแสงต่อหน้าท่าน ตรัสว่า "โอ บิดาของข้า บิดาของข้า ราชรถของอิสราเอล และพลม้าของประเทศ"

15 และเอลีชาทูลพระองค์ว่า "ขอทรงเอาคันธนูและลูกธนูมา" พระองค์จึงทรงเอาคันธนูและลูกธนูมา

16 แล้วท่านทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า "ขอทรงหยิบธนู" และพระองค์ทรงหยิบมา และเอลีชาเอามือของตนวางบนพระหัตถ์ของกษัตริย์

17 และท่านทูลว่า "ขอทรงเปิดหน้าต่างด้านตะวันออก" และพระองค์ทรงเปิด แล้วเอลีชาทูลว่า "ขอทรงยิง" และพระองค์ก็ทรงยิง และท่านทูลว่า "ลูกธนูแห่งการช่วยให้รอดพ้นของพระ

(12) 2 พกษ 13:14-19, 25; 14:8-15

(13) 2 พกษ 14:16 (14) 2 พกษ 2:12

(17) 1 พกษ 20:26

เยโฮวาห์ ลูกธนูแห่งการช่วยให้รอดพ้นจากซีเรีย เพราะพระองค์จะทรงต่อสู้กับคนซีเรียที่อาเฟก จนกว่าพระองค์จะทรงกระทำให้เขาลินไป”

โยอาชมีความเชื่ออ่อน

18 และท่านทูลว่า “ขอทรงหิบบลูกธนู” และพระองค์ทรงหิบบมัน และท่านทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า “เอาลูกธนูตีพื้นดิน” และพระองค์ทรงตีสามครั้งแล้วทรงหยุดเสีย

19 แล้วคนแห่งพระเจ้าก็โกรธพระองค์ และทูลว่า “พระองค์ควรจะได้ตีสักห้าหรือหกครั้งแล้วพระองค์จะได้ตีซีเรียจนกว่าพระองค์จะทรงกระทำให้เขาลินไป แต่บัดนี้พระองค์จะตีซีเรียได้เพียงสามครั้งเท่านั้น”

เอลีชาลีนชีวิต

การอัศจรรย์ที่อูโมงค์

ของเอลีชา

20 และเอลีชาลีนชีวิต เขาก็ฝังไว้ ฝ่ายหมู่คนโมอับเคยปล้นแผ่นดินนั้นในฤดูแล้ง

21 อยู่มาเมื่อเขากำลังส่งศพคนหนึ่งไป ดูเถิด เขาเห็นโจรหมู่หนึ่ง เขาจึงโยนศพชายคนนั้นลงไป ในอูโมงค์ของเอลีชา พอศพชายคนนั้นลงไปตะต่องกระดูกของเอลีชา เขาก็คืนชีวิตลุกขึ้นยืน

22 ฝ่ายฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรียได้บีบบังคับคนอิสราเอลอยู่ตลอดรัชกาลของเยโฮอาหาส

23 แต่พระเยโฮวาห์ทรงพระกรุณาต่อเขา และทรงเมตตาเขา และพระองค์ทรงหันมาทางเขา เพราะพันธสัญญาของพระองค์กับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ และจะไม่ทรงทำลายเขา หรือทอดทิ้งเขาเสียให้พ้นพระพักตร์จนบัดนี้

24 เมื่อฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรียลिनพระชนม์ เบนฮาตัดโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองแทนพระองค์

25 แล้วเยโฮอาชโอรสของเยโฮอาหาสได้ยึดบรรดาหัวเมืองจากพระหัตถ์เบนฮาตัดบุตรชายฮาซาเอลกลับคืนมา เป็นหัวเมืองที่พระองค์ตีไปได้จากพระหัตถ์เยโฮอาหาสพระชนกของพระองค์เมื่อทำสงครามกัน โยอาชได้รับชนะพระองค์สามครั้ง และได้หัวเมืองอิสราเอลกลับคืนมา

กษัตริย์อามาซียาห์

ครอบครองเหน้อยดาห์

(2 พศต 25:1)

14 ในปีสองแห่งรัชกาลโยอาชโอรสของเยโฮอาหาสกษัตริย์แห่งอิสราเอล อามาซียาห์โอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครอง

(19) 2 พกษ 13:25 (20) 2 พกษ 3:5; 24:2 (22) 2 พกษ 8:12-13

(23) ปฐก 13:16-17; 17:2-7; อพย 2:24-25; 32:13; 2 พกษ 14:27

(25) 2 พกษ 10:32-33; 12:17; 13:18-19; 14:25 (1) 2 พกษ 13:10; 2 พศต 25:1

2 เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้น พระองค์มีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครองในเยรูซาเล็มยี่สิบเก้าปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่าเยโฮอัดดานชาวเยรูซาเล็ม

3 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ แต่ยังไม่เหมือนกับดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำตามทุกสิ่งที่โยอาชราชบิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำ

4 แต่ว่าปุชนียสถานสูงนั้นยังมีได้ทรงรื้อเสีย ประชาชนยังคงถวายสัตวบูชาและเผาเครื่องหอมบนปุชนียสถานสูงเหล่านั้น

5 และอยู่มาเมื่อราชอาณาจักรอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์อย่างมั่นคงแล้ว พระองค์ก็ทรงประหารชีวิตข้าราชการของพระองค์ผู้ที่มักษัตริย์คือพระราชบิดาของพระองค์เสีย

6 แต่พระองค์มิได้ทรงประหารชีวิตลูกหลานของเหล่าฆาตกรนั้น ตามซึ่งได้บันทึกไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของโมเสส ที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาว่า "อย่าให้บิดาต้องรับโทษถึงตายแทนบุตรของตน หรือให้บุตรต้องรับโทษถึงตายแทนบิดาของตน ให้

ทุกคนรับโทษถึงตายเนื่องด้วยบาปของคนนั่นเอง"

7 พระองค์ทรงประหารชีวิตคนเอโดมหนึ่งหมื่นคนในหุบเขาเกลีอ และยึดเมืองเส-ลาด้วยการสงคราม และเรียกเมืองนั้นว่า โยกเธเอล ซึ่งเป็นชื่อมาถึงทุกวันนี้

สงครามระหว่างอิสราเอลกับยูดาห์

(2 พศต 25:17-24)

8 และอามาซียาห์ทรงใช้ผู้สื่อสารไปหาเยโฮอาชโอรสของเยโฮอาหาสโอรสของเยชูกษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลว่า "มาเถิด ขอให้เราเผชิญหน้ากัน"

9 และเยโฮอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงส่งข่าวไปยังอามาซียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า "ต้นผักหนามบนภูเขาเลบานอนส่งข่าวไปหาต้นสนสีดาร์บนภูเขาเลบานอนว่า 'จงยกบุตรสาวของเจ้าให้เป็นภรรยาบุตรชายของเรา' และสัตว์ป่าทุ่งตัวหนึ่งแห่งเลบานอนผ่านมา และย่ำต้นผักหนามลงเสีย

10 จริงอยู่ ท่านได้โจมตีเอโดมและพระทัยของท่านก็ทำให้ท่านผยองขึ้น จงพอใจในสง่าราศีของท่านเถิด และอยู่กับบ้าน เพราะโฉนของท่านจึงร้ายใจตนเอง ให้ต่อสู้และรับอันตราย อันจะ

(3) 2 พกษ 12:2 (4) 2 พกษ 12:3 (5) 2 พกษ 12:20

(6) พบญ 24:16; ยรม 31:30 (7) ยชว 15:38; 2 ซมอ 8:13 (8) 2 พศต 25:17-18

(9) วนล 9:8-15; 2 พกษ 4:33 (10) พบญ 8:14; 2 พศต 32:25

ให้ท่านล้มลง ทั้งท่านและยูดาห์ด้วย”

11 แต่อามาซิยาห์หาทรงฟังไม่ เยโฮอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงขึ้นไป และพระองค์ก็บอ-
อามาซิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ก็
เผชิญหน้ากันที่เบธเซเมช ซึ่ง
เป็นของยูดาห์

12 และยูดาห์ก็พ่ายแพ้อิสรา-
เอล และทุกคนก็หนีกลับไป
เดินท์ของตน

13 และเยโฮอาชกษัตริย์แห่ง
อิสราเอลก็จับอามาซิยาห์
กษัตริย์แห่งยูดาห์โอรสของเย-
โฮอาชโอรสของอาหัสยาห์ได้ที่
เมืองเบธเซเมช และได้เสด็จมา
ยังเยรูซาเล็ม และทำลายกำแพง
เยรูซาเล็มลงเสียสี่ร้อยคอก ตั้ง
แต่ประตูเอฟราอิมจนถึงประตู
มูม

14 และพระองค์ทรงริบทองคำ
และเงินทั้งหมด และเครื่องใช้
ทั้งหมดที่พบในพระนิเวศของ
พระเยโฮวาห์ และในคลังของ
สำนักพระราชวัง พร้อมกับคน
ประกัน และพระองค์กลับไปยัง
สะมาเรีย

15 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของ
เยโฮอาช ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ
ทั้งยุทธพลังของพระองค์ และที่
พระองค์ทรงสู้รบกับอามาซิยาห์
กษัตริย์แห่งยูดาห์อย่างไรนั้น

มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพง-
ศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศ
อิสราเอลหรือ

16 และเยโฮอาชทรงล่องลับไป
อยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์
และเขาฝังไว้ในสะมาเรียกับ
บรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล
และเยโรโบอัมโอรสของพระ
องค์ได้ครอบครองแทนพระองค์
อามาซิยาห์สิ้นพระชนม์

(2 พศต 25:26-28)

17 อามาซิยาห์โอรสของโยอาช
กษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงพระชนม์
อยู่สิบห้าปี หลังจากสวรรคต
ของเยโฮอาชโอรสของเยโฮอา-
หาสกษัตริย์แห่งอิสราเอล

18 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของ
อามาซิยาห์ มิได้บันทึกไว้ใน
หนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์
ประเทศยูดาห์หรือ

19 และเขาได้ร่วมกันกบฏต่อ
พระองค์ในเยรูซาเล็ม และพระ
องค์ทรงหนีไปยังลาคีซ แต่เขา
ใช้คนไปตามพระองค์ที่ ลาคีซ
และประหารชีวิตพระองค์เสียที่
นั้น

20 และเขานำพระศพบรรทมมา
กลับมา และฝังไว้ในเยรูซาเล็ม
อยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์
ในนครดาวิด

21 และประชาชนทั้งสิ้นแห่งยู-
ดาห์ก็ตั้งอาซาริยาห์ ผู้ซึ่งมีพระ

(11) ยชว 19:38 (13) นทม 8:16; 12:39; ยรม 31:38

(14) 1 พกษ 7:51; 2 พกษ 12:18; 16:8 (15) 2 พกษ 13:12-13

(17) 2 พศต 25:25-28 (19) ยชว 10:13; 2 พศต 25:27 (21) 2 พกษ 15:13

ชนมายลึบหกพรรษา ให้เป็น กษัตริย์แทนอามาซิยาห์ พระราชบิดาของพระองค์

22 พระองค์ทรงสร้างเมืองเอลัท และให้กลับขึ้นแก่ยูดาห์ หลังจากทีกษัตริย์ทรงล่องหลับไปอยู่ กับบรรพบุรุษของพระองค์

เยโรโบอัมที่สอง

ครอบครองเหนืออิสราเอล

23 ในปีทีลึบห้าแห่งรัชกาลอามาซิยาห์โอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโรโบอัมโอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้เริ่มครอบครองในสะมาเรีย และทรงครอบครองอยู่สี่สิบเอ็ดปี

24 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรงพรากจากบาปทั้งสิ้นของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป

25 พระองค์ทรงตั้งเอาดินแดนอิสราเอลคืนมาตั้งแต่ทางเข้าเมืองฮามัทไกลไปจนถึงทะเลแห่งที่ราบ ตามพระวณะของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ซึ่งพระองค์ตรัสโดยผู้รับใช้ของพระองค์คือโยนาห์ ผู้เป็นบุตรชายอามิทัย ผู้พยากรณ์ผู้มาจากกัทเฮเฟอร์

26 เพราะพระเยโฮวาห์ทอดพระ

เนตรเห็นว่า ความทุกข์ใจของอิสราเอลนั้นขมขื่นนัก เพราะไม่มีใครยังอยู่หรือเหลืออยู่ และไม่มีผู้ใดช่วยอิสราเอล

27 พระเยโฮวาห์มิได้ตรัสว่าจะทรงลบนามอิสราเอลเสียจากใต้ฟ้าสวรรค์ แต่พระองค์ทรงช่วยเขาโดยพระหัตถ์ของเยโรโบอัมโอรสของโยอาช

เยโรโบอัมที่สองสิ้นพระชนม์

เศคาริยาห์ขึ้นครองแทน

28 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโรโบอัม และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และยุทธพลังของพระองค์ พระองค์สู้รบอย่างไร และเรื่องทีพระองค์ทรงตีเอาตามัสกัสและฮามัทคืนแก่อิสราเอล ซึ่งได้เคยเป็นของยูดาห์มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ

29 และเยโรโบอัมทรงล่องหลับไปอยู่ กับบรรพบุรุษของพระองค์ คือบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล และเศคาริยาห์โอรสของพระองค์ขึ้นครองแทนพระองค์

อาชาริยาห์ (อุสซียาห์)

ได้ครอบครองเหนือยูดาห์

(2 พศต 26:1-3)

15 ในปีทียี่สิบเจ็ดแห่งรัชกาลเยโรโบอัมกษัตริย์แห่งอิสราเอล อาชาริยาห์โอรส

(22) 1 พกษ 9:26; 2 พกษ 16:6 (24) 1 พกษ 12:26-33 (25) กตว 13:21; 34:8 (26) อพย 3:7; พบญ 32:36; 2 พกษ 13:4; สดต 106:44 (27) 2 พกษ 13:5, 23 (28) 2 ซมอ 8:6; 1 พกษ 11:24 (29) 2 พกษ 15:8 (1) 2 พกษ 14:21; 15:13, 30

ของอามาซิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครอง

2 เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้น พระองค์ทรงมีพระชนมายุสิบหกพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มห้าสิบสองปี พระมารดามีพระนามว่าเยโคลียาห์ชาวเยรูซาเล็ม

3 พระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งที่อามาซิยาห์ราชบิดาของพระองค์ทรงกระทำ

4 ถึงกระนั้นปุชนียสถานสูงก็ยังมีได้ถูกกำจัดเสีย ประชาชนยังถวายสัตวบูชาและเผาเครื่องหอมบนปุชนียสถานสูงเหล่านั้น

5 และพระเยโฮวาห์ทรงลงทัณฑ์กษัตริย์ กษัตริย์จึงทรงเป็นโรคเรื้อนจนถึงวันสิ้นพระชนม์ และทรงประทับในวังต่างหาก และโยธามโอรสของกษัตริย์ควบคุมสำนักพระราชวัง และทรงวินิจฉัยประชาชนแห่งแผ่นดิน

อาซาริยาห์สิ้นพระชนม์

โยธามขึ้นครองแทนพระองค์
6 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาซาริยาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ

7 และอาซาริยาห์ทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และโยธามโอรสของพระองค์ขึ้นครองแทนพระองค์

8 ในปีที่สามสิบแปดแห่งรัชกาลอาซาริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์เศคาริยาห์โอรสของเยโรโบอัมขึ้นครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรียหกเดือน

9 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ดังที่บรรพบุรุษของพระองค์ทรงกระทำ พระองค์มิได้ทรงพรากจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป

เศคาริยาห์สิ้นพระชนม์

ชัลลูมขึ้นครองแทนพระองค์

10 ชัลลูมบุตรชายยาเบช่วมกันกบฏต่อพระองค์ และล้มพระองค์เสียต่อหน้าประชาชน และประหารพระองค์เสีย และขึ้นครองแทนพระองค์

11 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเศคาริยาห์ ดูเถิด ได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล

12 เหตุการณ์นี้เป็นไปตามพระดำรัสที่พระเยโฮวาห์ตรัสแก่เยชู

(4) 2 พกษ 12:3; 14:4; 15:35 (5) ลนต 13:46; กตว 12:14; 2 พศต 26:19-23

(7) 2 พศต 26:23 (8) 2 พกษ 14:29 (9) 2 พกษ 14:24

(10) อมส 7:9 (12) 2 พกษ 10:30

ว่า “บุตรชายของเจ้าจะนั่งบนบัลลังก์แห่งอิสราเอลถึงชั่วอายุที่สี่” และเป็นไปอย่างนั้นแหละ 13 ชัลลูมบุตรชายยาเบชได้เริ่มครอบครองในปีที่สามสิบเก้าแห่งรัชกาลอัสซิริยาห์กษัตริย์ของยูดาห์ และท่านครองในสะมาเรียเวลาหนึ่งเดือนเต็ม

14 แล้วเมนาเฮมบุตรชายกาดีได้ขึ้นมาจากเมืองทรีซาห์และมายังสะมาเรีย และท่านก็ล้มชัลลูมบุตรชายยาเบชเสียที่ในสะมาเรีย และประหารชีวิตท่านเสีย และได้ขึ้นครอบครองแทนท่าน

15 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของชัลลูม และการร่วมกันคิดกบฏที่ท่านได้กระทำ ดูเถิด ได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล

เมนาเฮม

ครอบครอง

เหนืออิสราเอล

16 ในคราวนั้น เมนาเฮมเข้าปล้นที่ฟสุห์และบรรดาผู้ที่อยู่ในเมืองนั้น และดินแดนของเมืองนั้นตั้งแต่ทรีซาห์ไป เพราะเขามิได้เปิดให้แก่ท่าน ท่านจึงโจมตีเมืองนั้น และท่านได้ผ่าท้องหญิงมีครรภ์ในเมืองนั้นเสียทุกคน

17 ในปีที่สามสิบเก้าแห่งรัชกาลอาซิริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์

เมนาเฮมบุตรชายกาดีได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอล และพระองค์ทรงครอบครองในสะมาเรียสิบปี

18 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้พรากจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัตตลอดรัชสมัยของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป

19 ปูลูษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ยกขึ้นมาต่อสู้แผ่นดินนั้น และเมนาเฮมได้ถวายเงินหนึ่งพันตะลันต์แก่ปูลู เพื่อจะให้ปูลูช่วยให้พระองค์ยึดพระราชอาณาจักรไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ได้

20 เมนาเฮมได้เร่งรัดเอาเงินนั้นมาจากอิสราเอล คือจากคนมั่งมีทุกคน เงินคนละห้าสิบเซเชล เพื่อถวายแด่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย กษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึงยกทัพกลับ และมีได้ทรงยับยั้งอยู่ในแผ่นดินนั้น

เมนาเฮมสิ้นพระชนม์

เปคาหิยาห์

ขึ้นครอง

แทนพระองค์

21 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเมนาเฮม และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ใน

(14) 1 พกษ 14:17 (16) 1 พกษ 4:24; 2 พกษ 8:12; ฮชย 13:16

(19) 2 พกษ 14:5; 1 พศต 5:26; อสย 9:1; 66:19; ฮชย 8:9

(20) 2 พกษ 23:35

หนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์
ประเทศอิสราเอลหรือ
22 และเมนาเฮมก็ล้วงหลับไป
อยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์
และเปคาหิยาห์ไอรสก็ขึ้นครอง
แทนพระองค์

เปคาหิยาห์สิ้นพระชนม์

เปคาห์ขึ้นครอง

แทนพระองค์

23 ในปีที่ทำลิบแห่งรัชกาลอา-
ซาริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เป-
คาหิยาห์ไอรสของเมนาเฮมได้
เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอล
ในสะมาเรีย และพระองค์ทรง
ครอบครองสองปี

24 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่
ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระ
เยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรง
พรากจากบาปทั้งหลายของเย-
โรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระ
องค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำ
บาป

25 แต่เปคาห์บุตรชายเรมาลิ-
ยาห์ แม่ทัพของพระองค์ ได้
ร่วมกันคิดกบฏต่อพระองค์และ
ได้ประหารพระองค์เสียในสะ-
มาเรีย ในพระราชวังแห่งราช
สำนัก กับอาร์โกบและอาร์เอห์
และมีคนกิเลอาดห้าสิบคนร่วม
กับท่าน ท่านได้สังหารพระองค์
และได้ขึ้นครอบครองแทนพระ
องค์

26 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของ
เปคาหิยาห์ และบรรดาสิ่งซึ่ง
พระองค์ทรงกระทำ ดูเถิด มี
บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดาร
แห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล

เปคาห์ครอบครองเหนือ

อิสราเอล เปคาห์สิ้นพระชนม์

27 ในปีที่ทำลิบสองแห่งรัชกาล
อาซาริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์
เปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ได้
เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอล
ในสะมาเรีย และทรงครอบ
ครองยี่สิบปี

28 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่
ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระ
เยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรง
พรากจากบาปทั้งหลายของเย-
โรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระ
องค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำ
บาป

29 ในรัชกาลของเปคาห์กษัตริย์
แห่งอิสราเอล ทักลัทปีเลเสอร์
กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ยกมา
และยึดเมืองอโยน อาเบลเบธ-
มาอาคาห์ ยาโนอาห์ คาเดช
ฮาไซร์ กิเลอาด กาลิลี แผ่นดิน
นัฟทาลีทั้งหมด และกวาดต้อน
ประชาชนเป็นเชลยไปยังอัสซี-
เรีย

30 แล้วโฮเซยาบุตรชายเอลาห์
ได้ร่วมกันคิดกบฏต่อเปคาห์
บุตรชายเรมาลียาห์ และล้มพระ

(25) 1 พกษ 16:18 (27) 2 พศต 28:6; อสย 7:1

(29) 1 พกษ 15:20; 2 พกษ 16:7, 10; 17:6; 1 พศต 5:26; อสย 9:1

(30) 2 พกษ 17:1; ฮชย 10:3, 7, 15

องค์ลง และประหารพระองค์
เสีย และขึ้นครองแทนพระองค์
ในปีที่ยี่สิบแห่งรัชกาลโยธาม
โอรสของอูสซียาห์

31 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของ
เปคาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระ
องค์ทรงกระทำ ดูเถิด มีบันทึก
ไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่ง
กษัตริย์ประเทศอิสราเอล
โยธามครอบครองเหนือยูดาห์

(2 พศต 26:23)

32 ในปีที่สองแห่งรัชกาลเปคาห์
บุตรชายเรมาลียาห์กษัตริย์แห่ง
อิสราเอล โยธามโอรสของอูสซี-
ยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่ม
ครอบครอง

33 เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบ
ครองนั้นมีพระชนมายุยี่สิบห้า
พรรษา และพระองค์ทรงครอบ
ครองในเยรูซาเล็มสิบหกปี พระ
มารดาของพระองค์มีพระนาม
ว่าเยรูซาบุตรสาวของศาโดก

34 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่
ถูกต้องในสายพระเนตรของพระ
เยโฮวาห์ พระองค์ทรงกระทำ
ตามทุกสิ่งที่อูสซียาห์พระราช
บิดาของพระองค์ทรงกระทำ

35 ถึงกระนั้นปุชนียสถานสูงก็
ยังมีได้ถูกกำจัดเสีย ประชาชน
ยังถวายเป็นบูชาและเผาเครื่อง
หอมบนปุชนียสถานสูงนั้น พระ
องค์ทรงสร้างประตูบนของพระ

นิเวศแห่งพระเยโฮวาห์
36 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของ
โยธามและบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์
ได้ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ใน
หนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์
ประเทศยูดาห์หรือ

37 ในกาลครั้งนั้นพระเยโฮวาห์
ได้ทรงใช้เรเชนกษัตริย์แห่งซีเรีย
และเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์
ให้มาสู้กับยูดาห์

38 โยธามได้ทรงล่องกลับไปอยู่
กับบรรพบุรุษของพระองค์ และ
ได้ฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระ
องค์ในนครดาวิดบรรพบุรุษของ
พระองค์ และอาหัสโอรสของ
พระองค์ขึ้นครอบครองแทน

อาหัสครอบครองเหนือยูดาห์

(2 พศต 28:1)

16 ในปีที่ยี่สิบเจ็ดแห่งรัช
กาลเปคาห์บุตรชายเร-
มาลียาห์ อาหัสโอรสของโยธาม
กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบ
ครอง

2 อาหัสมีพระชนมายุยี่สิบพรร-
ษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอง
ราชย์ และพระองค์ทรงครอง
ราชย์ในกรุงเยรูซาเล็มสิบหกปี
และพระองค์มิได้ทรงกระทำสิ่งที่
ถูกต้องในสายพระเนตรของ
พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของพระ
องค์ ตั้งดาวิดบรรพบุรุษของ
พระองค์ได้ทรงกระทำ

(32) 2 พศต 5:17; 27:1 (34) 2 พกษ 15:3-4; 2 พศต 26:4-5

(35) 2 พกษ 15:4; 2 พศต 23:20; 27:3

(37) 2 พกษ 15:26-27; 16:5-9; อสย 7:1 (1) 2 พศต 28:1; อสย 1:1

3 แต่พระองค์ทรงดำเนินตามทางของกษัตริย์ทั้งหลายแห่งอิสราเอล และถวายโอรสของพระองค์ให้ลุยไฟ ตามการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ออกไปจากเบ็องหน้าประชาชนอิสราเอล

4 และพระองค์ทรงถวายสัตว์บูชาและเผาเครื่องหอมบนบูชนียสถานสูง และในเนินสูง และได้ต้นไม้อื่นๆทุกต้น

ซึ่งเรียกกับอิสราเอลบุงกรุกดาห์ (2 พศต 28:5-8)

5 แล้วเรชินกษัตริย์แห่งซีเรียและเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ กษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงยกขึ้นมาทำสงครามกับกรุงเยรูซาเล็ม และกษัตริย์ทั้งสองได้ล้อมอาหัทไว้ แต่ทรงเอาชนะชชะยังไม่ได้

6 คราวนั้นเรชินกษัตริย์แห่งซีเรียได้เข้ายึดเมืองเอลัทคินให้ซีเรีย และทรงขับไล่พวกยิวเสียจากเอลัท และคนที่นั่นจนทุกวันนี้

7 อาหัทจึงทรงส่งผู้สื่อสารไปยังทิกัลทีปีเลเสอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียว่า "ข้าพเจ้าเป็นคนใช้ของท่าน และเป็นบุตรของท่าน ขอเชิญขึ้นมาช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากมือของกษัตริย์แห่งซีเรีย

และจากมือของกษัตริย์แห่งอิสราเอล ผู้ซึ่งลุกขึ้นต่อสู้ข้าพเจ้า" 8 อาหัททรงนำเอาเงินและทองคำซึ่งมีอยู่ในพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ และในคลังสำนักพระราชวัง และส่งเป็นของกำนัลถวายแด่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย

9 กษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรงฟังพระองค์ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรงยกทัพขึ้นไปยังดามัสกัสและยึดได้ จับประชาชนเมืองนั้นไปเป็นเชลยยังเมืองคิร์ และทรงประหารเรชินเสีย

10 เมื่อกษัตริย์อาหัทเสด็จไปตามดามัสกัสเพื่อพบกับทิกัลทีปีเลเสอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรงเห็นแท่นบูชาที่ดามัสกัส และกษัตริย์อาหัททรงส่งท่อนแท่นบูชาไปยังอูริยาห์ปุโรหิตพร้อมทั้งแบบแปลนตามลักษณะการสร้าง

11 และอูริยาห์ปุโรหิตก็ได้สร้างแท่นบูชาขึ้นตามแบบทุกประการซึ่งกษัตริย์อาหัทได้ส่งมาจากดามัสกัส อูริยาห์ปุโรหิตจึงได้สร้างแท่นบูชาขึ้นก่อนที่กษัตริย์อาหัทเสด็จจากดามัสกัสมาถึง

12 และเมื่อกษัตริย์เสด็จจากดามัสกัสถึงแล้ว กษัตริย์ก็ทรงเห็นแท่นบูชา แล้วกษัตริย์ทรงเข้ามาใกล้แท่นบูชาเสด็จขึ้น

(3) ลนต 18:21; พบญ 12:31 (4) พบญ 12:2; 1 พกษ 14:23 (5) 2 พกษ 15:37

(6) 2 พกษ 14:22; 2 พศต 26:2 (7) 2 พกษ 15:29 (8) 2 พกษ 12:17; 2 พศต 28:21

(9) 2 พกษ 14:28; อสย 22:6; อมส 1:5; 9:7 (11) อสย 8:2 (12) 2 พศต 26:16, 19

ถวายบนนั้น
13 และทรงเผาเครื่องเผาบูชา
ของพระองค์ และธัญญาบูชาของ
พระองค์ และทรงเทเครื่อง
ดื่มบูชาของพระองค์ และทรง
พรมเลือดเครื่องสันติบูชาของ
พระองค์ลงบนแท่นนั้น

14 และพระองค์ทรงย้ายแท่น
บูชาทองสัมฤทธิ์ ซึ่งอยู่ต่อพระ
พิภตรัพระเยโฮวาห์ออกเสียจาก
ข้างหน้าพระนิเวศ จากสถานที่
ระหว่างแท่นบูชาและพระนิเวศ
ของพระเยโฮวาห์ และตั้งไว้ทาง
ด้านเหนือแห่งแท่นบูชานั้น

15 และกษัตริย์อาหัสทรงบัญชา
กับอูรียาห์ปุโรหิตว่า "บนแท่น
ใหญ่ที่ท่านจงเผาเครื่องเผาบูชา
ตอนเช้าและธัญญาบูชาตอนเย็น
และเครื่องเผาบูชาของกษัตริย์
และเครื่องธัญญาบูชาของพระ
องค์ พร้อมกับเครื่องเผาบูชา
ของบรรดาประชาชนแห่งแผ่น
ดิน และธัญญาบูชาของเขาทั้ง
หลาย และเครื่องดื่มบูชาของเขา
ทั้งหลาย และจงพรมเลือดทั้ง
หมดของเครื่องเผาบูชาบนนั้น
และเลือดทั้งหมดของเครื่อง
สัตวบูชา แต่แท่นบูชาทองสัม
ฤทธิ์ให้เป็นเป็นที่ชำระตุลตามพระ
เจ้า"

16 อูรียาห์ปุโรหิตได้กระทำการ
เหล่านั้นทั้งสิ้นตามพระบัญชาของ

กษัตริย์อาหัส
17 และกษัตริย์อาหัสทรงตัด
แผงแท่นนั้นออก และทรงยกขึ้น
ออกไปจากแท่นเสีย และพระ
องค์ทรงเอาชิ้นสาครลงมาเสีย
จากวิวทองสัมฤทธิ์ที่รองอยู่นั้น
ทรงวางไว้บนพื้นก้อนหิน

18 และศาลาวันสะบาโตซึ่งเขา
ได้สร้างไว้ในพระนิเวศ และทาง
เข้าพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
ชั้นนอกสำหรับกษัตริย์นั้น พระ
องค์ทรงเปลี่ยนเสีย เพราะเห็น
แก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย

**อาหัสล้นพระชนม์
กษัตริย์เฮเซคียาห์
ขึ้นครองครองแทน**

(2 พศต 28:26-27)

19 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของ
อาหัส ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิ
ได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาว
ดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์
หรือ

20 และอาหัสทรงล่องลับไป
อยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์
และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของ
พระองค์ในนครดาวิด และเฮ
เซคียาห์โอรสของพระองค์ขึ้น
ครองครองแทนพระองค์

**โฮเซยาครอบครอง
เหนืออิสราเอล**

17 ในปีที ลีบสองแห่งรัช
กาลอาหัสกษัตริย์แห่ง

(14) อพย 27:1-2; 40:6, 29; 2 พศต 4:1 (15) อพย 29:39-41
(17) 1 พกษ 7:23-25, 27-29; 2 พศต 28:24
(20) 2 พศต 28:27 (1) 2 พกษ 15:30

ยูดาห์ โยเซยาบุตรชายเอลาห์ได้
เริ่มครอบครองในกรุงสะมาเรีย
เหนืออิสราเอล และพระองค์
ทรงครอบครองเก้าปี

2 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่
ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระ
เยโฮวาห์ แต่ก็ไม่เหมือนกับ
กษัตริย์ทั้งหลายแห่งอิสราเอลที่
อยู่มาก่อนพระองค์

อิสราเอล

(คือตระกูลภาคเหนือ)

ถูกกวาดไปเป็นเชลย

ยังอัสซีเรีย

3 เชลยมาเนเสอร์ กษัตริย์แห่ง
อัสซีเรียได้ยกทัพมารบกับพระ
องค์ และโยเซยาทรงยอมเป็นผู้
รับใช้และถวายเครื่องบรรณา
การ

4 แต่กษัตริย์อัสซีเรียได้ทรงพบ
ความทรยศในโยเซยา เพราะ
พระองค์ทรงใช้ผู้สื่อสารไปยัง
โสภกษัตริย์แห่งอียิปต์ และ
ไม่ถวายเครื่องบรรณาการแต่
กษัตริย์อัสซีเรียตามซึ่งพระองค์
ทรงเคยกระทำทุกปี เพราะฉะนั้น
กษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึงขัง
พระองค์ไว้ และจำพระองค์ไว้ในคุก

5 แล้วกษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรง
บุกเข้าหัวแผ่นดินและมายังสะ
มาเรีย และพระองค์ทรงล้อม
เมืองไว้สามปี

6 ในปีที่เก้าแห่งรัชกาลโยเซยา
กษัตริย์แห่งอัสซีเรียยึดเมือง
สะมาเรียได้ และพระองค์ทรงนำ
ชนอิสราเอลไปยังอัสซีเรีย ให้
เขาอยู่ที่ฮาลาห์ และข้างแม่น้ำ
ฮาโบร์ แม่น้ำเมืองโกซาน และ
ในหัวเมืองแห่งชาวมีเดีย

7 ที่เป็นอย่างนั้น ก็เพราะประ
ชาชนอิสราเอลได้กระทำบาปต่อ
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน ผู้
ทรงนำเขาขึ้น ออกมาจากแผ่นดิน
อียิปต์ จากพระหัตถ์ของ
ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และ
ได้เกรงกลัวพระอื่น ๆ

8 และได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์
แห่งประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งพระ
เยโฮวาห์ได้ทรงขับไล่ไปเสียให้
พ้นหน้าประชาชนอิสราเอล และ
ตามกฎเกณฑ์ซึ่งกษัตริย์แห่ง
อิสราเอลทรงทำขึ้นมา

9 และประชาชนอิสราเอลได้
กระทำการที่ไม่ชอบต่อพระเย
โฮวาห์พระเจ้าของตนอย่างลับ ๆ
เขาได้สร้างปูชนียสถานสูงทั่ว
บ้านหัวเมืองสำหรับตน ตั้ง
แต่ที่มีหอคอยเหตุ กระทั่งถึง
เมืองที่มีป้อม

10 เขาได้ตั้งเสาศักดิ์สิทธิ์ และ
เสารูปเคารพบนเนินเขาสูงทุก
แห่ง และได้ต้นไม้เขียวทุกต้น

11 ณ ที่นั้นเขาได้เผาเครื่อง
หอมบนปูชนียสถานสูงทั้งหมด

(3) 2 พกษ 18:9-12; 24:1 (5) 2 พกษ 18:9; สชย 13:16

(6) ลนต 26:32-33; พบญ 28:36, 64; 29:27-28 (7) ยชว 23:16; วนฉ 6:10

(8) ลนต 18:3; พบญ 18:9 (9) 2 พกษ 18:8 (10) อพย 34:12-14; พบญ 12:2

นั้น ตามอย่างประชาชาติซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกวาดไปเสียต่อหน้าเขาทั้งหลาย และเขาทั้งหลายได้กระทำให้ชั่วร้ายกระทำให้พระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธ

12 และเขาทั้งหลายปรนนิบัติรูปเคารพ ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่เขาแล้วว่า "เจ้าอย่ากระทำอย่างนี้"

13 พระเยโฮวาห์ยังทรงตักเตือนอิสราเอลและยูดาห์โดยผู้พยากรณ์ทุกคนและโดยผู้ทำนายทุกคนว่า "จงหันกลับจากทางชั่วร้ายทั้งหลายของเจ้า และรักษาบัญญัติของเราและกฎเกณฑ์ของเรา ตามราชบัญญัติทุกข้อซึ่งเราได้บัญชาแก่บรรพบุรุษของเจ้า และซึ่งเราได้ส่งมายังเจ้าโดยผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของเรา"

14 เขาไม่ฟังแต่ทำให้คอของตนแข็ง ตั้งคอของบรรพบุรุษของเขาได้เป็นมาแล้ว ผู้ซึ่งมิได้เชื่อถือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา

15 เขาทอดทิ้งกฎเกณฑ์ของพระองค์ และพันธสัญญาของพระองค์ซึ่งได้ทรงกระทำไว้กับบรรพบุรุษของเขา และพระโอวาทซึ่งพระองค์ได้ทรงประทานแก่เขา เขาทั้งหลายติดตามสิ่งที่ไร้สาระและกลายเป็นผู้ที่ไร้สาระไป และเขาติดตามประชาชาติ

ที่อยู่รอบๆเขา ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาเขามิให้เขากระทำตาม

16 และเขาทั้งหลายได้ละทิ้งพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน และได้หลอรูปเคารพสำหรับตนเป็นลูกวัวสองตัว และเขาได้สร้างเสารูปเคารพ และนมัสการบรรดาบริวารของฟ้าสวรรค์ และปรนนิบัติพระบาอัล

17 และเขาทั้งหลายได้ถวายบุตรชายหญิงของเขาให้ลุยไฟ ใช้การทำนายและใช้เวทมนตร์ และยอมขายตัวเองเพื่อกระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการช่วยให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธ

18 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธต่ออิสราเอลยิ่งนัก และทรงให้เขาออกไปเสียจากสายพระเนตรของพระองค์ ไม่มีผู้ใดเหลืออยู่นอกจากตระกูลยูดาห์เท่านั้น

19 ยูดาห์มิได้รักษาพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาด้วย แต่ดำเนินตามกฎเกณฑ์ซึ่งอิสราเอลทำขึ้นมา

20 และพระเยโฮวาห์ทรงปฏิเสธไม่รับเชื้อสายทั้งสิ้นของอิสราเอล และได้ให้เขาทั้งหลายทุกข์ใจ และทรงมอบเขาไว้ในมือของ

(12) อพย 20:3-5 (13) 1 ซมอ 9:9 (14) อพย 32:9; 33:3 (15) อพย 24:6-8

(16) อพย 32:8; พบญ 4:19 (17) ลนต 18:21; พบญ 18:10 (18) 1 พกษ 11:13, 32

(19) ยรม 3:8 (20) วนฉ 2:14; 2 พกษ 13:3; 15:29

ผู้ปล้น จนกว่าพระองค์ได้ทรง
เหยียดเขาเสียจากสายพระเนตร
ของพระองค์

21 เพราะพระองค์ทรงฉีกอิส-
ราเอลจากราชวงศ์ของดาวิดและ
เขาได้ตั้งเยโรโบอัมบุตรชายเน-
บัทให้เป็นกษัตริย์ และเยโรโบ-
อัมทรงชักนำอิสราเอลไปจาก
การที่ติดตามพระเยโฮวาห์ และ
กระทำให้เขาทำบาปอย่างใหญ่
หลวง

22 ประชาชนอิสราเอลได้ดำเนิน
ในความบาปทั้งสิ้นซึ่งเยโรโบอัม
ได้ทรงกระทำ เขาทั้งหลายไม่
พรากจากบาปเหล่านั้นเลย

23 จนพระเยโฮวาห์ทรงให้อิส-
ราเอลออกไปเสียจากสายพระ
เนตรของพระองค์ ตามที่พระ
องค์ตรัสโดยบรรดาผู้พยากรณ์
ผู้รับใช้ของพระองค์ อิสราเอล
จึงถูกกวาดไปเป็นเชลยจาก
แผ่นดินของตนยังประเทศอัส-
ซีเรียจนทุกวันนี้

**คนต่างชาติมาอาศัยอยู่
ในหัวเมืองต่าง ๆ
ของอิสราเอล**

24 และกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้
นำประชาชนมาจากบาบิโลน คู-
ธาร์ อีฟวาท ฮามัท เซฟารวา-
อิม และบรรจเขาไว้ในหัวเมือง
สะมาเรียแทนประชาชนอิสรา-
เอล เขาทั้งหลายก็เข้าถือกรรม

สิทธิ์สะมาเรีย และอาศัยอยู่ใน
หัวเมืองของประเทศนั้น

25 และตั้งแต่ต้นที่เขามาอาศัย
อยู่ที่นั่น เขามีได้ยำเกรงพระเย-
โฮวาห์ ฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึง
ทรงใช้สิ่งโตมาท่ามกลางเขา ซึ่ง
ได้ฆ่าเขาเสียบ้าง

26 เพราะฉะนั้น มีผู้ไปทูล
กษัตริย์แห่งอัสซีเรียว่า “ประ-
ชาชาติซึ่งพระองค์ได้ทรงพาเอา
ไปให้อยู่ในหัวเมืองสะมาเรียนั้น
ไม่รู้ลักษณะของพระเจ้าของ
แผ่นดินนั้น ฉะนั้นพระองค์จึง
ส่งสิ่งโตมาท่ามกลางเขา และดู
เถิด สิ่งโตนั้นได้ฆ่าเขาเสีย
เพราะเขาไม่รู้พระลักษณะแห่ง
พระเจ้าของแผ่นดินนั้น”

27 แล้วกษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึง
บัญชาว่า “จงส่งปุโรหิตสัก
คนหนึ่งไปที่นั่นจากบรรดาที่เจ้า
กวาดเอามา จงให้เขาไปอยู่ที่นั่น
และให้สั่งสอนพระลักษณะแห่ง
พระเจ้าของแผ่นดินนั้น”

28 ฉะนั้นปุโรหิตผู้หนึ่งในบรร-
ดาซึ่งเขากวาดมาจากสะมาเรีย
จึงมาอาศัยอยู่ที่เบธเอลและสั่ง
สอนเขาทั้งหลายว่า เขาจะต้อง
ยำเกรงพระเยโฮวาห์อย่างไร

29 แต่ว่า ทุกๆประชาชาติยัง
สร้างรูปพระของตนเอง และตั้ง
ไว้ในนิเวศแห่งปุชนียสถานสูง
ซึ่งชาวสะมาเรียได้สร้างไว้ ทุกๆ

(21) 1 พกษ 11:11, 31; 12:20 (23) 1 พกษ 14:16; 2 พกษ 17:6

(24) 2 พกษ 18:34; อสค 4:2, 10

(29) 1 พกษ 12:31; 13:32

ประชาชนชาติในหัวเมืองที่เขาอาศัยอยู่

30 ชาวบาบิโลนสร้างพระสุคคทเบโนท ชาวคูทสร้างพระเนอร์กัล ชาวฮามัทสร้างพระอาซิมา

31 และชาวอิฟวาทสร้างพระนิบหัสและพระทาทัก และชาวเสฟารวอิมเผาลูกของตนในไฟถวายพระอัครมเมเลคและพระอานัมเมเลค ซึ่งเป็นพระของเมืองเสฟารวอิม

32 เขาทั้งหลายเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ด้วย และได้กำหนดประชาชนจากท่ามกลางเขาให้เป็นปุโรหิตของปูชนียสถานสูงนั้น ซึ่งถวายสัตวบูชาสำหรับพวกเขาในนิเวศแห่งปูชนียสถานสูงเหล่านั้น

33 เขาจึงเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ แต่ปรนนิบัติ พระของเขาเองด้วย ตามอย่างประชาชาติซึ่งเขาได้ถูกนำให้ออกมาจากที่นั้น

34 ทุกวันนี้ เขาก็กระทำตามอย่างเดิม เขาทั้งหลายไม่ยำเกรงพระเยโฮวาห์ และเขาทั้งหลายไม่กระทำตามกฎเกณฑ์หรือกฎ หรือพระราชบัญญัติหรือพระบัญญัติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่ลูกหลานของยาโคบ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงประทานนามว่าอิสราเอล

35 ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำพันธสัญญากับเขาทั้งหลายและบัญชาแก่เขาว่า "เจ้าอย่ายำเกรงพระอื่น ๆ หรือกราบนมัสการพระนั้น หรือปรนนิบัติ หรือถวายสัตวบูชาแก่พระนั้น

36 แต่เจ้าจงยำเกรงพระเยโฮวาห์ ผู้ซึ่งนำเจ้าขึ้นออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ด้วยกำลังอันยิ่งใหญ่และด้วยพระหัตถ์ที่เหยียดออก เจ้าจงโน้มตัวลงต่อพระองค์ และเจ้าจงถวายสัตวบูชาต่อพระองค์

37 และกฎเกณฑ์ และกฎ และพระราชบัญญัติ และพระบัญญัติซึ่งพระองค์ทรงจารึกให้แก่เจ้า เจ้าทั้งหลายจงระวังที่จะกระทำตามเสมอ เจ้าอย่ายำเกรงพระอื่นเลย

38 เจ้าทั้งหลายอย่าลืมพันธสัญญาซึ่งเราได้กระทำไว้กับเจ้า และอย่ายำเกรงพระอื่นเลย

39 แต่เจ้าทั้งหลายจงยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และพระองค์จะทรงช่วยเจ้าให้พ้นมือศัตรูทั้งสิ้นของเจ้า"

40 ถึงอย่างนั้นเขาทั้งหลายก็มีได้ฟัง แต่เขายังกระทำตามอย่างเดิมของเขา

41 ประชาชาติเหล่านี้จึงเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ และปรนนิบัติรูปเคารพสลักของเขาด้วย ลูก

(30) 2 พกษ 17:24 (31) ลนต 18:21 (32) 1 พกษ 12:31; 13:33 (33) ศคย 1:5

(34) ปฐก 32:28; 35:10 (35) อพย 20:5; วนฉ 6:10 (36) อพย 6:6; 9:15; 14:15-30

(37) พบญ 5:32 (38) พบญ 4:23; 6:12 (41) 2 พกษ 17:32-33

ของเขาก็เช่นเดียวกัน หลานของ
เขาก็เช่นเดียวกัน บรรพบุรุษ
ของเขาทำอะไร เขาก็กระทำ
อย่างนั้นจนทุกวันนี้

เฮเซคียาห์ได้ครอบครอง

เหนือยุธยาห์

(2 พศต 29:1)

18 อยู่มาในปีที่สามแห่ง
รัชกาลโฮเซยาบุตรชาย
เอลาห์ กษัตริย์แห่งอิสราเอล
เฮเซคียาห์ โอรสของอาหัส
กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบ
ครอง

2 เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบ
ครองนั้นพระองค์มีพระชนมายุ
ยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์
ทรงครอบครองในกรุงเยรูซา-
เล็มยี่สิบเก้าปี พระมารดาของ
พระองค์มีพระนามว่าอาบิบูตร
สาวของเศคาริยาห์

3 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่
ถูกต้องในสายพระเนตรของพระ
เยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งที่ดาวิด
บรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรง
กระทำ

การฟื้นฟู

ในสมัยของเฮเซคียาห์

(2 พศต 29:3-31:21)

4 พระองค์ทรงรื้อป้อมปราการสูง
ทิ้งไป และทรงพังเสาค้ำกิติลทิ
เสีย และตัดเสารูปเคารพลงเสีย
และพระองค์ทรงทุบทุทองสัม-

ฤทธิ์ซึ่งโมเสสสร้างขึ้นนั้นเป็น
ชิน ๆ เพราะว่าประชาชนอิสรา-
เอลได้เผาเครื่องหอมให้แก่งูนั้น
จนถึงวันเหล่านั้น เขาเรียกงูนั้น
ว่าเนหุซทาน

5 พระองค์ทรงวางพระทัยใน
พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสรา-
เอล เพราะฉะนั้นในบรรดาก
ษัตริย์แห่งยูดาห์ต่อจากพระ
องค์มาหรือในบรรดาผู้มาก่อน
พระองค์ ไม่มีผู้ใดเหมือนพระ
องค์

6 เพราะว่าพระองค์ทรงยึดพระ
เยโฮวาห์แน่น พระองค์มิได้ทรง
พรากรจากการติดตามพระองค์
เลย แต่ได้รักษาพระบัญญัติซึ่ง
พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โม-
เสส

7 และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับ
พระองค์ พระองค์ทรงออกไปยัง
ที่ใด พระองค์ก็ทรงกระทำความ
สำเร็จที่นั่น พระองค์ได้ทรง
กบฏต่อกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย
และไม่ยอมปรนนิบัติท่าน

เฮเซคียาห์ทรงชนะ

คนฟีลิสเตีย

8 พระองค์ทรงโจมตีคนฟีลิสเตีย
ไกลไปจนถึงเมืองกาซาและดิน
แดนเมืองนั้น ตั้งแต่ที่ที่มีหอ
คอยเหตุกระทั่งถึงเมืองที่มีป้อม
9 และอยู่มาในปีที่สี่แห่งรัชกาล
กษัตริย์เฮเซคียาห์ ซึ่งเป็นปีที่

(1) 2 พกษ 16:2; 17:1; 2 พศต 28:27; 29:1 (2) 2 พศต 29:1-2

(4) กตว 21:5-9; 2 พศต 31:1 (5) 2 พกษ 19:10; 23:25 (6) พบญ 10:20; ยชว 23:8

(7) ปฐก 39:2; 1 ซมอ 18:5 (8) 2 พกษ 17:9; 1 พศต 4:41 (9) 2 พกษ 17:3; มธ 1:9

เจ็ดแห่งรัชกาลโฮเซยาบุตรชาย
เอลากษัตริย์แห่งอิสราเอล
แหลมมาเนเสอร์กษัตริย์แห่งอัส-
ซีเรียได้ทรงยกขึ้นมารบสะมา-
เรียและล้อมเมืองไว้

10 และเมื่อสิ้นสามปีเขาก็ยึด
เมืองนั้นได้ ในปีทีหกแห่งรัช
กาลเฮเซคียาห์ ซึ่งเป็นปีที่เก้า
แห่งรัชกาลโฮเซยา กษัตริย์แห่ง
อิสราเอล สะมาเรียก็ถูกยึดไป

11 กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กวาด
เอาคนอิสราเอลไปยังอัสซีเรีย
ไปไว้ที่ฮาလာห์ และข้างแม่น้ำ
ฮาโบร์แม่น้ำเมืองโกซาน และใน
หัวเมืองของคนมีเตีย

12 เพราะว่าเขาทั้งหลายมิได้
เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเย-
โฮวาห์พระเจ้าของตน แต่ได้
ละเมิดพันธสัญญาของพระองค์
คือทุกอย่างซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของ
พระเยโฮวาห์ได้บัญชาไว้ และ
เขาทั้งหลายไม่ฟัง ไม่กระทำ
ตาม

เซนาเคอริบบุกรุกยูดาห์

13 ในปีที ลิบสี แห่งรัชกาล
กษัตริย์เฮเซคียาห์ เซนาเคอ-
ริบบุกรุกแห่งอัสซีเรียได้ทรง
ยกขึ้นมาต่อสู้บรรดานครที่มี
ป้อมของยูดาห์ และยึดได้

14 และเฮเซคียาห์ กษัตริย์แห่ง
ยูดาห์ทรงใช้ให้ไปทูลกษัตริย์
แห่งอัสซีเรียที่ เมืองลาคีชว่า

“ข้าพเจ้าได้กระทำผิด ขอถอน
ทัพไปเสียจากข้าพเจ้า ท่านจะ
ปรับสักเท่าใด ข้าพเจ้าจะยอม
ทั้งสิ้น” และกษัตริย์แห่งอัสซี-
เรียได้เรียกห้องเอาเงินสามร้อย
ตะลันต์ และทองคำสามสิบตะ-
ลันต์ จากเฮเซคียาห์ กษัตริย์
แห่งยูดาห์

15 และเฮเซคียาห์ได้มอบเงิน
ทั้งหมดซึ่งมีอยู่ในพระนิเวศของ
พระเยโฮวาห์ และในคลังสำนัก
พระราชวัง

16 ในครั้งนั้นเฮเซคียาห์ทรง
ลอกทองคำจากประตูทั้งหลาย
ของพระวิหารแห่งพระเยโฮวาห์
และจากเสาประตูซึ่งเฮเซคียาห์
กษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงบุทองคำ
ไว้ และทรงมอบให้แก่กษัตริย์
แห่งอัสซีเรีย

การรอดอ้างอิงอย่างหยิ่งยโส

ของเซนาเคอริบ

(2 พศต 32:9-19)

17 และกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้
รับสั่งให้ทหารทาน รับสารีสและ
รับซาเคห์ไปพร้อมกับกองทัพ
ใหญ่จากเมืองลาคีชถึงกรุงเยรู-
ซาเล็มเข้าเฝ้ากษัตริย์เฮเซคียาห์
เขาก็ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
เมื่อเขาขึ้นมาเขาก็มายืนอยู่ทาง
รางระบายน้ำสระบน ซึ่งอยู่ที่
ถนนลานชักฟอก

18 และเมื่อเขาเรียกหา กษัตริย์

(10) 2 พกษ 17:6 (11) 2 พกษ 17:6; 1 พศต 5:26 (12) 2 พกษ 17:7-18

(13) 2 พศต 32:1; อสย 36:1-39:8 (15) 1 พกษ 15:18-19; 2 พกษ 12:18; 16:8

(17) 2 พกษ 20:20; อสย 7:3 (18) 2 พกษ 19:2; อสย 22:20

แล้ว เอลียาคิมบุตรชายฮิลคียาห์ ผู้บัญชาการราชสำนัก พร้อมกับเซบนาห์ราชเลขา และโยอาห์บุตรชายของอาสาฟเจ้ากรมสารบรรณ ก็ออกไปหาพวกเขา

19 และรับซาเคห์พูดกับเขาว่า "จงทูลเฮเซคียาห์ว่า `พระมหากษัตริย์ คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ตรัสตั้งนี้ว่า ท่านวางใจในอะไร 20 ท่านคิดว่า (แต่เป็นเพียงแต่ถ้อยคำไร้สาระ) "เรามียุทธศาสตร์และแสนยานุภาพ" หรือเดี๋ยวนี้ท่านวางใจในใคร ท่านจึงได้กบฏต่อเรา

21 ดูเถิด เดี๋ยวนี้ท่านวางใจในไม้เท้าอ้อซ่า คืออียิปต์ ซึ่งจะตำมือของคนใด ๆ ที่ใช้ไม้เท้า นั้น ยัน ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ เป็นเช่นนั้นต่อทุกคนที่วางใจในเขา

22 แต่ถ้าท่านทั้งหลายจะบอกเราว่า "เราวางใจในพระเยโฮสวาห์พระเจ้าของเรา" ก็ปุชนียสถานสูงและแท่นบูชาของพระองค์นั้นมิใช่หรือที่เฮเซคียาห์หรือทิ้งเสียแล้ว พลังกล่าวแก่ยูดาห์ และเยรูซาเล็มว่า "ท่านทั้งหลาย จงนมัสการที่หน้าแท่นบูชาในเยรูซาเล็มเถิด"

23 ฉะนั้นบัดนี้ มาเถิด มาทำสัญญากันกับกษัตริย์แห่งอัสซี-

เรียนายของข้า เราจะให้ม้าสองพันตัวแก่เจ้า ถ้าฝ่ายเจ้าหาคนที่ขี่ม้าเหล่านั้นได้

24 แล้วอย่างนั้นเจ้าจะขับไล่ นายกองแต่เพียงคนเดียวในหมู่ข้าราชการผู้น้อยที่สุดของนายของเราอย่างไรได้ แต่เจ้ายังวางใจพึ่งอียิปต์เพื่ออรรถรบและเพื่อพลม้า

25 ยิ่งกว่านั้นอีกที่เรามาต่อสู้อุสสถานที่นี่เพื่อทำลายเสีย ก็ขึ้น มาโดยปราศจากพระเยโฮสวาห์ หรือ พระเยโฮสวาห์ตรัสแก่ข้าว่า "จงขึ้นไปต่อสู้กับแผ่นดินนี้และทำลายเสีย""

รับซาเคห์ดูหมิ่นพวกยิว

26 แล้วเอลียาคิมบุตรชายฮิลคียาห์และเซบนาห์และโยอาห์เรียนรับซาเคห์ว่า "ขอทีเถอะขอพูดกับผู้รับใช้ของท่านเป็นภาษาอารัมเถิด เพราะเราเข้าใจภาษานั้น ขออย่าพูดกับเราเป็นภาษาฮีบรูให้ประชาชนผู้อยู่บนกำแพงนั้นได้ยินเลย"

27 แต่รับซาเคห์พูดกับเขาทั้งหลายว่า "นายของข้าใช้ให้เรามาพูดถ้อยคำเหล่านี้แก่นายของเจ้าและแก่เจ้า และไม่ให้พูดกับคนที่นั่งอยู่บนกำแพง ผู้ที่จะต้องกินชีและกินเยี้ยวของเขาพร้อมกับเจ้าอย่างนั้นหรือ"

28 แล้วรับซาเคห์ได้ยื่นร้องตะ-

(19) 2 พศต 32:10; สดต 118:8-9 (21) อสย 30:2-7; อสค 29:6-7

(22) 2 พกษ 18:4; 2 พศต 31:1; 32:12

(26) อสร 4:7; อสย 36:11-39:8; ดนล

โกนเสียงดังเป็นภาษาฮีบรูว่า "จงฟังพระวามะของพระมหากษัตริย์ คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย 29 กษัตริย์ตั้งตั้งนี้ว่า `อย่าให้เฮเซคียาห์ลวงเจ้า เพราะเขาไม่สามารถที่จะช่วยเจ้าให้พ้นจากพระหัตถ์ของพระองค์"

30 อย่าให้เฮเซคียาห์กระทำให้เจ้าวางใจในพระเยโฮวาห์โดยกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเราให้พ้นแน่ และจะไม่ทรงมอบเมืองนี้ไว้ในมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย"

31 อย่าฟังเฮเซคียาห์ เพราะกษัตริย์แห่งอัสซีเรียตั้งตั้งนี้ว่า `จงทำสัญญาไมตรีกับเราด้วยของกำนัล และออกมาหาเรา แล้วทุกคนจะได้กินจากถาดองุ่นของตน และทุกคนจะกินจากต้นมะเดื่อของตน และทุกคนจะดื่มน้ำจากที่ขังน้ำของตน

32 จนเราจะมานำเจ้าไปยังแผ่นดินที่เหมือนแผ่นดินของเจ้าเอง เป็นแผ่นดินที่มีข้าวและน้ำองุ่น เป็นแผ่นดินที่มีขนมปังและสวนองุ่น เป็นแผ่นดินที่มีน้ำมันมะกอกเทศและน้ำผึ้ง เพื่อเจ้าทั้งหลายจะมีชีวิตอยู่และไม่ตาย และอย่าฟังเฮเซคียาห์ เมื่อเขานำเจ้าผิดไปโดยกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเราทั้งหลายให้พ้น"

33 มีพระแห่งประชาชาติองค์ใดเคยช่วยแผ่นดินของตนให้พ้นจากพระหัตถ์ของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้หรือ

34 พระของเมืองฮามัทและเมืองอารปัตอยู่ที่ไหน พระของเมืองเสฟารวากิม เฮนาและอิฟวาทอยู่ที่ไหน เขาได้ช่วยสะมาเรียให้พ้นจากมือของเราหรือ

35 พระองค์ใดในบรรดาพระทั้งหลายของประเทศเหล่านี้ได้ช่วยประเทศของตนให้พ้นจากมือของเรา แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเยรูซาเล็มให้พ้นจากมือของเราหรือ"

36 แต่ประชาชนหนึ่งไม่ตอบเขาสักคำเดียว เพราะพระบัญชาของกษัตริย์มีว่า "อย่าตอบเขาเลย"

37 แล้วเอลียาซิมบุตรชายฮิลคียาห์ ผู้บัญชาการราชสำนัก และเซบนาห์ราชเลขา และโยอาห์บุตรชายอาสาฟเจ้ากรมสารบรรณ ได้เข้าเฝ้าเฮเซคียาห์ด้วยเสื้อผ้าฉีกขาด และกราบทูลถ้อยคำของรับซาเคห์

ข่าวสารจากเฮเซคียาห์ถึงอิสยาห์

19 อยู่มาเมื่อกษัตริย์เฮเซคียาห์ทรงได้ยิน พระองค์ก็ทรงฉีกฉลองพระองค์เสีย และทรงเอาผ้ากระสอบคลุม

(29) 2 พศต 32:15 (31) 1 พกษ 4:20 (32) พบญ 8:7-9; 11:12 (33) 2 พกษ 19:12 (34) 2 พกษ 17:24; 19:13 (35) ดนล 3:15 (37) อสย 33:7 (1) 2 พกษ 18:13; 2 พศต 32:20-22; สดต 69:11; อสย 37:1

พระองค์ และเสด็จเข้าไปในพระ
นิเวศของพระเยโฮวาห์

2 และพระองค์ทรงใช้เอลียาควิม
ผู้บัญชาการราชสำนัก และเซบ-
นาห์ราชเลขา และพวกปุโรหิต
ใหญ่ กลุ่มตัวด้วยผ้ากระสอบ
ไปหาอิสยาห์ ผู้พยากรณ์บุตร
ชายของอามอส

3 เขาทั้งหลายเรียนท่านว่า "เฮ-
เซเคียห์ตรัสตั้งนี้ว่า `วันนี้เป็น
วันทุกข์ใจ วันถูกตีเตียนและ
หมิ่นประมาท เด็กก็ถึงกำหนด
คลอด แต่ไม่มีกำลังแบ่งให้
คลอด

4 ชะรอยพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่านคงจะสดับบรรดาถ้อย
คำของรับซาเคห์ ผู้ซึ่งกษัตริย์
แห่งอัสซีเรียนายของเขาได้สั่ง
มาให้เหยยพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์
และจะทรงชนาบถ้อยคำซึ่งพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรง
สดับ เพราะฉะนั้นขอท่านถวาย
คำอธิษฐานเพื่อส่วนชนที่เหลือ
อยู่นี้"

5 ดังนั้นข้าราชการของกษัตริย์
เฮเซเคียห์มาถึงอิสยาห์

6 อิสยาห์ก็บอกเขาทั้งหลายว่า
"จงทูลนายของท่านเถิดว่า พระ
เยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า `อย่ากลัว
เพราะถ้อยคำที่เจ้าได้ยินนั้น ซึ่ง
ข้าราชการของกษัตริย์แห่งอัส-
ซีเรียได้กล่าวหยาบช้าต่อเรา

7 ดูเถิด เราจะบรรจจิตใจ
อย่างหนึ่งในเขาเพื่อเขาจะได้ยิน
ข่าวลือ และกลับไปยังแผ่นดิน
ของเขา และเราจะให้เขาล้มลง
ด้วยดาบในแผ่นดินของเขาเอง"

เซนาเคอริบทำทนายพระเจ้า

(2 พศต 32:17)

8 รับซาเคห์ได้กลับไป และได้
พบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียผู้รับ
เมืองลิบนาห์ เพราะเขาได้ยินว่า
พระองค์ออกจากลาคีซแล้ว

9 และเมื่อกษัตริย์ทรงได้ยิน
เรื่องทีระหะคาร์ทกษัตริย์แห่งเอ-
ธิโอเปียว่า "ดูเถิด เขาได้ยกออก
มาสู้รบกับพระองค์แล้ว" พระ
องค์จึงส่งผู้สื่อสารไปเฝ้าเฮเซ-
เคียห์ทูลว่า

10 "เจ้าจงพูดกับเฮเซเคียห์
กษัตริย์แห่งยูดาห์ตั้งนี้ว่า `อย่า
ให้พระเจ้าของท่านซึ่งท่านวาง
ใจนั้นลวงท่านว่า "เยรูซาเล็ม
จะมีได้ ถูกมอบไว้ในมือของ
กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย"

11 ดูเถิด ท่านได้ยินแล้วว่า
บรรดากษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้
กระทำอะไรกับแผ่นดินทั้งสิ้น
บ้าง ทำลายเสียหมดอย่างสิ้น
เชิง ส่วนท่านเองจะรับการช่วย
ให้พ้นหรือ

12 บรรดาพระของบรรดาประ-
ชาชาติได้ช่วยเขาให้รอดพ้นหรือ
คือประชาชาติซึ่งบรรพบุรุษของ

(4) 2 ซมอ 16:12; 2 พกษ 18:35; สดต 50:21 (6) 2 พกษ 18:17; สดต 112:7

(7) 2 พกษ 19:35-37; ยรม 51:1 (8) 2 พกษ 18:14, 17 (9) 1 ซมอ 23:27

(10) 2 พกษ 18:5 (12) 2 พกษ 18:33-34; อสค 27:23

เราได้ทำลาย คือโกซาน ฮาราน เรเซฟ และประชาชนของเอเดน ซึ่งอยู่ในเทลอัสตาร์

13 กษัตริย์ของฮามัท กษัตริย์ของอารบัต กษัตริย์ของเมืองเสฟารวามิม เฮนาและอิฟวาทอยู่ที่ไหน”

เฮเซคียาห์ทรงอธิษฐาน

(2 พศต 32:20)

14 เฮเซคียาห์ทรงรับจดหมายจากมือของผู้สื่อสาร และทรงอ่าน และเฮเซคียาห์ได้ขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรงคลี่ จดหมายนั้น ออกต่อ

เบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์ 15 และเฮเซคียาห์ทรงอธิษฐานต่อเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์ว่า “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงประทับระหว่างพวกทูบ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งบรรดาราชาอาณาจักรของแผ่นดินโลก พระองค์แต่องค์เดียว พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

16 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเจียพระกรรณสดับ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเบิกพระเนตรทอดพระเนตร และขอทรงสดับถ้อยคำของเซนาเคอริบ ซึ่งเขาได้ใช้มาเยี้ยพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์

17 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เป็นความจริงที่กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กระทำแก่ประชาชาติทั้งหลาย และแผ่นดินของประชาชาตินั้น ร้างเปล่า

18 และได้เหวี่ยงพระของประชาชาตินั้นเข้าไฟ เพราะเขามิใช่พระ เป็นแต่ผลงานของมือมนุษย์ เป็นไม้และหิน เพราะฉะนั้นเขาจึงถูกทำลายเสีย

19 ฉะนั้นบัดนี้ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นมือของเขา เพื่อราชอาณาจักรทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินโลกจะทราบ ว่า พระองค์ทรงเป็นพระเยโฮวาห์ พระเจ้าแต่พระองค์เดียว”

พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน

โดยทางอิสยาห์

20 แล้วอิสยาห์บุตรชายอามอส ได้ใช้ให้ไปเฝ้าเฮเซคียาห์ทูลว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้า เรื่องเซนาเคอริบ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียแล้ว

21 ต่อไปนี้เป็นพระวจนะที่พระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับท่านนั้นว่า ธิดาพรหมจารีแห่งศิโยนดูหมิ่นเจ้าและหัวเราะเยาะเย้ยเจ้า ธิดาแห่งเยรูซาเล็มสิ้นศรัทธาใส่เจ้า

22 เจ้าเย้ยและกล่าวหยาบข้าต่อ

(13) 2 พกษ 18:34 (14) อสย 37:14 (15) อพย 25:22; สดต 80:1; อสย 37:16; 44:6

(16) 1 พกษ 8:29; 2 พกษ 19:4 (18) สดต 115:4; อสย 44:9 (19) 1 พกษ 8:42-43

(20) 2 พกษ 20:5; สดต 65:2 (21) สดต 22:7-8; ยรม 14:17 (22) ยรม 51:5

ผู้ใด เจ้าขึ้นเสียงของเจ้าต่อผู้ใด แล้วเบ่งตาของเจ้าอย่างเยื่อหยิ่งต่อผู้ใด ต่อองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลนะซี

23 เจ้าได้เหยยองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยผู้สื่อสารของเจ้า และเจ้าได้ว่า "ด้วยรทรบเป็นอันมากของข้า ข้าได้ขึ้นไปที่สูงของภูเขา ถึงที่ไกลสุดของเลบานอน ข้าจะโค่นต้นสนสีดาร์ที่สูงที่สุดของม้นลง ทั้งต้นสนสามใบที่ดีที่สุดของม้น ข้าจะเข้าไปในที่พำนักในชายแดนของม้น และที่ป่าไม้แห่งคารเมล

24 ข้าชุดบ่อและตีมน้ำต่างด้าว ข้าเอาผ้าเท้าของข้ากวาดธารน้ำ ทั้งสิ้นของสถานที่ที่ถูกล้อมโจมตีให้แห้งไป"

25 เจ้าไม่ได้ยินหรือว่า เราได้จัดไว้มานานแล้ว เราได้กะแผนงานไว้แต่ติกดาบรรรพ์ ณ บัดนี้เราให้เป็นไปแล้ว คือเจ้าจะทำเมืองที่มีป้อมให้พังลงให้เป็นกองสิ่งปรักหักพัง

26 ส่วนชาวเมืองนั้น มีอำนาจน้อย เขาสะดุ้งกลัวและอับอาย เขาเหมือนหญ้าที่ทุ่งนา และเหมือนหญ้าอ่อน เหมือนหญ้าที่บนยอดหลังคาเรือน เหมือนข้าวเกรียมไปก่อนที่มันจะออกงามอย่างนั้น

27 แต่เราได้รู้จักการที่เจ้านั่งลง

กับการออกไปและเข้ามาของเจ้า และการเกรี้ยวกราดของเจ้าต่อเรา

28 เพราะเจ้าได้เกรี้ยวกราดต่อเรา และความจงหองของเจ้าได้มาเข้าหูของเรา ฉะนั้นเราจะเอาขอของเราเกี่ยวจุมเจ้า และบังเหียนของเราใส่ริมฝีปากเจ้า และเราจะหันเจ้ากลับไปตามทางซึ่งเจ้ามานั้น

29 และนี่จะเป็นหมายสำคัญแก่เจ้า คือปีนี้เจ้าจะกินสิ่งที่งอกขึ้นเอง และในปีที่สองสิ่งที่ผลิจากเดิม แล้วในปีที่สาม จังหวานและเกี่ยว และปลูกสวนองุ่นและกินผลของม้น

30 ส่วนที่ รอดและเหลือแห่งวงศวานของยูดาห์จะหยั่งรากลงไป และเกิดผลขึ้นบน

31 เพราะว่าส่วนคนที่เหลือจะออกไปจากเยรูซาเล็ม และส่วนที่รอดมาจะออกมาจากภูเขาศิโยน ความกระตือรือร้นของพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะกระทำการนี้'

32 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงตรัสเกี่ยวกับกษัตริย์แห่งอัสซีเรียดังนี้ว่า "ท่านจะไม่เข้าในนครนี้ หรือยิงลูกธนูไปที่นั่น หรือถือโล่เข้ามาข้างหน้านคร หรือสร้างเชิงเทินสู้มน

33 ท่านมาทางใด ท่านจะต้อง

(23) 2 พกษ 18:17 (24) อสย 19:6 (25) อสย 45:7; 10:5-6 (26) สดต 129:6

(27) สดต 239:1-3 (28) 2 พกษ 19:33, 36; โยบ 41:2 (29) อพย 3:12; 1 ซมอ 2:34

(30) 2 พกษ 19:4 (31) อสย 9:7 (32) อสย 8:7

กลับไปทางนั้น ท่านจะไม่เข้ามา
ในนครนี้ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้
แหละ

34 เพราะเราจะป้องกันนครนี้ไว้
เพื่อให้รอด เพื่อเห็นแก่เราเอง
และเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของ
เรา”

35 และอยู่มา ในคืนนั้นทูต
สวรรค์ของพระเยโฮวาห์ได้ออก
ไป และได้ประหารคนในค่าย
แห่งคนอัสซีเรียเสียหนึ่งแสน
แปดหมื่นห้าพันคน และเมื่อคน
ลุกขึ้นในเวลาเช้ามีตูดเกิด พวก
เหล่านั้นเป็นศพทั้งสิ้น

เซนาเคอริบกลับบ้าน

และถูกประหารชีวิต

36 แล้วเซนาเคอริบกษัตริย์
แห่งอัสซีเรียก็ได้ยกไป และ
กลับบ้านและอยู่ในนั้นะเวห์

37 และอยู่มา เมื่อท่านนมัสการ
ในนิเวศของพระนิสโรกพระของ
ท่าน อัครัมเมเลคและซาเรเซอร์
โอรสของท่านประหารท่านเสีย
ด้วยดาบ และหนีไปยังแผ่นดิน
อาร์มีเนีย และเอสาร์ฮัตโดนโอร
สของท่านขึ้นครอบครองแทน
ท่าน

เฮเซคียาห์ทรงประชวร

แล้วหายเป็นปกติ

(2 พศต 32:24)

20 ในวันเหล่านั้นเฮเซคิ-
ยาห์ทรงประชวรใกล้

จะสิ้นพระชนม์ และผู้พยากรณ์
อิสยาห์บุตรชายของามอสเข้า
มาเฝ้าพระองค์ และทูลพระองค์
ว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า
`จงจัดการบ้านการเมืองของเจ้า
ให้เรียบร้อย เจ้าจะต้องตาย
เจ้าจะไม่พิน”

2 แล้วเฮเซคียาห์ทรงหันพระ
พักตร์เข้าข้างฝา และอธิษฐาน
ต่อพระเยโฮวาห์ว่า

3 “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระ
องค์ขอวิงวอนต่อพระองค์ ขอ
ทรงระลึกว่า ข้าพระองค์ดำเนิน
อยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์
ด้วยความจริงและด้วยใจที่เพียบ
พร้อม และได้กระทำสิ่งที่ประ-
เสริฐในสายพระเนตรของพระ
องค์มาอย่างไร” และเฮเซคียาห์
ทรงกันแสงอย่างปวดร้าว

4 และอยู่ มาก่อนที่อิสยาห์จะ
ออกไปถึงลาน พระวจนะของ
พระเยโฮวาห์มาถึงท่านว่า

5 “จงกลับไปบอกเฮเซคียาห์เจ้า
นายแห่งประชาชนของเราว่า
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของดาวิด
บรรพบุรุษของเจ้า ตรัสดังนี้ว่า
`เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้า
แล้ว เราได้เห็นน้ำตาของ
เจ้าแล้ว ดูกิจิต เราจะรักษาเจ้า
ในวันที่สามเจ้าจะขึ้นไปยังพระ
นิเวศของพระเยโฮวาห์

6 และเราจะเพิ่มชีวิตของเจ้าอีก

(34) 1 พกษ 11:12; 2 พกษ 20:6 (35) อพย 12:29; อสย 37:36 (36) ปฐก 10:11
(37) 2 พกษ 17:31; 19:7 (1) 2 พกษ 18:13; 2 พศต 32:24; อสย 38:1-22
(2) 2 พกษ 18:3-6 (5) 1 ซมอ 9:16; 10:1; 2 พกษ 19:20 (6) 2 พกษ 19:34

ลืบท้าปี เราจะช่วยเจ้าและเมืองนี้พ้นจากมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และจะป้องกันเมืองนี้ไว้ เพื่อเห็นแก่เราเอง และเพื่อเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา”

7 และอิสยาห์บอกว่า “เอาขนมมะเดื่อมาอันหนึ่ง” เขาก็เอามาวางไว้บนพระยอตันนั้น พระองค์จึงทรงหายเป็นปกติ

8 และเฮเซคียาห์ตรัสกับอิสยาห์ว่า “อะไรจะเป็นหมายสำคัญว่าพระเยโฮวาห์จะทรงรักษาข้าพเจ้า และว่าข้าพเจ้าจะได้ขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ในวันที่สาม”

9 และอิสยาห์ทูลว่า “ต่อไปนี้เป็นหมายสำคัญสำหรับพระองค์จากพระเยโฮวาห์ ที่พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงตรัสไว้ คือว่า จะให้เงาศิบหน้าไปสิบชั้น หรือย่นกลับมาสิบชั้น”

10 เฮเซคียาห์ตรัสตอบว่า “เป็นการง่ายที่เงาจะยาวออกไปอีกสิบชั้น แต่ให้เงาย่นกลับมาสิบชั้นต่างหาก”

11 และอิสยาห์ผู้พยากรณ์ก็ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงนำเงาย่นกลับมาสิบชั้น ซึ่งเงานั้นได้เลยไปในนาฬิกาแดดของอาหัทส

เฮเซคียาห์สำแดงคลังทรัพย์ทั้งหมดของพระองค์ให้คนจากบาบิโลนเห็น

(2 พศต 32:27-31)

12 คราวนั้น เบโรตักบาลาดัน โอรสของบาลาดันกษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงส่งราชสารและเครื่องบรรณาการมายังเฮเซคียาห์ เพราะพระองค์ทรงได้ยินว่า เฮเซคียาห์ทรงประชวร

13 และเฮเซคียาห์ได้ทรงต้อนรับเขา และพระองค์ทรงพาเขามชคลังทรัพย์ทั้งหมดของพระองค์ ให้ชมเงิน ทองคำ และเครื่องเทศ และน้ำมันประเสริฐ และคลังพระแสงของพระองค์ทุกอย่างซึ่งมีในท้องพระคลัง ไม่มีสิ่งใดที่ในพระราชวังหรือในราชอาณาจักรของพระองค์ทั้งสิ้นซึ่งเฮเซคียาห์มิได้สำแดงแก่เขา

14 แล้วอิสยาห์ผู้พยากรณ์ก็เข้าเฝ้ากษัตริย์เฮเซคียาห์ และทูลพระองค์ว่า “คนเหล่านี้ทูลอะไรบ้าง และเขามาเฝ้าพระองค์แต่ไหน” และเฮเซคียาห์ตรัสว่า “เขาได้มาจากเมืองไกล จากบาบิโลน”

15 ท่านทูลว่า “เขาเห็นอะไรในพระราชวังของพระองค์บ้าง” และเฮเซคียาห์ตรัสตอบว่า “เขาเห็นทุกอย่างในวังของเรา ไม่มี

(7) อสย 38:21 (8) วนฉ 6:17; อสย 7:11, 14; 38:22 (9) กตว 23:19; อสย 23:7-8

(11) ยชว 10:12-14; อสย 38:8-9 (12) 2 พกษ 8:8-9

(13) 2 พกษ 16:9 (15) 2 พกษ 20:13

สิ่งใดในพระคลังของเราซึ่งเรามี
ได้สำแดงแก่เขา”

16 แล้วอิสยาห์ทูลเฮเซคียาห์ว่า
”ขอทรงฟังพระวจนะของพระ
เยโฮวาห์

17 ดูเถิด วันเวลากำลังย่าง
เข้ามาเมื่อสรรพสิ่งทั้งสิ้นในวัง
ของเจ้า และสิ่งซึ่งบรรพบุรุษ
ของเจ้าได้สะสมจนถึงทุกวันนี้
จะต้องถูกเอาไปยังบาบิโลน ไม่
มีสิ่งใดเหลือเลย พระเยโฮวาห์
ตรัสดังนี้แหละ

18 และลูกบางคนซึ่งถือกำเนิด
จากเจ้า ผู้ซึ่งเกิดมาแก่เจ้า จะ
ถูกนำเอาไป และเขาจะเป็นชนที่
ในวังของกษัตริย์แห่งบาบิโลน”

19 แล้วเฮเซคียาห์ตรัสกับอิส-
ยาห์ว่า ”พระวจนะของพระเย-
โฮวาห์ซึ่งท่านกล่าวนั้นก็ดีอยู่”
เพราะพระองค์ดำริว่า ”ก็ดีแล้ว
มิใช่หรือ ในเมื่อมีความอยู่เย็น
เป็นสุขและความจริงในวันเวลา
ของเรา”

**เฮเซคียาห์
สิ้นพระชนม์**

(2 พศต 32:32-33)

20 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของ
เฮเซคียาห์ และยุทธพลั้งทั้งสิ้น
ของพระองค์ และที่พระองค์
ทรงสร้างสรรและวางระบายนำ
นำมาเข้ามาในกรุงอย่างไร มิได้
บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดาร

แห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ
21 และเฮเซคียาห์ทรงลวงลับ
ไปอยู่ กับบรรพบุรุษของพระ
องค์ และมนัสเสห์โอรสของพระ
องค์ขึ้นครอบครองแทนพระ
องค์

**มนัสเสห์ได้ครอบครอง
เหนือยูดาห์**

(2 พศต 33:1-9)

21 มนัสเสห์มีพระชนมายุ
สิบสองพรรษาเมื่อพระ
องค์เริ่มครอบครอง และพระ
องค์ทรงครอบครองในกรุงเยรู-
ซาเล็มห้าสิบห้าปี พระมารดา
ของพระองค์มีพระนามว่าเฮฟ-
ซีบาห์

2 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่
ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระ
เยโฮวาห์ ตามการกระทำอันน่า
สะอิดสะเอียนของประชาชาติ
ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ออกไป
ให้พ้นหน้าประชาชนอิสรา-
เอล

3 เพราะพระองค์ทรงสร้างปูช-
นีย์สถานสูง ซึ่งเฮเซคียาห์พระ
ราชบิดาของพระองค์ทรงทำลาย
เสียนั้นขึ้นใหม่ และพระองค์
ทรงสร้างแท่นบูชาสำหรับพระ
บาอัล และทรงสร้างเสารูปเคา-
รพ ดังที่อาหับกษัตริย์แห่งอิส-
ราเอลทรงกระทำ และทรง
นมัสการบริวารทั้งสิ้นของฟ้า

(17) 2 พกษ 24:13; 25:13-15; 2 พศต 36:10 (18) 2 พกษ 24:12; 2 พศต 33:11
(19) 1 ซมอ 3:18; โยบ 1:21; สดต 39:9 (20) 2 พกษ 18:17; 2 พศต 32:3
(21) 2 พกษ 16:20 (1) 2 พศต 33:1-9 (2) 2 พกษ 16:3 (3) พบทญ 4:19; 17:2-5

สวรรคต์ และปรนนิบัติพระเหล่านั้น

4 และพระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า "เราจะบรรจุนามของเราไว้ในเยรูซาเล็ม"

5 และพระองค์ได้สร้างแท่นบูชาสำหรับบรรดาบรวิหารแห่งฟ้าสวรรค์ในลานทั้งสองของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์

6 และพระองค์ได้ทรงถวายโอรสของพระองค์ให้ลุยไฟ ถือถุกษยาม การใช้เวทมนตร์ ทรงเจ้าเข้าผี และพ่อมดหมอผี พระองค์ทรงกระทำความชั่วร้ายเป็นอันมากในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการยั่วให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธ

7 ส่วนรูปเคารพสลักจากเสารูปเคารพที่ พระองค์ ทรงสร้างนั้น พระองค์ทรงตั้งไว้ในพระนิเวศคือพระนิเวศที่พระเยโฮวาห์ตรัสกับดาวิดและซาโลมอน โอรสของพระองค์ว่า "ในนิเวศนี้ และในเยรูซาเล็ม ซึ่งเราได้เลือกออกจากตระกูลทั้งสิ้นของอิสราเอล เราจะบรรจุนามของเราไว้เป็นนิตย์"

8 เราจะไม่เป็นเหตุให้เท้าของอิสราเอลพเนจรออกไปจากแผ่นดินซึ่งเราได้ให้กับบรรพ-

บุรุษของเขาอีก ถ้าเขาเพียงแต่ระมัดระวังที่จะกระทำตามทุกอย่างซึ่งเราได้บัญชาเขา และตามราชบัญญัติทั้งสิ้นซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของเราบัญญัติ" 9 แต่เขามิได้ฟัง และมนัสเสห์ได้ชักจูงเขาให้กระทำชั่วมากยิ่งขึ้นไปกว่าบรรดาประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงทำลายเสียต่อหน้าประชาชนอิสราเอลได้เคยกระทำแล้วเสียอีก

พระเจ้าทรงเตือน เรื่องความชั่วร้าย ของมนัสเสห์

10 และพระเยโฮวาห์ตรัสโดยเหล่าผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์ว่า

11 "เพราะมนัสเสห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้กระทำการอันน่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ และได้ประพฤติชั่วร้ายยิ่งกว่าสิ่งทั้งปวงที่คนอาโมไรต์ได้กระทำ ผู้ซึ่งอยู่มาก่อนพระองค์ และได้ทรงกระทำให้ยูดาห์ทำบาปด้วยรูปเคารพทั้งหลายของพระองค์อีกด้วย

12 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า "ดูเถิด เรากำลังนำเหตุร้ายมาถึงเยรูซาเล็มและยูดาห์ อย่างที่ผู้ใดซึ่งได้ยินแล้วหูทั้งสองของเขาจะเข้าไป

13 และเราจะเอาเชือกอย่างที่ว่า

(4) 2 ซมอ 7:13; 1 พกษ 8:29; 9:3 (5) 1 พกษ 6:36; 7:12 (6) สดต 18:21; 19:29

(7) 2 ซมอ 7:13 (8) 2 ซมอ 7:10 (9) สกษ 29:12 (10) 2 พกษ 17:13

(11) ปฐก 15:16; 1 พกษ 21:26 (12) 1 ซมอ 3:11; ยรม 19:3 (13) 2 พกษ 22:16

วัดกรุงสะมาเรียซึ่งเหนือกรุงเยรูซาเล็ม และใช้ลูกดิ่งอย่างที่วัดราชวงศ์อาหับ และเราจะล้างเยรูซาเล็มอย่างเขาล้างขาม ล้างและพลิกคว่ำ

14 และเราจะทอดทิ้งมรดกส่วนที่เหลือของเรา และมอบเขาไว้ในมือศัตรูของเขา และเขาทั้งหลายจะเป็นเหยื่อ และเป็นของริบของศัตรูทั้งสิ้นของเขา

15 เพราะเขาได้กระทำการที่ชั่วร้ายในสายตาของเรา และได้ยั่วให้เราโกรธ ตั้งแต่วันที่บรรพบุรุษของเขาออกจากอียิปต์ กระทั่งถึงทุกวันนี้”

มนัสเสห์

ผู้กระทำให้โลหิตตก

สิ้นพระชนม์

(2 พศต 33:18-20)

16 ยิ่งกว่านั้นมนัสเสห์ได้ทรงกระทำโลหิตที่ไร้ความผิดตกเป็นอันมาก จนเต็มเยรูซาเล็มจากปลายข้างหนึ่งถึงปลายอีกข้างหนึ่ง นอกเหนือจากบาปที่พระองค์ทรงกระทำให้ยูดาห์ทำด้วย โดยประพฤติสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮสวาห์

17 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของมนัสเสห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และบาปซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึก

ไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ 18 และมนัสเสห์ทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้ในพระอุทยานริมพระราชวังของพระองค์ในส่วนของอุสซา และอาโมนโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครอบครองแทนพระองค์

อาโมนได้ครอบครอง

เหนือยูดาห์

(2 พศต 33:20-23)

19 อาโมนมีพระชนมายุสี่สิบสองพรรษาเมื่อพระองค์เริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสองปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่าเมซุลเลเมทบุตรสาวของฮารูสชาวโยทบาท

20 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮสวาห์ อย่างมนัสเสห์บิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำ

21 พระองค์ทรงดำเนินในทางทั้งสิ้นซึ่งบิดาของพระองค์ทรงดำเนิน และปรนนิบัติรูปเคารพซึ่งบิดาของพระองค์ทรงปรนนิบัติ และนมัสการรูปเหล่านั้น

22 พระองค์ทรงทอดทิ้งพระเยโฮสวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพระองค์ และมีได้ทรงดำเนินในมรรคาของพระเยโฮสวาห์

(14) ยรม 6:9 (16) 2 พกษ 24:4 (17) 2 พศต 33:11-19-20

(18) 2 พศต 33:20 (19) 2 พศต 33:21-23

(20) 2 พกษ 21:2-6 (22) วนฉ 2:12-13; 1 พกษ 11:33

อาโมนสิ้นพระชนม์
โยสิยาห์ได้ครอบครอง
แทนพระองค์

(2 พศต 33:24-25)

23 และข้าราชการของอาโมนได้
ร่วมกันคิดกบฏต่อพระองค์
และประหารกษัตริย์ในพระ
ราชวังของพระองค์เสีย

24 แต่ประชาชนแห่งแผ่นดินได้
ประหารทุกคนที่ร่วมกันคิดกบฏ
ต่อกษัตริย์อาโมน และประชา
ชนแห่งแผ่นดินได้ตั้งโยสิยาห์
โอรสของพระองค์ให้ เป็น
กษัตริย์แทนพระองค์

25 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของ
อาโมนซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิ
ได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาว-
ดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์
หรือ

26 และเขาฝังไว้ในอุโมงค์ของ
พระองค์ในสวนของอัสซา และ
โยสิยาห์โอรสของพระองค์ได้
ครอบครองแทนพระองค์

โยสิยาห์ได้ครอบครอง
เหนือยูดาห์

(2 พศต 34:1)

22 โยสิยาห์มีพระชนมายุ
แปดพรรษาเมื่อเริ่ม
ครอบครอง และพระองค์ทรง
ครอบครองในกรุงเยรูซาเล็ม
สามสิบเอ็ดปี พระมารดาของ
พระองค์มีพระนามว่า เยดีดาห์

บุตรสาวของอาดาياهوชาวโบส-
คาท

2 และพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่ง
ที่ถูกต้องในสายพระเนตรของ
พระเยโฮวาห์ และทรงดำเนินใน
มรรคาทั้งสิ้นของดาวิดบรรพ-
บุรุษของพระองค์ และมีได้ทรง
หันไปทางขวามือหรือซ้ายมือ

การซ่อมแซมพระวิหาร

(2 พศต 34:8-13)

3 และอยู่มาในปีที่สิบแปดแห่ง
รัชกาลกษัตริย์โยสิยาห์ กษัตริย์
ทรงใช้ซาฟานบุตรชายอาซาลี-
ياهو บุตรชายเมซูลลามราชเลขา
ไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
รับสั่งว่า

4 "จงขึ้นไปหาฮิลคียาห์มหาปุ-
โรหิต เพื่อให้ท่านรวมเงินซึ่งเขา
นำเข้ามาในพระนิเวศของพระ
เยโฮวาห์ ซึ่งผู้รักษาธรณีประตู
ได้เก็บจากประชาชน

5 และให้มอบไว้ในมือของคน
งานผู้ดูแลพระนิเวศของพระเย-
โฮวาห์ และให้เขาจ่ายแก่คนงาน
ผู้ที่อยู่ ณ พระนิเวศของพระเย-
โฮวาห์ ที่ทำการซ่อมแซมพระ
นิเวศอยู่

6 คือให้แก่ช่างไม้ และช่าง
ก่อสร้าง และช่างปูน ทั้งสำ-
หรับซื้อตัวไม้และหินสกัดเพื่อ
ซ่อมแซมพระนิเวศ"

7 แต่ไม่ได้ขอบัญชีจากเขาเรื่อง

(23) 2 พกษ 12:20; 14:19; 1 พศต 3:14; 2 พศต 33:24-25 (24) 2 พกษ 14:5

(1) ยชว 15:39; 1 พกษ 13:2; 2 พศต 34:1 (2) ยชว 1:7; พบทู 5:32

(3) 2 พศต 34:8 (4) 2 พกษ 12:4, 9-10 (5) 2 พกษ 12:11-14 (7) 2 พกษ 12:15

เงินที่จ่ายใส่มือของเขา เพราะ
เขากะทำได้ด้วยความสัตย์ซื่อ

**พวกเขาได้พบ
พระราชบัญญัติ
ของโมเสส**

(2 พศต 34:14-15)

8 และฮิลคียาห์มหาปุโรหิตพูด
กับซาฟานราชเลขาว่า "ข้าพเจ้า
ได้พบหนังสือพระราชบัญญัติ
ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์"
และฮิลคียาห์ได้มอบหนังสือนั้น
ให้ซาฟานและท่านก็อ่าน

9 และซาฟานราชเลขาได้เข้าเฝ้า
กษัตริย์ และทูลรายงานต่อ
กษัตริย์อีกว่า "ผู้รับใช้ของพระ
องค์ได้เทเงินที่พบในพระนิเวศ
ออก และได้มอบไว้ในมือของ
คนงานผู้ดูแลพระนิเวศของพระ
เยโฮวาห์"

10 แล้วซาฟานราชเลขาได้ทูล
กษัตริย์ว่า "ฮิลคียาห์ปุโรหิตได้
มอบหนังสือแก่ข้าพระองค์ม้วน
หนึ่ง" และซาฟานก็อ่านถวาย
กษัตริย์

11 และอยู่มาเมื่อกษัตริย์ได้ฟัง
ถ้อยคำของหนังสือแห่งพระราช
บัญญัติ พระองค์ทรงนึกถวิล
พระองค์

12 และกษัตริย์ทรงบัญชาฮิลคิ-
ยาห์ปุโรหิต และอาหิเศบับตร
ชายซาฟาน และอัคโบร์บุตรชาย
มีคายาห์ และซาฟานราชเลขา

และอาสาياهو ผู้รับใช้ของ
กษัตริย์ รับสั่งว่า

13 "จงไปทูลถามพระเยโฮวาห์
ให้เรา ให้ประชาชนและให้ยู-
ดาห์ทั้งหมดเกี่ยวกับถ้อยคำใน
หนังสือนี้ได้พบ เพราะว่า พระ
พิโรธของพระเยโฮวาห์ซึ่งพลุ่ง
ขึ้นต่อเราทั้งหลายนั้นใหญ่หลวง
นัก เพราะว่าบรรพบุรุษของเรา
มิได้เชื่อฟังถ้อยคำของหนังสือนี้
กระทำทุกสิ่งซึ่งเขียนไว้เกี่ยวกับ
เราทั้งหลาย"

14 ฮิลคียาห์ปุโรหิต และอาหิ-
คัม และอัคโบร์ และซาฟานและ
อาสาياهو ได้ไปหาสุลดาท်หญิง
ผู้พยากรณ์ ภรรยาของซัลลูม
บุตรชายของทิกวาท်บุตรชาย
ฮารฮัสผู้ดูแลตุ้เสื้อ (เวลานั้น
นางอยู่ในเยรูซาเล็มแขวงสอง)
และเขาทั้งหลายได้สนทนากับ
นาง

**คำพยากรณ์
ของนางสุลดาท်**

(2 พศต 34:22-28)

15 และนางตอบพวกเขาว่า
"พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิส-
ราเอลตรัสตั้งนี้ว่า `จงบอกชาย
คนที่ใช้พวกเจ้ามาหาเรานี้ว่า

16 "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดู
เถิด เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือ
สถานที่นี้ และเหนือชาวเมืองนี้
ตามบรรดาถ้อยคำในหนังสือซึ่ง

(8) พบญ 31:24-26; 2 พศต 34:14 (12) 2 พกษ 25:22; 2 พศต 34:20; ยรม 26:24

(13) พบญ 29:23-28; 31:17-18 (14) 2 พศต 34:22

(16) พบญ 29:27; ดนล 9:11-14

กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้อ่านนั้น
 17 เพราะเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้ง
 เรา และได้เผาเครื่องหอมถวาย
 พระอื่น เพื่อเขาจะได้กระทำให้
 เราโกรธด้วยผลงานทั้งสิ้นแห่ง
 มือของเขา เพราะฉะนั้นความ
 พิโรธของเราจึงจะพลุ่งขึ้นต่อ
 สถานที่นี้ และจะดับเสียไม่ได้”
 18 แต่ฝ่ายกษัตริย์แห่งยูดาห์ผู้
 ได้ส่งเจ้ามาถามพระเยโฮวาห์
 นั้น เจ้าจึงไปบอกเขาว่า “พระ
 เยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล
 ตรัสตั้งนี้ว่า เกี่ยวกับเรื่องถ้อย
 คำที่เจ้าได้ยิน
 19 เพราะจิตใจของเจ้าอ่อนโยน
 และเจ้าได้ถ่อมตัวลงต่อพระ
 พักตร์พระเยโฮวาห์ เมื่อเจ้า
 ได้ยินเรากล่าวต่อต้านสถานที่นี้
 และต่อต้านชาวเมืองนี้ว่าเขาจะ
 ต้องกลายเป็นที่รกร้างและที่ถูก
 สाप และเจ้าได้ฉีกเสื้อและร้อง
 ให้ต่อหน้าเรา เราก็ได้ยินเจ้า
 แล้วด้วย พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้
 แหละ
 20 เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะ
 รวบเจ้าไปไว้กับบรรพบุรุษของ
 เจ้า และเจ้าจะถูกรวบไปยังอุ-
 โมงค์ของเจ้าอย่างสันติ และ
 ตาของเจ้าจะไม่เห็นเหตุร้ายทั้ง
 สิ้นซึ่งเราจะนำมาเหนือที่นี้”
 และเขาทั้งหลายก็ได้นำถ้อยคำ
 เหล่านั้นมาทูลกษัตริย์อีก

การอ่านพระราชบัญญัติ ให้ประชาชนฟัง

(2 พศต 34:29-30)

23 แล้วกษัตริย์ทรงใช้และ
 บรรดาผู้ใหญ่ของยูดาห์
 และเยรูซาเล็มได้ มาชุมนุมกับ
 พระองค์

2 และกษัตริย์เสด็จขึ้นไปยังพระ
 นิเวศของพระเยโฮวาห์ และคน
 ยูดาห์ทั้งสิ้น และบรรดาชาวกรุง
 เยรูซาเล็มพร้อมกับพระองค์
 และปุโรหิต และผู้พยากรณ์
 และประชาชนทั้งปวงทั้งเล็กและ
 ใหญ่ และพระองค์ทรงอ่าน
 ถ้อยคำทั้งหมดในหนังสือพันธ-
 สัญญา ซึ่งได้พบในพระนิเวศ
 ของพระเยโฮวาห์ให้เขาฟัง

3 และกษัตริย์ทรงประทับยืนข้าง
 เส้า และทรงกระทำพันธสัญญา
 ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ว่า
 จะดำเนินตามพระเยโฮวาห์ และ
 รักษาพระบัญญัติ พระโอวาท
 และกฎเกณฑ์ของพระองค์ด้วย
 สุดพระจิตสุดพระทัยของพระ
 องค์ จะปฏิบัติตามถ้อยคำของ
 พันธสัญญานี้ ซึ่งเขียนไว้ใน
 หนังสือนี้ และประชาชนทั้งปวง
 ก็เข้าส่วนในพันธสัญญานี้

โยสิยาห์นำคนอิสราเอล ในการปฏิรูปใหม่

(2 พศต 34:33)

4 และกษัตริย์ทรงบัญชาฮิลคี-

(17) พบญ 29:25-27 (18) 2 พศต 34:26 (19) อพย 10:3; ลนต 26:31-32

(20) สดต 37:37; อสย 57:1-2 (1) 1 ซมอ 19:11; 2 พศต 34:29-30

(2) พบญ 31:10-13; 2 พกษ 22:8 (3) 2 พกษ 11:14, 17 (4) 2 พกษ 21:3-7; 25:18

ยาห์มหาปุโรหิต และพวกปุโรหิตรอง และผู้รักษาธรณีประตุนำเครื่องใช้ทั้งสิ้นที่สร้างขึ้นสำหรับพระบาศัล สำหรับเสารูปเคารพ และสำหรับบรรดาบริวารของฟ้าสวรรค์ออกมาจากพระวิหารของพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเผาเสียที่ภายนอกกรุงเยรูซาเล็มในทุ่งนาแห่งซิดโรน และขนมูลเถาของมันไปยังเบธเอล

5 และพระองค์ทรงกำจัดปฏิมากรปุโรหิต ผู้ซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ได้สถาปนา ให้เผาเครื่องหอมในปูชนียสถานสูงที่หัวเมืองแห่งยูดาห์ และรอบๆ กรุงเยรูซาเล็ม ทั้งคนเหล่านั้นที่เผาเครื่องหอมถวายพระบาศัล ถวายดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และหมู่ดาวประจำราศี และบริวารทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์

6 และพระองค์ทรงนำเสารูปเคารพออกมาจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ภายนอกเยรูซาเล็มถึงลำธารซิดโรน และเผาเสียที่ลำธารซิดโรน และทรงทุบให้เป็นผงคลี และเหวียงผงคลีนั้นลงบนหลุมศพของคนสามัญ

7 และพระองค์ทรงทำลายเรือนกะเทย ซึ่งอยู่ข้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์เสีย เป็นที่ที่ผู้หญิงทอม่านสำหรับเสารูปเคารพ

8 และพระองค์ทรงให้ปุโรหิตทั้งหมดออกจากหัวเมืองยูดาห์และทรงกระทำให้ปูชนียสถานสูงเสีย ความศักดิ์สิทธิ์คือที่ที่ปุโรหิตได้เผาเครื่องหอม ตั้งแต่เมืองเกบาถึงเบเออร์เซบา และพระองค์ทรงทำลายปูชนียสถานสูงของประตูเมือง ซึ่งอยู่ตรงทางเข้าประตูโยชวา ผู้ว่าราชการเมือง ซึ่งอยู่ทางซ้ายมือที่ประตูเมือง

9 ถึงอย่างไรก็ดีปุโรหิตแห่งปูชนียสถานสูงมิได้ขึ้นไปยังแท่นบูชาแห่งพระเยโฮวาห์ในกรุงเยรูซาเล็ม แต่เขาทั้งหลายกินขนมปังไร้เชื้อท่ามกลางพวกพี่น้องของเขาเอง

10 และทรงกระทำให้โทเฟทเสียความศักดิ์สิทธิ์ คือที่ที่หีบเขابูตรแห่งอินโนม เพื่อจะไม่มีผู้ใดถวายบุตรชายหญิงของตนให้ลุยไฟต่อพระโมเสค

11 และพระองค์ทรงกำจัดม้าซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ถวายแก่ดวงอาทิตย์ ที่ตรงทางเข้าพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ซ่างห้องนาอันเมเลคข้าราชการสำนัก ซึ่งอยู่ในบริเวณ และพระองค์ทรงเผาธรรบของดวงอาทิตย์เสียด้วยไฟ

12 และแท่นบนหลังคาห้องชั้นบนของอาหัส ซึ่งบรรดากษัตริย์

(5) 2 พกษ 21:3 (6) อพย 32:20; 2 พกษ 21:7 (7) อพย 35:25-26; 38:8

(8) ยชว 21:17; 1 พกษ 15:22 (9) 1 ซมอ 2:36; อสค 44:10 (10) ลนต 18:21

(12) 2 พกษ 21:5; 2 พศด 33:5; ยรม 19:13; ศพย 1:5

ของยูดาห์ได้สร้างไว้ และแท่นบูชาซึ่งมนัสเสห์ได้สร้างไว้ในลานทั้งสองของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ กษัตริย์ทรงตั้งลงมาให้หักเสียที่นั่น และทรงเหวี่ยงผงคลีของมันลงไปในลำธารขิดโรน

13 และกษัตริย์ทรงกระทำให้ปุชเนียสถานสูงซึ่งอยู่หน้ากรุงเยรูซาเล็มเสียความศักดิ์สิทธิ์ซึ่งอยู่ทางมือขวาของภูเขาพินาศซึ่งซาโลมอนกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้สร้างสำหรับพระอิชโธเรทลิ่งนำสะอิดสะเอียนของคนไซดอน และสำหรับพระเคโมซลิ่งนำสะอิดสะเอียนของคนโมอับ และสำหรับพระมิลโคมลิ่งนำสะอิดสะเอียนของคนอัมโมน

14 และพระองค์ทรงทุบเสาศักดิ์สิทธิ์เป็นชิ้นๆ และตัดเหล่าเสารูปเคารพลงเสีย และเอากระดูกมนุษย์ถมที่นั่น

15 ยิ่งกว่านั้นอีก แท่นบูชาที่เบธเอล ปุชเนียสถานสูงซึ่งเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทได้ตั้งไว้ ผู้ซึ่งกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย พระองค์ทรงรื้อแท่นบูชาที่ปุชเนียสถานสูงนั้นลงและทรงเผาปุชเนียสถานสูงนั้น บดให้เป็นผงคลีและพระองค์ทรงเผาเสารูปเคารพเสียด้วย

16 และเมื่อโยสิยาห์ทรงเห็นพระ

พักตร์ พระองค์ทอดพระเนตรอุโมงค์ฝังศพอยู่บนภูเขา และพระองค์ทรงใช้ให้ไปเอากระดูกออกมาเสียจากอุโมงค์ และเผาเสียบนแท่นบูชา และทรงกระทำให้เสียความศักดิ์สิทธิ์ ตามพระวามะของพระเยโฮวาห์ซึ่งคนแห่งพระเจ้าได้ป่าวร้องไว้ ผู้ซึ่งป่าวร้องถึงสิ่งเหล่านี้

17 แล้วพระองค์ตรัสว่า "อนุสาวรีย์ที่เรามองเห็นข้างโน้นคืออะไร" คนเมืองนั้นก็ทูลพระองค์ว่า "เป็นอุโมงค์ฝังศพของคนแห่งพระเจ้าผู้มาจากยูดาห์ และได้ป่าวร้องถึงสิ่งเหล่านี้ ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำต่อแท่นบูชาที่เบธเอล"

18 และพระองค์ตรัสว่า "ให้เขาอยู่ที่นั่นแหละ อย่าให้ผู้ใดย้ายกระดูกของเขา" เขาทั้งหลายจึงทิ้งกระดูกของเขาไว้อย่างนั้น พร้อมกับกระดูกของผู้พยากรณ์ผู้ออกมาจากสะมาเรีย

19 โยสิยาห์ทรงกำจัดนิเวศทั้งสิ้นของปุชเนียสถานสูงที่อยู่ในหัวเมืองสะมาเรีย ซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ทรงสร้างไว้กระทำให้พระเยโฮวาห์ทรงกริ้ว พระองค์ทรงกระทำต่อที่เหล่านี้ตามทุกอย่างที่พระองค์ทรงกระทำที่เบธเอล

20 และพระองค์ทรงประหาร

(13) 1 พกษ 11:5-7 (14) อพย 23:24; พญ 7:5-25 (15) 1 พกษ 12:28-33

(16) 1 พกษ 13:2 (17) 1 พกษ 13:1, 30-31 (18) 1 พกษ 13:11, 31

(19) 2 พศด 34:6-7 (20) อพย 22:20; 1 พกษ 13:2; 18:40

ปุโรหิตทั้งปวงแห่งปุชเนียสถานสูงซึ่งอยู่ที่นั่นเสียบนแท่นบูชาและเผากระดูกคนเสียบนนั้นแล้วพระองค์ก็เสด็จกลับกรุงเยรูซาเล็ม

การถือเทศกาลปัสกา

(2 พศต 35:1-19)

21 และกษัตริย์ทรงบัญชาประชาชนทั้งปวงว่า “จงถือเทศกาลปัสกาถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ดังที่เขียนไว้ในหนังสือพันธสัญญา”

22 เพราะว่าเทศกาลปัสกาอย่างนี้มีได้ถือกันมาตั้งแต่สมัยผู้วินิจฉัยผู้ที่ครอบครองอิสราเอลหรือระหว่างสมัยบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอลหรือกษัตริย์แห่งยูดาห์

23 แต่ในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลกษัตริย์โยสิยาห์ได้ถือเทศกาลปัสกาถวายแด่พระเยโฮวาห์ในกรุงเยรูซาเล็ม

24 ยิ่งกว่านั้นอีกโยสิยาห์ได้กำจัดคนทรง และแม่มด และเทพาราม และรูปเคารพ และบรรดาสิ่งนำสะอิดสะเอียนซึ่งเห็นกันอยู่ในแผ่นดินยูดาห์และในกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อพระองค์จะทรงสถาปนาถ้อยคำแห่งพระราชบัญญัติซึ่งเขียนอยู่ในหนังสือที่ฮิลคียาห์ปุโรหิตได้พบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

25 ก่อนพระองค์หามีกษัตริย์องค์ใดเหมือนพระองค์ไม่ ผู้ซึ่งหันหาพระเยโฮวาห์ด้วยสุดพระจิตสุดพระทัย และด้วยสิ้นสุดพระกำลัง ตามพระราชบัญญัติทั้งสิ้นของโมเสส หรือผู้ที่เกิดมาที่หลังพระองค์ ก็ไม่มีใครเหมือนพระองค์

26 ถึงกระนั้นพระเยโฮวาห์มิได้ทรงหันจากพระพิโรธอันแรงกล้าและยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระพิโรธของพระองค์ได้พลุ่งขึ้นต่อยูดาห์ ด้วยการกระทำทั้งสิ้นของมนัสเสห์อันเป็นเหตุให้พระองค์ทรงพระพิโรธ

27 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เราจะให้ยูดาห์ออกเสียจากสายตาของเราด้วย ดังที่เราได้กระทำให้อิสราเอลออกเสีย และเราจะเหวี่ยงเมืองนี้ซึ่งเราได้เลือกออกไปเสีย คือเยรูซาเล็ม กับนิเวศซึ่งเราได้บอกวา `นามของเราจะอยู่ที่นั่น”

กษัตริย์โยสิยาห์สิ้นพระชนม์

(2 พศต 35:20-27)

28 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยสิยาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ

29 ในสมัยของพระองค์ ฟาโรห์เนโคกษัตริย์ของอียิปต์เสด็จขึ้น

(21) อพย 12:3; ลนต 23:5 (22) 2 พศต 35:18-19 (24) ลนต 19:31; 20:27

(25) 2 พกษ 18:5 (26) 2 พกษ 21:11-12 (27) 1 พกษ 8:29; 9:3; 2 พกษ 17:18

(29) วนฉ 5:19; 2 พกษ 14:8; 2 พศต 35:20; ยรม 46:2

ไปยังกษัตริย์แห่งอัสซีเรียถึง
แม่น้ำยูเฟรติส กษัตริย์โยสิยาห์
เสด็จไปปะทะพระองค์ และเมื่อ
ฟาโรห์เนโคทรงเห็นพระองค์ก็
ประหารพระองค์เสียที่เมืองเม-
กิดโด

30 ข้าราชการของพระองค์ก็นำ
พระศพใส่รถรบไปจากเมืองเม-
กิดโด และนำมาฝังกรุงเยรูซา-
เล็ม และฝังไว้ในอุโมงค์ของ
พระองค์ และประชาชนแห่ง
แผ่นดินนั้นก็รับเยโฮอาหาสโอรส
โยสิยาห์เจิมท่านไว้ และตั้ง
ท่านให้เป็นกษัตริย์แทนราชบิดา
ของท่าน

**ฟาโรห์ปลด
กษัตริย์เยโฮอาหาส
ออกจากราชสมบัติ**

(2 พศต 36:1-2)

31 เยโฮอาหาสมีพระชนมายุยี่
สิบสามพรรษาเมื่อพระองค์ทรง
เริ่มครอบครอง และพระองค์
ทรงครอบครองในกรุงเยรูซา-
เล็มสามเดือน พระมารดาของ
พระองค์มีพระนามว่า ฮามูทาล
บุตรสาวของเยเรมีย์ชาวลิบนาห์
32 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่
ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระ
เยโฮวาห์ตามทุกสิ่งซึ่งบรรพ-
บุรุษของพระองค์ได้กระทำ

33 และฟาโรห์เนโคก็จับพระ
องค์ซึ่งไว้ที่ริบลาค์ในแผ่นดิน

ฮามัท เพื่อมิให้พระองค์ครอบ
ครองในเยรูซาเล็ม และกำหนด
บรรณาการจากแผ่นดินนั้นเป็น
เงินหนึ่งร้อยตะลันต์ และทอง
ค่าหนึ่งตะลันต์

**เยโฮยาคิมครอบครอง
เหนือยูดาห์**

(2 พศต 36:4-5)

34 และฟาโรห์เนโคทรงตั้งเอลี-
ยาคิมโอรสโยสิยาห์เป็นกษัตริย์
แทนโยสิยาห์บิดาของท่าน และ
เปลี่ยนชื่อของท่านเป็นเยโฮยา-
คิม แต่ได้พาเยโฮอาหาสไปเสีย
และท่านมาถึงอียิปต์และสิ้น
ชีวิตเสียที่นั่น

35 และเยโฮยาคิมก็มอบเงิน
และทองคำแก่ฟาโรห์ แต่พระ
องค์ทรงเก็บภาษีจากชาวแผ่นดิน
เพื่อมอบเงินตามบัญญัติของ
ฟาโรห์ พระองค์ทรงเร่งรัดเอา
เงินและทองคำของประชาชน
แห่งแผ่นดินนั้น จากทุกคนตาม
การประเมิน เพื่อมอบแก่ฟาโรห์
เนโค

36 เยโฮยาคิมมีพระชนมายุยี่สิบ
ห้าพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่ม
ครอบครอง และพระองค์ทรง
ครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสิบ
เอ็ดปี พระมารดาของพระองค์
มีพระนามว่า เศบูดาห์บุตรสาว
เปดาياهوชาวุมาห์

37 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่

(30) 2 พศต 35:24; 36:1-4 (31) 2 พกษ 24:18; 1 พศต 3:15; ยรม 22:11

(33) 2 พกษ 25:6; ยรม 52:27 (34) 2 พกษ 24:17; 2 พศต 36:4; ยรม 22:11-12

(35) 2 พกษ 23:33 (36) 2 พศต 36:5; ยรม 22:18-19; 26:1

ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระ
เยโฮวาห์ตามทุกสิ่งซึ่งบรรพ-
บุรุษของพระองค์ได้ทรงกระทำ

**เยโฮยาคิมรับใช้
เนบูคัดเนสซาร์**

(2 พศต 36:6-7)

24 ในรัชกาลของพระองค์
เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์
แห่งบาบิโลนยกขึ้นมา และเย-
โฮยาคิมเป็นคนใช้ของพระองค์
สามปี แล้วท่านก็กลับกบฏต่อ
พระองค์

2 และพระเยโฮวาห์ทรงใช้พวก
คนเคลเดีย และพวกคนซีเรีย
และพวกคนโมอับ และพวกคน
อัมโมนมาต่อสู้กับท่าน และทรง
ใช้เขาทั้งหลายไปต่อสู้ยูดาห์
เพื่อจะทำลายเสีย ตามพระวจ-
นะของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์
ตรัสโดยบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับ
ใช้ของพระองค์

3 แท้จริงเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นกับ
ยูดาห์ตามพระบัญชาของพระ
เยโฮวาห์เพื่อจะให้เขาออกไป
เสียจากสายพระเนตรของพระ
องค์ เพราะบรรดาบาปของ
มนัสเสห์ ตามทุกอย่างซึ่งพระ
องค์ได้ทรงกระทำ

4 และเพราะโลหิตที่ไร้ความผิด
ซึ่งท่านได้ทำให้หลั่งนั้นด้วย
เพราะท่านได้กระทำโลหิตไร้
ความผิดตกเต็มเยรูซาเล็ม และ

พระเยโฮวาห์ไม่ทรงอภัย
5 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของ
เยโฮยาคิม และบรรดาสิ่งซึ่ง
พระองค์ทรงกระทำ มิได้
บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดาร
แห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ
**เยโฮยาคิมสิ้นพระชนม์
รัชสมัยของเยโฮยาคิน**

(2 พศต 36:8-9)

6 เยโฮยาคิมจึงทรงล่องลับไป
อยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์
และเยโฮยาคินโอรสของพระ
องค์ขึ้นครอบครองแทนพระ
องค์

7 และกษัตริย์แห่งอียิปต์มิได้
ทรงยกออกมาจากแผ่นดินของ
พระองค์อีก เพราะกษัตริย์แห่ง
บาบิโลนได้ยึดแดนทั้งสิ้นซึ่งเป็น
ของกษัตริย์อียิปต์ตั้งแต่แม่น้ำ
อียิปต์ถึงแม่น้ำยูเฟรติส

8 เยโฮยาคินมีพระชนมายุสิบ
แปดพรรษาเมื่อพระองค์ทรง
เริ่มครอบครอง และพระองค์
ทรงครอบครองในกรุงเยรูซา-
เล็มสามเดือน พระมารดาของ
พระองค์มีพระนามว่า เนหุชทา
บุตรสาวของเอลนาอันชาวเยรู-
ซาเล็ม

9 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่
ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระ
เยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งซึ่งราชบิดา
ของพระองค์ทรงกระทำ

(1) พบญ 29:22-29; 2 พศต 36:6 (2) 2 พกษ 20:17; 21:12-14; 23:27; ยรม 25:9
(3) 2 พกษ 21:2, 11; 23:26 (4) 2 พกษ 21:16 (6) 2 พศต 36:6, 8; ยรม 22:18-19
(7) ยรม 37:57; 46:2 (8) 2 พศต 36:9

10 คราวนั้นข้าราชการของเนบู-คัตเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน ยกขึ้นมายังกรุงเยรูซาเล็มล้อมกรุงไว้

**เนบูคัตเนสซาร์ส่ง
ชาวเยรูซาเล็มหลายคน
ไปเป็นเชลย**

11 และเนบูคัตเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนเสด็จมาที่เมืองนั้น ขณะเมื่อข้าราชการของพระองค์ยังล้อมเมืองอยู่

12 และเยโฮยาคีนกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงมอบพระองค์แด่กษัตริย์แห่งบาบิโลน พระองค์เอง และพระมารดาของพระองค์ และข้าราชการของพระองค์ และเจ้านายของพระองค์ และข้าราชการสำนักของพระองค์ กษัตริย์แห่งบาบิโลนจับพระองค์เป็นนักโทษในปีที่แปดแห่งรัชกาลของพระองค์

13 ได้ขนเอาบรรดาทรัพย์สินในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรัพย์สินในสำนักพระราชวัง และตุ้ตบรรดาเครื่องใช้ทองคำเป็นชิ้นๆ ซึ่งซาโลมอนกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงสร้างไว้ในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ ตั้งที่พระเยโฮวาห์ตรัสไว้ก่อนแล้ว

14 พระองค์ทรงกวาดชาวเยรูซาเล็มไปหมด ทั้งเจ้านายทั้งปวง และทแกล้วทหารทั้งหมด

เป็นเชลยหนึ่งหมื่นคน มีช่างฝีมือและช่างเหล็กทั้งหมด ไม่มีผู้ใดเหลือนอกจากประชาชนที่จนที่สุดแห่งแผ่นดิน

15 และพระองค์นำเยโฮยาคีนไปยังบาบิโลน ทั้งพระชนนีบรรดาพระมเหสี ข้าราชการสำนักของพระองค์ และบุคคลชั้นหัวหน้าของแผ่นดิน พระองค์จับเป็นเชลยจากกรุงเยรูซาเล็มถึงบาบิโลน

16 และกษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงนำเชลยมายังบาบิโลน คือ ทแกล้วทหารทั้งหมดเจ็ดพันคน และช่างฝีมือและช่างเหล็กหนึ่งพัน ทุกคนแข็งแรง และเหมาะสำหรับการรบ

**เศเดคียาห์ครอบครอง
เหนือยูดาห์**

(2 พศต 36:10-18)

17 และกษัตริย์แห่งบาบิโลนตั้งมัถานิยาห์ปีตุลาของเยโฮยาคีนเป็นกษัตริย์แทนพระองค์ และเปลี่ยนพระนามว่าเศเดคียาห์

18 เศเดคียาห์มีพระชนมายุยี่สิบเอ็ดพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า ฮามูทาล บุตรสาวของเยเรมีย์ชาวลีบนาห์

(10) ดนล 1:1 (12) ยรม 22:24-30; 24:1 (13) 2 พกษ 20:17; อสย 39:6

(14) 1 ซมอ 13:19 (15) 2 พศต 36:10; อสธ 2:6 (16) ยรม 52:28

(17) 1 พศต 3:15; 2 พศต 36:4, 10 (18) 2 พกษ 23:31; 2 พศต 36:11

19 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งซึ่งเยโฮยา-คิมทรงกระทำ

เศเดคียาห์กับภูตอบาบิโลน

20 เพราะว่าโดยพระพิโรธของพระเยโฮวาห์นั้นเหตุการณ์มาถึงขีดที่ พระองค์ทรงเหวี่ยงเยรูซาเล็มและยูดาห์ไปให้พ้นพระพักตร์พระองค์ และเศเดคียาห์ได้กบฏต่อกษัตริย์แห่งบาบิโลน

การล้อมกรุงเยรูซาเล็ม

การนำคนไปเป็นเชลย

ครั้งสุดท้าย

(2 พศต 36:17-20)

(ยรม 39:8-10)

25 และอยู่มา เมื่อวันที่สิบเดือนที่สิบปีที่เก้าแห่งรัชกาลของพระองค์ เนบูกัด-เนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ยกมาพร้อมกับกองทัพทั้งสิ้นของพระองค์เข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม และล้อมกรุงนั้นไว้ และเขาทั้งหลายได้สร้างเครื่องล้อมไว้รอบ

2 กรุงนั้นจึงถูกล้อมอยู่ถึงปีที่สิบเอ็ดแห่งรัชกาลกษัตริย์เศเดคียาห์

3 เมื่อวันที่เก้าของเดือนที่สี่ การกัณดารอาหารในกรุงนั้นก็ร้ายกาจนัก ไม่มีอาหารให้แก่ประชาชนแห่งแผ่นดิน

4 แล้วกรุงนั้นก็แตก ทหารทั้งสิ้นหนีออกไปในกลางคืนตามทางประตูเมืองระหว่างกำแพงทั้งสอง ซึ่งอยู่ริมราชอุทยาน (ทั้ง ๆ ที่ คนเคลเดียอยู่รอบเมือง) และกษัตริย์ก็เสด็จตามทางไปที่ราบ

5 แต่กองทัพของคนเคลเดียได้ไล่ตามกษัตริย์ และมาทันพระองค์ในที่ราบเมืองเยรีโค และกองทัพทั้งสิ้นของพระองค์ก็กระจัดกระจายไปจากพระองค์

6 แล้วเขาจึงจับกษัตริย์นำขึ้นมายังกษัตริย์แห่งบาบิโลนที่ริบลาคัท และพวกเขาได้พิพากษาพระองค์

7 เขาได้ประหารชีวิตบรรดาออร์สของเศเดคียาห์ต่อพระพักตร์ของพระองค์ แล้วทำพระเนตรเศเดคียาห์ให้บอดไป ได้ผูกมัดพระองค์ไว้ด้วยโซ่ตรวนทองสัมฤทธิ์ และพาพระองค์ไปยังบาบิโลน

8 เมื่อวันที่เจ็ดเดือนที่ห้าซึ่งเป็นปีที่สิบเก้าของรัชกาลกษัตริย์เนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน เนบูซาระดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ ข้าราชกรคนหนึ่งของกษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้มายังเยรูซาเล็ม

9 ท่านได้เผาพระนิเวศของพระเยโฮวาห์เสีย และเผาพระราชวัง

(19) 2 พศต 26:12 (20) 2 พศต 36:13 (1) 2 พศต 36:17; ยรม 34:2 (3) 2 พกษ 6:24-25 (4) ยรม 39:2, 4-7; อสค 12:12 (6) 2 พกษ 23:33; ยรม 32:4 (7) ยรม 39:7; อสค 17:16 (8) 2 พกษ 24:12 (9) 2 พศต 36:19; สดต 79:1

และเผาบ้านเรือนทั้งหมดของ
เยรูซาเล็ม ท่านเผาบ้านใหญ่ทุก
หลังลงหมด

10 และทหารคนเคลเดียทั้ง
หมดผู้อยู่กับผู้บัญชาการทหาร
รักษาพระองค์ได้ทำลายกำแพง
รอบเยรูซาเล็มลง

11 และประชาชนที่เหลืออยู่ซึ่ง
อยู่ในเมือง และคนหลบหนีซึ่ง
หลบหนีไปยังกษัตริย์แห่งบาบิโลน
พร้อมกับมวลชนที่เหลือ
อยู่นั้น เนบูซาราดานผู้บัญชา
การทหารรักษาพระองค์ได้กวาด
ไปเป็นเชลย

12 แต่ผู้บัญชาการทหารรักษา
พระองค์ได้ละคนจนแห่งแผ่นดิน
ไว้ให้เป็นคนทำสวนองุ่นและ
เป็นคนทำไร่ไถนา

13 และเสาทองสัมฤทธิ์ซึ่งอยู่ใน
พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และ
เชิงกับชั้นสาครทองสัมฤทธิ์ ซึ่ง
อยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮ-
วาห์นั้น คนเคลเดียได้ทุบเป็น
ชิ้นๆ และขนเอาทองสัมฤทธิ์ไป
ยังบาบิโลน

14 เขาขนหม้อ พลั่ว และตะไกร
ตัดไส้ตะเกียง และช้อน และ
บรรดาเครื่องใช้ทองสัมฤทธิ์ซึ่ง
ใช้ในงานปรนนิบัติเอาไปเสีย

15 ทั้งถาดรองไฟด้วย กับขาม
สิงโตที่ทำด้วยทองคำ ผู้บัญชา
การทหารรักษาพระองค์ก็ขนเอา

ไปเป็นทองคำ และสิงโตที่ทำ
ด้วยเงินก็ขนเอาไปเป็นเงิน

16 ส่วนเสาสองต้น ชั้นสาคร
หนึ่งลูก และเชิงซึ่งซาโลมอน
ทรงสร้างสำหรับพระนิเวศของ
พระเยโฮวาห์นั้น ทองสัมฤทธิ์
ของภานะทั้งหมดนี้ก็เหลือที่
จะชั่งได้

17 เสาดันหนึ่งสูงสิบแปดศอก
และบู้คว่ำทองสัมฤทธิ์มีบนเสา
บู้คว่ำนั้นสูงสามศอก มีตาข่าย
กับลูกทับทิมล้วนทองสัมฤทธิ์
อยู่บนบู้คว่ำโดยรอบ และเสา
ต้นที่สองก็เหมือนกันพร้อมตา-
ข่าย

18 และผู้บัญชาการทหารรักษา
พระองค์ก็จับเสโรอาห์ปุโรหิต
ผู้ใหญ่และเศฟันยาห์ปุโรหิตที่
สอง กับผู้รักษาธรณีประตูสาม
คนไปด้วย

19 และจากเมืองนั้นท่านได้จับ
ข้าราชการสำนักซึ่งเป็นผู้บัญชาการ
กองทัพ กับที่ปรึกษาของ
กษัตริย์อีกห้าคนที่พบในเมือง
นั้น และเลขธิการคือผู้บัญชา
การกองทัพผู้เกณฑ์ประชาชน
แห่งแผ่นดิน และอีกหกสิบคน
จากประชาชนแห่งแผ่นดิน ซึ่ง
พบในเมือง

20 และเนบูซาราดานผู้บัญชา
การทหารรักษาพระองค์ได้จับ
คนเหล่านี้ไป พามาถึงกษัตริย์

(10) 2 พกษ 14:13; นทม 1:3 (11) ยรม 39:9 (12) 2 พกษ 24:14; ยรม 39:10

(13) 1 พกษ 7:15, 23 (14) อพย 27:3; 1 พกษ 7:45 (16) 1 พกษ 7:47

(17) 1 พกษ 7:15-22; ยรม 52:21 (18) 1 พศต 6:14; ยรม 21:1 (19) ยรม 52:25

แห่งบาบิโลนที่ริบลาค์
21 และกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้
ทรงฟันเขา และประหารชีวิตเขา
ทั้งหลายเสียที่ริบลาค์ในแผ่นดิน
สามัท ยูดาห์จึงถูกกวาดเป็น
เชลยไปจากแผ่นดินของตน

เกตาลิยาห์ได้รับ

การตั้งให้ เป็นเจ้าเมือง

22 พระองค์ทรงตั้งเกตาลิยาห์
บุตรชายอาหิคัมบุตรชายซาฟาน
ให้เป็นเจ้าเมืองเหนือประชาชน
ผู้เหลืออยู่ในแผ่นดินยูดาห์
ผู้ซึ่งเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์
บาบิโลนได้ทรงเหลือไว้

23 เมื่อบรรดาผู้บังคับบัญชาพล
รบ ทั้งตัวเขาทั้งหลายและคน
ของเขาได้ยินว่า กษัตริย์แห่ง
บาบิโลนได้แต่งตั้งเกตาลิยาห์ให้
เป็นเจ้าเมือง เขาก็มาหาเกตาลิ-
ยาห์ที่มีสพาห์ คืออิชมาเอลบุตร
ชายเนธานียาห์ และโยฮานัน
บุตรชายคาเรอาห์ และเสไรอาห์
บุตรชายทันหุเมทชาวเนโทฟาห์
และยาอาซันยาห์บุตรชายคน
มาอาคาห์ ทั้งเขาทั้งหลาย
และคนของเขา

24 และเกตาลิยาห์ก็กระทำสัตย์
ปฏิญาณแก่เขาและคนของเขาว่า
“อย่ากลัวที่จะเป็นผู้รับใช้ของ
คนเคลเดียเลย จงอาศัยใน
แผ่นดินและปรนนิบัติกษัตริย์

แห่งบาบิโลน แล้วท่านก็จะอยู่
เย็นเป็นสุข”

25 แต่อยู่มาในเดือนที่เจ็ดอิช-
มาเอลบุตรชายเนธานียาห์บุตร
ชายเอลีชามาผู้เป็นเชื้อพระวงศ์
ได้เข้ามาพร้อมกับชายสิบคน
ได้โจมตีและฆ่าเกตาลิยาห์และ
พวกยิวกับคนเคลเดียผู้อยู่กับ
ท่านที่มีสพาห์เสีย

26 แล้วประชาชนทั้งปวง ทั้งเล็ก
และใหญ่ และผู้บังคับบัญชาพล
รบได้ลุกขึ้น และไปยังอียิปต์
เพราะเขากลัวคนเคลเดีย

27 และอยู่มา ในปีที่สามสิบ
เจ็ดแห่งการเนรเทศเยโฮยาคีน
กษัตริย์แห่งยูดาห์ ในเดือนที่
สิบสองเมื่อวันที่ยี่สิบเจ็ดของ
เดือนนั้น เอวิลเมโรดักกษัตริย์
แห่งบาบิโลน ในปีที่พระองค์
ทรงเริ่มครอบครอง ทรง
พระกรุณาโปรดให้เยโฮยาคีน
กษัตริย์แห่งยูดาห์พ้นจากเรือน
จำ

28 พระองค์ตรัสด้วยคำอ่อน
หวานแก่ท่าน และให้นั่งสูงกว่า
บรรดาที่นั่งของกษัตริย์ที่อยู่
ในบาบิโลนกับพระองค์

29 เยโฮยาคีนจึงได้ถอดเครื่อง
แต่งกายของนักโทษออก และ
ได้รับประทานที่โต๊ะเสวยของ
กษัตริย์เป็นปกติทุกวันตลอด
ชีวิต

(21) ลนต 26:33; พบญ 28:36, 64 (22) 2 พกษ 22:12; ยรม 40:5

(23) ยรม 40:7-9 (25) ยรม 41:1-3 (26) ยรม 43:4-7

(27) ปฐก 40:13, 20; 2 พกษ 24:12, 15; ยรม 52:31 (29) 2 ซมอ 9:7

30 ส่วนงบประมาณที่ให้นั้นก็ได้
รับพระราชทานจากกษัตริย์ตาม

ความต้องการรายวันอยู่เสมอ
ตลอดเมื่อท่านมีชีวิตอยู่